

**H A T E
S P E E C H
A N D D I S C R I -
M I N A T O R Y
D I S C O U R S E
I N M E D I A
2 0 1 7
R E P O R T**

**HDV
PUBLICATIONS**

HRANT DINK FOUNDATION

Hrant Dink Foundation was established after the assassination of Hrant Dink in front of his newspaper Agos on January 19, 2007, in order to avoid similar pains and to continue Hrant Dink's legacy, his language and heart and his dream of a world that is more free and just. Democracy and human rights for everyone regardless of their ethnic, religious or cultural origin or gender is the Foundation's main principle.

The Foundation works for a Turkey and a world where freedom of expression is limitless and all differences are allowed, lived, appreciated, multiplied and conscience outweighs the way we look at today and the past. As the Hrant Dink Foundation 'our cause worth living' is a future where a culture of dialogue, peace and empathy prevails.

HATE SPEECH AND DISCRIMINATORY DISCOURSE IN MEDIA 2017 REPORT

ISBN 978-605-81657-9-3

project team

Pinar Ensari, Ezgi Kan, Merve Nebiođlu, Őeyma zkan, Funda Tekin, Gamze Tosun

project advisor

İdil Engindeniz

rapporteurs

Ezgi Kan (*Giaour* Discourse in Print Media)

Funda Tekin (Discrimination against Syrian Refugees in Media: Misinformation and Distortion)

translator

Cansen Mavituna

proofreader

Kelly Todd Brewer

design

Sera Dink

graphics application

Selin Kalkan

data visualization

Aren Arda Kaya

printed in

Mas Matbaacılık San. ve Tic. A.Ő.

Hamidiye Mah. Sođuksu Cad. No: 3

34408 Kağıthane / İstanbul

T: (212) 294 10 00 E: book@masmat.com.tr

Licence No: 12055

İstanbul, October 2018

© Hrant Dink Foundation Publications

Anarad Hığutyun Binası Papa Roncalli Sokak No: 128

Harbiye, 34373 ŐiŐli, İstanbul

T: 0212 240 33 61

F: 0212 240 33 94

info@hrantdink.org

www.hrantdink.org

Media Watch on Hate Speech Project is funded by Friedrich Naumann Foundation, British Embassy Ankara, Open Society Foundation and Istanbul Policy Center. The views expressed in this report do not necessarily reflect the views of the funders.

**H A T E
S P E E C H
A N D D I S C R I
M I N A T O R Y
D I S C O U R S E
I N M E D I A
2 0 1 7
R E P O R T**

**HDV
PUBLICATIONS**

CONTENTS

Foreword.....	7
About media watch on hate speech project.....	9
CHAPTER I: HATE SPEECH IN 2017 IN PRINT MEDIA OF TURKEY.....	13
Media watch findings.....	14
Hate speech examples.....	27
CHAPTER II: 2017 DISCRIMINATORY DISCOURSE REPORTS	67
<i>GIAOUR</i> DISCOURSE IN PRINT MEDIA.....	69
To call or not to call the <i>giaour</i> <i>giaour</i> , that is the question, Arus Yumul.....	73
Print media analysis	77
Construction of context through religious references and historical enmity.....	80
‘ <i>Giaours among us</i> ’: <i>Giaour</i> as the antithesis of Islam.....	80
‘ <i>Giaour West</i> ’ as a threat against ‘Muslim Turkey’.....	82
Discussion of <i>giaour</i> as an insult: The example of ‘ <i>Giaour Izmir</i> ’.....	89
<i>Giaour</i> as a political propaganda tool.....	91
Criticisms against the <i>giaour</i> discourse.....	95
Conclusion.....	100

DISCRIMINATION AGAINST SYRIAN REFUGEES IN MEDIA: MISINFORMATION AND DISTORTION.....	103
Syrian refugees in the shade of the ‘guest’ discourse, Şenay Özden.....	106
Discriminatory discourse against Syrians in media.....	110
Regeneration of distortions and discrimination concerning Syrians in media.....	112
Refugees as a political propaganda tool: Fear constructed through rumors.....	112
Media serving for misdirection: Invisible ‘perpetrators’ and ‘scapegoat’ refugees.....	117
Migration as a crime story: Panic created with overrepresentation.....	126
Examples combating discrimination.....	133
Conclusion.....	138
Overview.....	141

FOREWORD

Since 2009, the Hrant Dink Foundation has been conducting media monitoring work as part of “Media Watch on Hate Speech” project with the purpose of identifying and exposing hate speech against ethnic, national and religious identities in print media. In addition to the analysis focusing on hate speech, discourses conveying discriminatory and marginalizing messages in more implicit ways are also included in the study as cases studies on discriminatory discourse. This annual report, issued for the first time, is prepared with the purpose of creating a broader source of assessment material by compiling three media watch reports on hate speech and two discriminatory discourse reports from 2017. This report includes annual results along with quantitative and qualitative analyses of hate speech data for 2017 and two discriminatory discourse reports entitled “*Giaour* Discourse in Print Media” and “Discrimination against Syrian Refugees in Media: Misinformation and Distortion” which focuses on two topics that stood out in 2017.

Like many places in the world, we witness the use of biased, prejudiced and discriminatory language in the media in Turkey. Sometimes, universal and national principles of journalism are violated or ethical principles do not include hate speech and discriminatory discourse. The provocative, racist and discriminatory language commonly used by the media, particularly in headlines and news titles, becomes an instrument that cements stereotypes and incites hatred and discrimination in the society. With the use of such language, common prejudices against vulnerable groups take root in the society. Targeted individuals and groups become restless and silent and are railroaded from social and political life.

As discourse has the power to produce effects beyond being a neutral instrument for expressing thoughts or describing events, the language used in the media directly affects social life, escalates social tensions and can cause polarization. Discourse, which can be analyzed only in reference to historical and social context in which it is generated, affects the way people make sense out of a fact or situation

and how they position themselves¹. Discourse's power to produce effects and the relationship between discourse and power makes it necessary to understand the notion of discourse and its different types.

Modes of understanding and making sense of prejudice, racism, xenophobia, discrimination, sexism, and homophobia lie at the bottom of hate speech. Factors such as cultural identities and group characteristics influence the use of hate speech, and certain circumstances such as rising nationalism or intolerance against difference further increase the frequency and impact of hate speech.

The media (press-broadcast), often referred as the fourth estate, is one of the most effective means for communicating culture. Therefore, insofar as it has the power to emphasize diversity and difference, it can also be extremely influential in fomenting conflict. When the media behaves irresponsibly and carelessly, it can very easily trigger, nurture and deepen racism and hatred between peoples, and, worst of all, legitimize and justify attitudes.

For many years, willingly or unwillingly, the media in Turkey has been one of the primary sources of hate speech and discriminatory discourse. Unfortunately, this type of journalism is still escalating the polarization in society. The Hrant Dink Foundation was founded after the murder of Hrant Dink, who had been portrayed as an enemy by the media before he was murdered, with the purpose of carrying on his dreams, ideals and struggle. One of the main objectives of the foundation is to contribute to ending polarization and enmity in society. We hope this report reveals the extent of polarizing discourse in society as well as the need for new language and modes of communication for respecting human rights.

1 Teun A. Van Dijk, *Discourse and Power, Hate Crimes and Hate Speech*, (İstanbul: Hrant Dink Foundation Publication, 2010), p. 16.

ABOUT MEDIA WATCH ON HATE SPEECH PROJECT

AIM AND SCOPE OF THE STUDY

The general objective of “Media Watch on Hate Speech” project is **to contribute to efforts of combating racism and discrimination in Turkey**. Considering the importance of civilian oversight of media, the specific goal of the project is to **strengthen respect for human rights and differences in the media, draw attention to discriminatory language and hate speech** against people and groups targeted because of certain characteristics of their identity, and **raise awareness**.

In the long run, the study aims to promote combating hate speech, enhance media monitoring skills of non-governmental organizations and also to work together with departments of communication and media studies systematically in order to contribute to the development of mechanisms that make the discourse and methods used by media egalitarian and respectful to social and cultural diversity.

As part of the “Media Watch on Hate Speech” project carried out by the foundation in order to achieve these goals, the national and local press is monitored, news articles and columns that feature discriminatory, marginalizing and targeting discourse are found. Every four months, media monitoring reports including qualitative and quantitative analyses based on these data are issued. These reports are sent to NGOs, media outlets, occupational unions of journalists and academics and released on our website.²

Apart from monitoring newspapers, the project aims to raise awareness on hate speech by organizing research meetings, conferences, seminars and trainings with NGO representatives, legal experts, academics, occupational organizations and journalists. Upon the invitations from NGOs working in this field and related institutions, workshops and trainings are organized in order to exchange knowledge and experience. Moreover, international panel discussions are held, meetings on hate speech are organized at universities and the findings of the project are discussed in order to inform people about the concept of “hate speech” to provide opportunities for discussing the possible ways and methods for combating discriminatory and racist discourse and to encourage media to use a more conscious language respecting human rights.

² <https://hrantdink.org/en/asulis-en/activities/projects/media-watch-on-hate-speech>

In 2012, with the purpose of including conceptual discussions on hate speech and ways of combating hate speech to curriculum, a one-semester **syllabus draft** titled “**Discrimination, Hate Speech and Media**” was prepared by closely cooperating with academics and representatives of NGOs, and shared it with academics. Currently, the content of the syllabus is being developed in accordance with feedback from academics, and the works continue towards implementing the syllabus in the universities.

In parallel with the works on curriculum, “**Media and Hate Speech: Concepts, Outlets, Discussions,**” a collective book that serves as a supplementary source for the syllabus and as an introductory source for the general reader, was published on December 2013. The book, which was edited by Mahmut Çınar and prefaced by Fuat Keyman, has the potential to be primary reference material in this field.

Since 2015 Fall semester, as part of a collaboration with Istanbul Bilgi University Communication Department, students taking the courses titled **Independent Interdisciplinary Work (IWW)** under the supervision of Assistant Prof. Itr Erhart and Assoc. Prof. Nazan Haydari Pakkan are trained on the method of monitoring media and identification of hate speech, and contributing to media scanning work throughout the semester.³

Starting from 2017, news discussion workshops have been organized with the participation of people from different circles of society to discuss topics such as discrimination, hate speech and rights-based journalism through the analysis of selected news articles and columns. Also since 2017, in order to make the findings of the study reach to masses, the findings from media watch reports have been turned into infographics published as booklets. Infographics and videos are also shared via social media.

Knowledge and experience on hate speech and discriminatory discourse gained thanks to works carried out since 2009 paved the way for founding ASULIS Discourse, Dialog and Democracy Laboratory in the Hrant Dink Foundation. Since the foundation of ASULIS in 2016, the first research center that focuses on discourse in Turkey, the project continues as a part of a broader study under the umbrella of the laboratory.

3 In this regard, we would like to thank the students of Bilgi University who contributed to media monitoring in 2017 and our volunteers for their contribution to the project and the process of issuing this report.

METHODOLOGY

As part of **media monitoring work focusing on hate speech**, all national newspapers and approximately 500 local newspapers are monitored based on pre-determined keywords (e.g. enemy of the Turks, traitor, bigot, giaour, refugee) via a media monitoring center. News articles and columns containing these keywords are read on a daily basis (except from weekend issues of the newspapers) and items containing hate speech are found.

While the main focus is hate speech on the basis of **national, ethnic and religious** identities, striking examples of sexist and homophobic discourses are also found, though there is no daily monitoring for such content. The critical discourse analysis method commonly used in media studies is employed in the analysis process. In order to determine specific indicators for the content and discourse of the media items, quantitative scaling is used at first and then it is revealed where (in which newspapers), how and by which sources hate speech is generated most frequently and whom it targets.

In defining hate speech, **the Recommendation on hate speech adopted by the Committee of the Ministers of the Council of Europe in 1997** is taken as basis. Hate speech, as defined by the Council of Europe, “covers all forms of expression which spread, incite, promote or justify racial hatred, xenophobia, anti-Semitism or other forms of hatred based on intolerance, including intolerance expressed by aggressive nationalism and ethnocentrism, discrimination and hostility against minorities, migrants and people of immigrant origin.”

In accordance with the purpose and scope explained above, news articles identified as featuring hate speech are categorized based on qualitative characteristics of the adopted discourse. The categories of hate speech determined by drawing on international studies previously conducted in the field of discourse and in consideration of the country-specific lingual and cultural differences are as follows:

- 1 **exaggeration/attribution/distortion:** Any discourse that features negative generalization, distortion, exaggeration or negative attribution targeting a community as a whole, based on a specific individual or event (e.g. “Enough with Syrians”).
- 2 **swearing/insult/defamation:** Any discourse that contains swearing, insult or defamation about a community (e.g. use of words such as ‘treacherous’, ‘traitor’, ‘immoral’, etc.).

- 3 **enmity/war discourse:** Any discourse that includes hostile, war-mongering expressions about a community (e.g. 'Greek atrocity').
- 4 **symbolization:** Any discourse that uses various aspects of one's inherent identity characteristic as a basis of hate, humiliation or symbolization (e.g. "Will the Jew represent us in Eurovision?" in a negative way)

CHAPTER I

HATE SPEECH

IN 2017

IN PRINT

MEDIA OF

TURKEY

MEDIA WATCH FINDINGS

As part of “Media Watch on Hate Speech” project, **5296 columns and news articles** targeting national, ethnic and religious groups were found in **2017**. 186 publications generated hate speech against **more than one group in different categories**, and these articles are analyzed in accordance with the number of featured groups/categories (more than once). Thus, the total number of items reached **5482**. In all these analyzed content, **6782 hate speech items against 79 groups** had been found.

In January–April 2017 period, the central issue in print media was the constitutional referendum held on April 16. Along with the referendum, topics like “Euphrates Shield” operation carried out by Turkish Armed Forces in Al-Bab region of Syria, developments concerning the coup attempt on July 15, practices under the state of emergency and the decrees having the force of law, Conference on Cyprus in Geneva on January, crises between Turkey and Greece over Kardak islets and Aegean islands, the anniversary of Khojaly Massacre (February 26), Cypriot parliament’s approval of the resolution that enables the commemoration of “Enosis” in schools (the referendum held in 1950 for annexing Cyprus to Greece), April 24 Armenian Genocide Commemoration Day, Syrian refugees who fled from their country because of the war and came to Turkey had a role in the rise of hate speech.

In May–August 2017 period, issues such as the diplomatic crisis between Turkey and Germany (May 15), diplomatic crises between Gulf states and Qatar (June 15), the Dutch Supreme Court’s ruling concerning Dutch state’s “partial responsibility” in Srebrenica massacre (June 27), Cyprus conference held in Geneva (June 28), Israeli-Palestinian conflict especially escalating on July, the “ship crisis” between Turkey and Greece started on July 3, anniversary of Srebrenica Massacre (July 11), the anniversary of July 15 coup attempt, assaults to Rohingya Muslims in Myanmar on August and anniversary of August 30 Victory Day contributed to rise of hate speech.

In September–December 2017 period, issues such as the ethnic cleansing of Rohingya Muslims in Myanmar, the parliamentary election in Germany (September 24), assaults against Syrians in Elmalı (September 23), the diplomatic crisis between Turkey and Saudi Arabia, the attack on a church in Texas, USA (November 6), the tension between Turkey and Greece over Kardak, USA’s recognition of Jerusalem as the Israeli capital (December 16) and New Year and Christmas celebrations contributed to rise of hate speech.

JANUARY

January 9, 2017
Conference on Cyprus in Geneva

January 29, 2017
crises between Turkey and Greece
over Kardak islets

MARCH

diplomatic crises between Turkey and
Germany and the Netherlands

August 24, 2017 - March 29, 2017
Operation "Euphrates Shield"

MAY

the diplomatic crisis between
Turkey and Germany

JULY

Israeli-Palestinian conflict

July 3, 2017
the "ship crisis" between
Turkey and Greece

SEPTEMBER

September 24, 2017
the parliamentary election in Germany

September 25, 2017
the independence referendum
in Iraqi Kurdistan

NOVEMBER

November 6, 2017
the attack on a church in Texas

FEBRUARY

February 26, 2017
the anniversary of Khojaly Massacre

APRIL

April 16, 2017
the constitutional referendum in Turkey

April 24, 2017
Armenian Genocide Commemoration Day

JUNE

June 27, 2017
the Dutch Supreme Court's ruling
concerning Srebrenica Massacre

AUGUST

ethnic cleansing against the
Rohingya Muslims in Myanmar

OCTOBER

the diplomatic crisis between
Turkey and Saudi Arabia

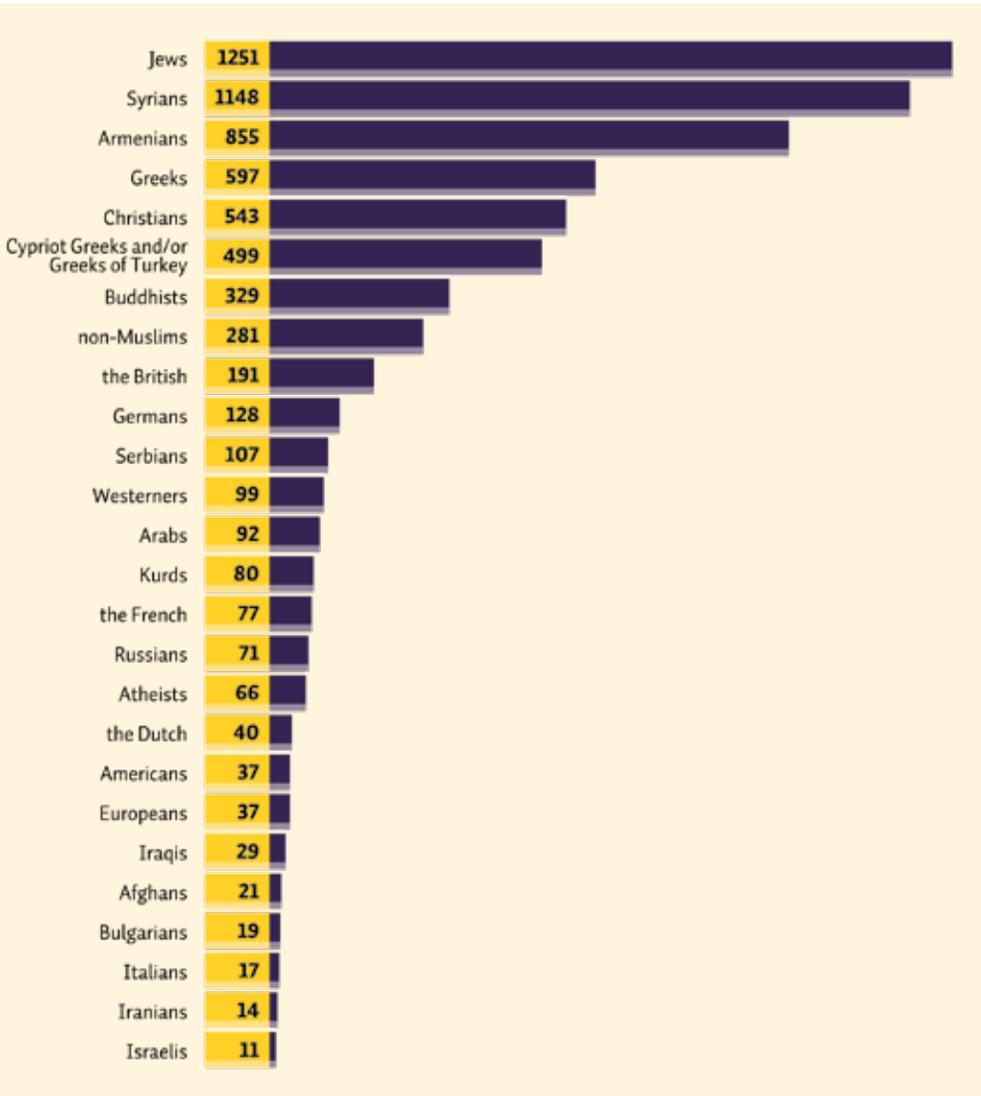
DECEMBER

December 6, 2017
USA's recognition of Jerusalem
as the Israeli capital

New Year and Christmas celebrations

DISTRIBUTION OF CONTENT PER TARGETED GROUPS

Considering the distribution of hate speech per targeted groups in the analyzed items, we have the following table:

graph 1: Hate speech per targeted groups

In 2017,

Jews are

- . identified with violence and portrayed as enemies especially in articles covering escalated Israeli-Palestinian conflict and tension in Al-Aqsa Mosque.
- . labeled as ‘a threat against Muslims’ after USA’s recognition of Jerusalem as the Israeli capital on December 6.
- . targeted by using Jewish identity in a generalized manner instead of using words referring to persons/institutions like “Israeli state,” “Israel” or “Israeli Defense Forces.”
- . portrayed as the ‘hidden’ power in ‘conspiracy theories’ and presented as ‘a threat against Turkey.’
- . associated with many persons and institutions mentioned with unfavorable references in media; Jewish identity is used as an expression of insult.

Syrian refugees are

- . systematically mentioned with criminal actions like murder, theft and harassment.
- . identified with security concerns and ‘terrorism.’
- . presented as responsible for the unfavorable economic condition and unemployment.
- . labeled as a threat against Turkey’s demographic structure and generally as source of unease and ‘tension.’
- . presented as a threat against families and society (especially Syrian refugee women).
- . subjected to xenophobia through issues like citizenship debates, open admission to universities and “Euphrates Shield” operation.

Armenians are

- . associated with violence in the articles covering Khojaly Massacre and April 24 Armenian Genocide Commemoration Day and portrayed as enemies.
- . targeted in news articles and commentaries concerning the dispute between Azerbaijan and Armenia.
- . mentioned with PKK and ASALA and identified with ‘terrorism.’

- . labeled as the force behind groups and persons who are systematically portrayed as enemies.
- . associated with violence as a whole and portrayed as enemies in National Struggle narratives.

Greeks are

- . targeted because of the crisis between Greece and Turkey that was escalated again on the 21st anniversary of “Kardak Crisis” and labeled as a ‘threat against Turkey’ because of the crises over Aegean islands.
- . targeted because of the rejection of extradition of the soldiers who took refuge in Greece after the coup attempt on July 15.
- . accused as a society because of “ship crisis” between Turkey and Greece started on July 3.
- . labeled as ‘a source of threat for Cypriot Turks’ along with Cypriot Greeks in articles covering Cyprus talks held in Geneva on January.
- . portrayed as enemies in reference to past incidents.

Christians are

- . labeled as a ‘threat’ by way of identifying the US, European countries and the EU with the Christian identity, along with Germany and the Netherlands with which Turkey had diplomatic crises.
- . presented as ‘a threat against Turkey’s national security’ together with Jews.
- . targeted because of New Year and Christmas celebrations.
- . associated with ‘terrorism’ after the attack against a church in Texas, USA on November 6.
- . labeled as ‘a threat against Muslims’ after USA’s recognition of Jerusalem as the Israeli capital on December.

Greeks in Turkey are

- . labeled as ‘a source of threat for Cypriot Turks’ in articles covering Cyprus conference held in Geneva on January and June.
- . associated with violence and massacre on the basis of clashes took place in Cyprus in the past.

- . targeted because of Cypriot parliament's approval of the resolution that enables the commemoration of "Enosis" in schools (the referendum held in 1950 for annexing Cyprus to Greece).

Buddhists are

- . associated with violence as a whole and portrayed as enemies in articles covering attacks and ethnical cleansing against Rohingya Muslims in Myanmar.

Non-Muslims are

- . portrayed as enemies with the use of the word 'giaour' which is used as an expression of hatred and insult against non-Muslim identities in Turkey.

The British are

- . associated with violence and conspiracy as a whole in narratives of World War I and 'National Struggle.'
- . presented as an active force in 'conspiracy theories,' defined as an enemy against 'Muslim identity.'

Germans are

- . portrayed as 'the enemy of Turkey' after representatives of Turkish government were not allowed to organize referendum rallies in Germany.
- . targeted because of the 'tension' between Turkey and Germany after Turkish government didn't allow German deputies to visit German soldiers in Incirlik Air Base.

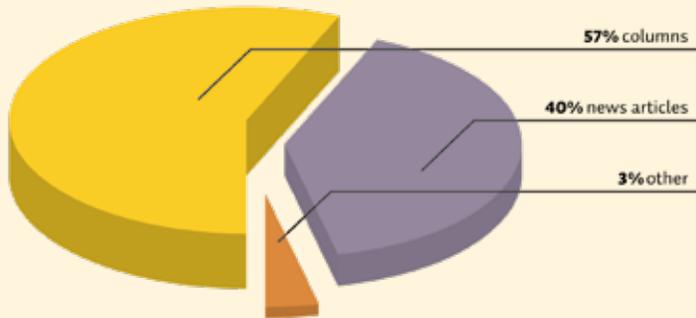
The April 16 Referendum, which was the most important item on the agenda, caused the groups listed above along with **'Westerners'** and **Europeans** to be subjected to hate speech compared to the other groups to be targeted. The main reason for targeting these groups were the diplomatic crises that erupted after Germany and the Netherlands didn't allow representatives of Turkish government to organize referendum rallies in Europe and the claim that these countries were campaigning for a 'no' vote.

The groups subjected to hate speech in less than 10 items in 2017 are as follows:

10 items	Hindus
9 items	Yazidis
7 items	Saudi Arabians, Palestinians
6 items	the Spanish
5 items	refugees, Muslims, Croatians, Alevis, Georgians
4 items	Evangelists, Zoroastrians, Macedonians
3 items	deists, Ugandans, Ukrainians, Belgians, Syriacs, Shiites, Chechens, the Chinese, Albanians, the Irish
2 items	the Japanese, the Kyrgyz, Romani people, Hungarians, the Druze, Africans, Austrians
1 items	the Swedish, Slavic people, the Myanmarese, Protestants, black people, the Togolese, Indians, Poles, Nigerians, the Burmese, Guineans, Turkestanis, Kazakhs, Uighur people, Uzbekistanis, Tajiks, Bangladeshis, Pakis, Bosniacs, the Portuguese, Nusayri people, Libyans, the Senegalese

DISTRIBUTION OF CONTENT PER TYPE, NEWSPAPER AND CATEGORIES

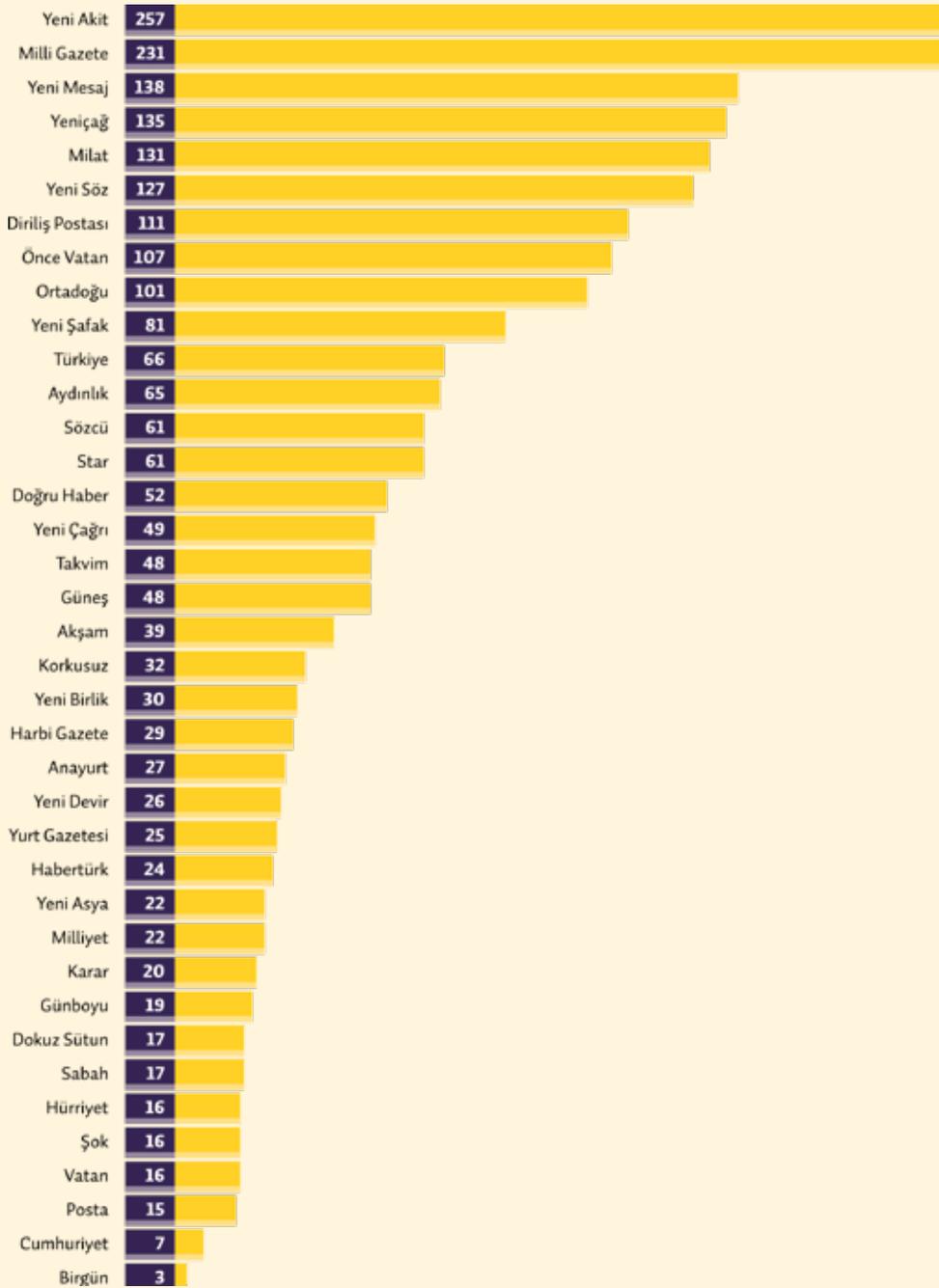
Excluding the repeated items, items analyzed in 2017 consist of **2994 columns** and **2119 news articles**. Archive pages, special reports, articles sent to readers' page, book reviews and similar items were analyzed under the title of "other" and hate speech was found in **183 items** under this category.

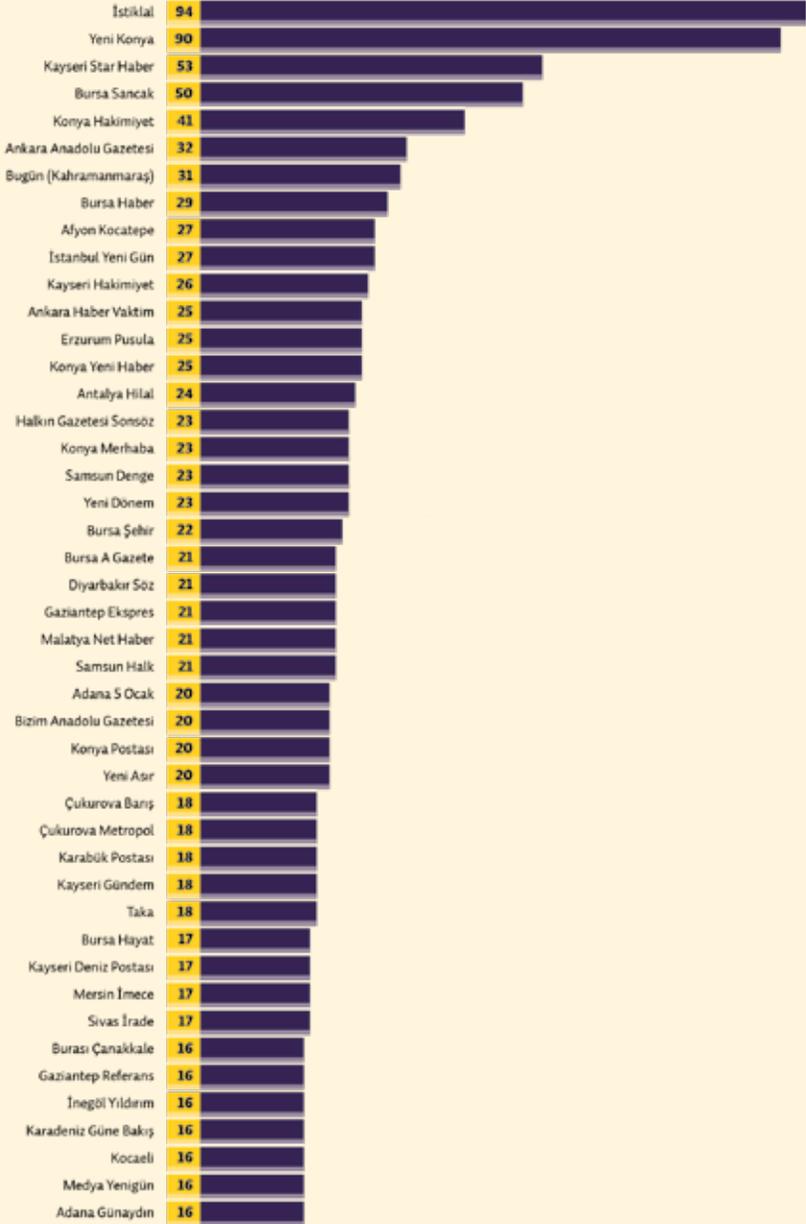
graph 2: Hate speech per type

graph 3: Hate speech in national and local press

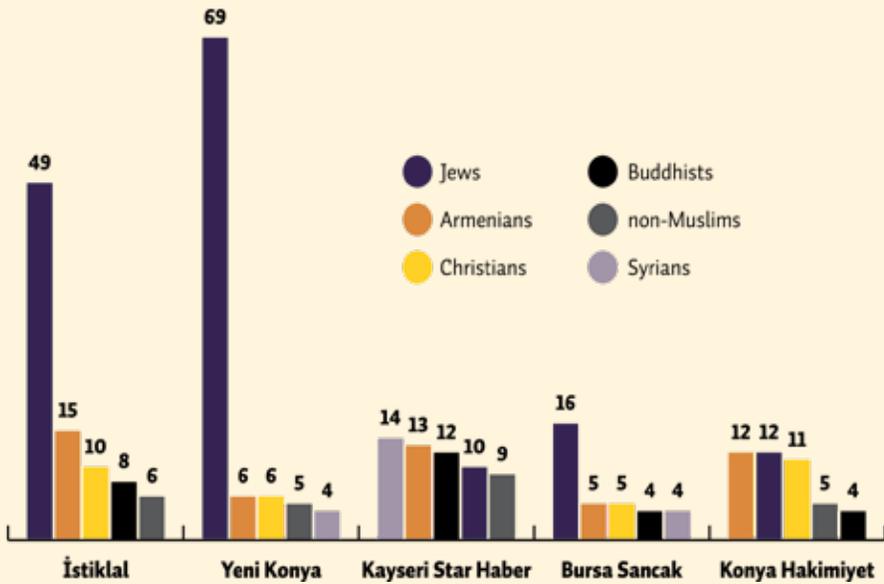
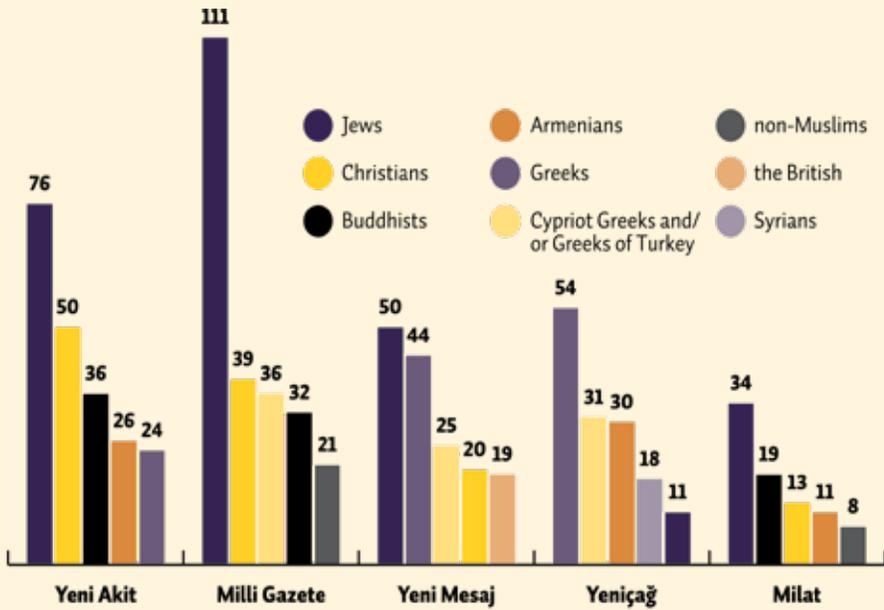

graph 4: Hate speech in national press

graph 5: Hate speech in local press⁴

4 Local newspapers generated hate speech in 15 or less items are not included in the graph. For accessing the full list: bit.ly/2017hatespeech

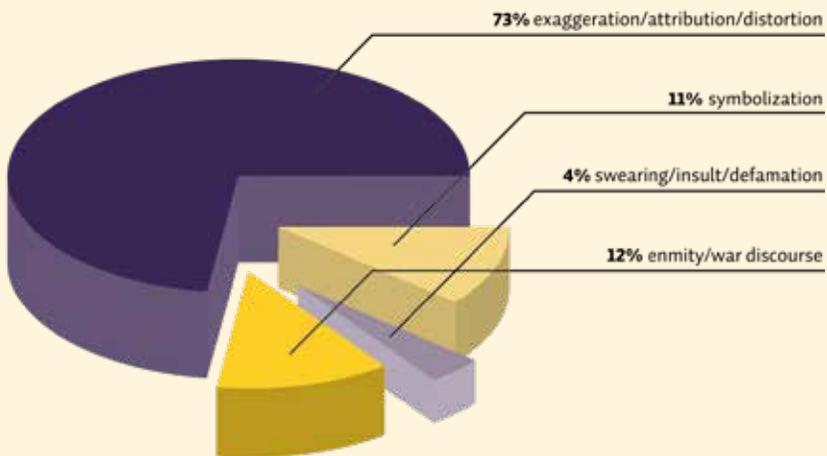

graph 6: Distribution of newspapers containing the largest number of hate speech according to the groups they targeted most

Instances of hate speech in newspapers are analyzed in accordance with 4 categories:

- . **exaggeration/attribution/distortion**
- . **swearing/insult/defamation**
- . **enmity/war discourse**
- . **symbolization**

These categories are determined in order to help distinguishing and understanding hate speech, which is usually generated in various ways. Indeed, it is possible to find more than one category in the same item. In such cases, the dominant category is regarded for the sake of classification.

graph 7: Hate speech per categories

HATE

SPEECH

EXAMPLES

title: Suriyelileri Sınırdışı Edin! (Deport Syrians!)

newspaper: Ortadoğu

date: 23.01.2017

type: Column

author: Mustafa Önder

target group(s): Syrians, Christians

category: exaggeration/attribution/distortion

Mustafa Önder, in his column titled “Deport Syrians!,” criticizes the refugee policies of the state by using a tone targeting Syrians and marks them as an ‘element of threat’ against Turkey. Throughout the column, he leads the reader to establish a hierarchy between citizens of Turkey and Syrians and labels Syrians as ‘traitors’.

With remarks such as “They are drinking whiskey and dancing in Reina on New Year’s Eve; they are living as beggars in a foreign country and working for a pittance instead of fighting against the enemy in their country. Who could they be? Of course Syrian Arabs!,” “In a country where terrorists, spies and hit men are wandering around, there are 3 million so-called refugees whose actions and relations are completely unknown to us,” and “They are wandering around all over our cities, bullying our shopkeepers and engaged in political actions,” he creates a negative perception of Syrians and incites hatred and discrimination against them. He also put forward claims that might lead people to associate their current economic concerns with Syrians, whom he makes scapegoats: “Unemployment is increasing in Turkey day by day. To top it all, wages are decreasing because of Syrians.”

With the remarks such as “Because of them, Turkey sends Turkish soldiers to Syria for maintaining border safety! Turkey uses the budget of its own people to feed the ones who ran away from their country!” and “A faithful, Muslim Syrian is the one who fights for his country. The believers wouldn’t leave their country to the Christian herds,” the columnist reinforces the Syrian-Turk and Muslim-Christian polarizations and labels Christians as an ‘element of threat.’

Suriyelileri Sınırdışı Edin!

ÜLKELERİ işgal altında ve savaş halinde...

Onlar Mercedes'lerine, Jaguarlarına binip başka ülkede zevk ü safa sürüyor! Ülkeleri parçalanacak, yabancı örgütler şehirlerini yakıp yıkacak, petrolüne el koyup insanlarına kıyacak...

Onlar yılbaşında Reina'da viski içip dans edecek...

Vatani için düşmanla savaşmak yerine başka ülkede dilencilik ve üç kuruşa marabalık yapacak...

Bunları yapsa yapsa kim yapar? Elbette Suriyeli Araplar!

Onlar yüzünden sınırının güvenliği için

Mehmetçik'i Suriye'ye yol-layan da Türkiye'dir!

Kendi halkının bütçesinden vatanında kaçıp gelenleri besleyen de Türkiye'dir!

◆◆◆

Türkiye'de işsizlik günden güne artmaktadır.

Üstüne üstlük, çalışanların ücretleri de Suriyeliler yüzünden düşürülmektedir.

AKP orada burada Suriyeli diplomalılara gizli gizli Türkçe kursları açarak iş vermeye hazırlanmaktadır.

Bunun "Müslüman kardeşliği" ile alakası da yoktur.

Mülteci kılığında ülkesinden kaçıp gelenler vatan hainidir.

Üstelik çoğu yaşlı ve kadın da değildir.

Suriye'nin ne kadar zengini veya işsiz güçsüzleri varsa, vatanını bırakıp koşu koşu Türkiye'ye sığınmıştır.

3 milyonu geçtiler.

Hızla da doğurup üremekteler.

Bu memleket, Ermenilerin, Gürcülerin, Rusların ve diğer Asya kökenli kaçak insanların kaçak çalıştığı, evlerimize kadar girip baskıcılık yaptığı bir sahte cennete döndü!

Çok azı mülteci kampında, gerisi Türkiye'nin her yerinde...

Terörün, casusların, kiralık katillerin cirit

terörünü, casuslarını, kiralık katillerini cirit attığı bir memlekette, nerede ne yaptığı bilinmeyen 3 milyon Suriyeli sözde "Mülteci" dolaşmaktadır.

◆◆◆

Milyarlarca doları onlar için harcıyor Türkiye.

Onlar vatanlarını koyup kaçar, AKP de onları vatandaş yapmaya kalkar.

AB'ye verilecek en büyük ders, bu mültecilerin bir kısmını Trakya'dan Avrupa'ya doğru yola çıkarmaktır.

Suriye'de durmadan PKK destekçiliği, IŞİD silahşörlüğü yapan ABD, Almanya, Rusya gibi ülkelere verilecek gözdağı da mültecilerin sınır dışı edilmesidir.

Müslüman, inançlı Suriyeli vatani için savaşandır.

İnananlar, vatani Hristiyan sürülerine oyuncak etmez.

"Savaş, insan hakları, Esat zulmü, çocuk ve yaşlılar" gibi kavramları kullanarak memleketimize doluşanların bunlarla alakası yoktur.

Şehirlerimizin her yerinde bunlar cirit atmakta, esnafımıza bile kafa tutmakta, siyasi hareketlere girişmektedir.

AKP, bunlara kimlik vereceğine sınır dışı etmelidir.

Sınırdaki mülteci kampları da gerçekten ihtiyacı olan yaşlı, bebek ve kadınların iskanına açılmalı, Suriye'de barış sağlanınca yurtlarına geri yollanmalıdır.

Bu mücadele kaçkınlarına, bu vatan hainlerine daha fazla dişimzden tırnağımızdan ayıramayız.

AKP, asla bu mültecilere vatandaşlık vermemelidir.

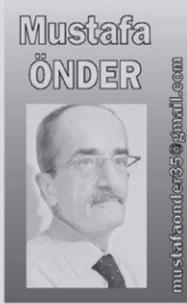
Türkiye'ye verecekleri bir kültür, bir sanat ve bilim üstünlükleri de yoktur.

Türkiye Cumhuriyeti Türklerindir ve yeni bir asimilasyon oyununa asla razı olmayız!

Üstelik:

Suriye'de süren iç savaşta Türkmen Dağı'nda mücadele veren Bayır-Bucak Türkmenlerinin Şehitler Tümeni Komutanı Halit Şireki'nin şu sözlerini AKP Hükümeti mutlaka dikkate almalıdır: "17 ile 45 yaş arasındaki Suriyelilerin burada yaşamasından yana değilim. Türkiye bunları sınır dışı etsin. Gelsinler toprakları için savaşsınlar."

"Türkmen Dağı, Türkiye'dir" diyenler, bilmem bu gerçeğin farkına varır mı?

title: Hocalı Soykırımının 25. Yılı (25th anniversary of Khojaly Genocide)

newspaper: Ankara Anadolu Gazetesi

date: 07.02.2017

type: Column

author: Eflatun Neimetzade

target group(s): Armenians

category: enmity/war discourse

Eflatun Neimetzade, in his article title “25th anniversary of Khojaly Genocide,” writes about the Khojaly massacre. Neimetzade, with the subheading “ARMENIAN MURDERERS DID IT” and descriptions like “rapist Armenians,” accuses all Armenians. The article contains quite provocative and pornographic war discourse and Armenians are labeled as “pro-death” and enmity between the two peoples is incited with the threatening statements such as the following: “You, Armenians, watch your step and leave our lands. You are fooled and deceived. We are pacifists and you are pro-death.” He also writes, “This is just the treacherous and hostile attitude of Christian states against Muslim race,” regenerating the Muslim-Christian polarization and labeling Christians as the enemy.

Araştırma

Prof. Dr.
Eflatun Neimetzade

BM Sülh Sefiri,
Azerbaycan Cumhuriyeti
"RESPUBLIKA"
Gazetesi Türkiye Temsilcisi,
YAYDER Genel Başkanı

Ermenistan işgalçı devlet olarak Uluslararası hukuku hiçe sayıyor, Azerbaycan'a karşı soykırım siyasetine devam etmektedir. Dünya tarihinin en kanlı sayfalarından olan Hocalı soykırımı trajedisinden 25 yıl geçmiştir. Dünya devletleri uzun yıllardır Azerbaycan'a karşı yapılmış soykırımı suskunluğuna devam etmekte. Neredese tecevüzkâr Ermenilere havadarlık etmekte. Çok adaletsiz bir çağda yaşıyoruz.

Hocalıda sivil insanlar genelde hayvandarlıkla uğraşmışlar. Gece vakti, yani 1992 yılı 25-den 26-na geçen gece vakti, Ermeni teröristleri ve Sovyetlerden kalma 366. Alay askerleriyle birlikte Hocalıya saldırmışlar. Evlere girmişler, aile üyelerini tek-tek çeşitli yöntemlerle kesmiş, vahşice doğramışlar. Gaddarca, düşmanca, tipki II. Dünya harbinde Alman nasistlerinin yaptıkları gibi işgence verilerek sivil insanları yer etmişler. Canını kırtaranlar ormanlara dağılmışlar. Soğuk şahtalı gecede donup ölenlerin sayı fazla olmuştur.

ERMENİ KATİLLERİ

SOYKIRIM YAPITILAR

Evler yıkılmış, okullar, kültür merkezleri yok edilmiştir. Bilancosu çok ağır: 613 sivil öldürülmüştür, bunlardan 106 kadın, 63 çocuk, 70 ihtiyar dedeler, neneler idi. 1275 insan esir alınmış, onların izleri günümüze dek bulunamıyor. 8 aile topyekun yok edilmiş, 25 çocuğun anne-babaları yok edilmiş; 130 çocuğun aile reislerinden biri öldürülmüştür. Ermeni katilleri insan hukukunu, ayrıca temel hak sayılan yaşamak hakkunu kütleli şekilde pozmuşlardır. Ermeni katilleri bununla da yetinmediler, Dağlık Garabağ bölgesi dışındaki Laçın, Kelbecer, Ağdam, Ceybrayıl, Füzuli, Gubadlı ve Zengilan illerimizi de işgal etmiş, burada resmen etnik temizleme vahşiliğini yapmışlardır. Ermeni ceylanlar, başta S. Sarkisyan, R. Kaçaryan olmakla topraklarımızın yüzde 20'sini işgal etmiş ve 20 bin sivil insanlarımızı öldürmüştür.

Dünya devletleri bu soykırımı suskun kaldılar, fakat BM Baş Meclisinin almış olduğu dört karar vardır. Sivil insanlarımızı katle yitiren, suçsuz soydaşlarımızı vahşi yöntemlerle yok eden Ermeni terörcülerinin, yani Ermenistan Silahlı Kuvvetleri Azerbaycan topraklarından hemen, şartsız çıkmaları, diye. Bu kararda sivillere karşı soykırım yapıldığına işaret edilmiştir. Fakat soykırım hadisesinden 25 yıl geçiyor ve Hocalı soykırımı siyasi-hukuki statüsünü almamıştır. Soykırımı yapanlar hakkında cinayet işi kaldırılmamış, dünya devletleri başlarını sallıyor, fakat siyasi kaymet vermemekte acizler. Ama bu acizlik mi? Hayır elbette. Bu sadece Hıristiyan devletlerin Müslüman ırkına karşı haince, düşmanca davranış biçimidir. Dünya böyle kalmaz, hak, adalet er ya geç olsa da yerini bulacaktır. Tanrı olayları tepeden görüyor, izliyordur. Tanrının sabrı büyüktür, yucedir, hainlerin, Hocalıda soykırım yapanların cezasını verecektir inşallah!

UYGAR DEVLETLER HOCALI SOYKIRIMINI KABUL EDİYOR

Siz ey NATO ve Avrupa ülkeleri, neden suskun kalıyorsunuz? Unutmayın ki, zaman değişecek, tipki Prusya, Bizans ve Sovyetler gibi sizlerin hiyle, fesatlarıyla dağıttığımız Osmanlı İmparatorlukları gibi öcolecektir. Hiç belli olmaz, sizler de

Hocalı Soykırımının 25. yılı

Hocalı'daki soykırımı maruz kalacaksınız. Bu tarihi bir zaruret. Hep böyle olmadı mı tarihte? Napolyonun sonu nasıl bitti ey Fransa? Hocalı'daki soykırım vicdanınızı sızlattı mı? Mussolini ve diktatör Çauşesko sokaktaki kuduz köpekler gibi nasıl öldürüldü? Ya diktatör Stalin kuru yerde ölmüşken Nikita Hruşçev ona tepik attığını duyduyuz mu? Hiç endişe etmeyin zamanla dünya düzeni yeniden dağılacaktır ve bunun sebebi yine sizler olacaktır. Çünkü adil değilsiniz, hep ikil oynuyorsunuz. Dünya Hıristiyanları Ermeni ırkını tarafını tutuyor. Vicdanınız yok mudur? 26 Şubat gecesi 613 sivil insan işgence verilerek, başları kesilerek öldürüldü. Bu soykırımı neden susuyorsunuz? Hamile kadınlar, evlatları, dedeleri gözü önünde karnı açılıyor, minicik çocuğu çıkarıyorlar, başını kesip top yapmışlar ve futbol oynamışlardır, mini başları top yapmışlar Hocalı'da. Ermeni yazarı Zori Balayan, asker mühabiri olarak Hocalı katliamında iştirak etmiş, kendi gözleriyle gördüklerinden roman yazmıştır. Hey, Batılılar, alın okuyun resmi kaynakçağı. Siz ey kaddar, ilgisiz, bedhah Batılı siyasiler, sizlere sesleniyorum, ey Hıristiyanlar, Ortadokslar, bu yapılanlar vahşilik değil de nedir? Cevap verin, suskun kalmayın. Bu ateş bir gün sizleri de içine alacaktır. BM Tehlikesizlik Şurası'nın 1993 tarihinde almış olduğu 822, 853, 874 ve 884 sayılı kararları neden icra edilmiyor, ha???

Ey, Fransa Cumhurbaşkanı, size sesleniyorum. Teröristler Paris'te 4 suçsuz katil ettiler, tüm Avrupa ayaklandı (terörü lanetliyorum). Eee, 613 sivil insan ve toplamda Garabağ'da 20 bin Azerbaycanlı öldürüldü, peki neden susuyorsunuz? Siz ey Alman Başbakanı Merkel hanım, peki siz neden susuyorsunuz? Siz de tipki Ruslar, İngilizler, İtalyenler, Hollanda ve başka ülke insanları gibi susuyorsunuz. Biz size ne yaptık? Azerbaycan petrolü ve gazı için hemen sıraya giriyorsunuz. Bu ne biçim ikilyüzlüktür, söyler misiniz? Topraklarımızın yüzde 20-si işgal edilmiştir, milyondan fazla soydaşlarımız evlerinden, dede baba topraklarından kovulmuşlar, kaçkın ve köçkün olmuşlardır. Batı ve Avrupa ülkeleri hala da susuyorlar. Sivil insanlar, dedeler, anneler, çocuklar öldürüldü, evler yakıldı. Topraklarımız işgal edilmiştir. Fakat dünya bu adaletsizliğe, hukuksuzluğa susmaktadır. Nerede adalet?

NATO VE AB ÜLKELERİ İKİYÜZLÜ DAVRANIRLAR

Batılı devletler tarih boyunca Türklerle karşı ikiyüzlülük yapmışlar. Örneğin Osmanlı ekonomisini çökerten Fransa, Almanya, İngiltere değil midir? Öte yandan Hıristiyan kadınlarını süsleyerek Osmanlı hanedanına sokanlar da Batılılar olmuştur. Tarihi belgeler ortada... Aynı hiyle, fesatları bu gün de çeviriyorlar. Tam 25 yıldır BM gibi yüce kurum karar almıştır, fakat Ermeniler topraklarımızdan çekinmek istemiyorlar.

Hatırlayalım; Amerika talep etti ve BM Kaddafi'ye karşı karar aldı, ordu bir hafta zarfında Libiya girdi. Azerbaycan ise 25 yıldır bekliyor. Yüce Tanrı bunu affetmez.

Azerbaycan Silahlı Kuvvetleri mükemmeldir, vuruşkanlar, güçlüdür. Ruslar bir saatlik çekişinler kışlaya, Ordumuz bir saat zarfında Ermenistanı tümüyle işgal edilebilecek güncüde. Bir bu gerekçedir. Fakat Cumhurbaşkanı Sayın İlham Aliyev barış tarfındadır. Çünkü savaş her iki tarafa ölümlere yol açacaktır.

Ermenistan'da açlık, yoksulluk baş alıp gidiyor. İnsanlar ülkeyi terk ediyorlar. İş yok, maasğ yok ve saire... Ama Azerbaycan'da her ay yeni-yeni iş yerleri açılıyor, maaşlar yükseliyor, insanlar huzur içinde yaşıyorlar. Azerbaycan aralıksız yükseliyor, muhtesem dünya devleti oluyor. Siz ey Ermeniler, akıllı olun, ne kadar geç geçidin topraklarımızdan. Sizleri aldatıyorlar, kandıyorlar. Biz barış taraftarıyız, sizler ölüm taraftarısınız. Çekişin yolumuzdan, gidin. İyi komşu olun, o zaman gazınız da, ışığınız da olacaktır. Cumhurbaşkanı açık söylüyor, Garabağ'a en yüksek statü verecektir. Adam olun, insan olun, sakin yaşayın.

Barış her iki tarafa huzur ve refah getirecektir. Batı, Avrupa size ne ışık, ne de gaz verebilir. Aldanyorsunuz, uyanın. Çünkü Avrupa ülkeleri kendileri de Azerbaycan gazına, petrolüne mühtaçlar. Hadi, anlayın, uyanın. Zamanı iyi değerlendirin.

Gidin topraklarımızdan!

title: El Bab

newspaper: Sözcü

date: 10.02.2017

type: Column

author: Yılmaz Özdil

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

Yılmaz Özdil, in his article titled “Al-Bab”, targets Syrians who ran away from the civil war in their country and took shelter in Turkey on the grounds that “they hadn’t protected their country” and they are starting business in Turkey. Özdil escalates already existing xenophobia and hatred against Syrians with a discourse that regards an identity superior to others: “They are establishing companies, becoming bosses, living in villas, sailing with yachts, listening to jazz in our country instead of protecting their homeland. And our children are fighting, martyred and losing their eyes and legs in order to save their country” and “Now that the referendum is getting closer, go and make a call to the people without shame. Say, ‘Go and vote yes, if you want Syrians to fool around in our country, have a great life here and hit the goldmine while our children are martyred in the damn Al-Bab.’” With this marginalizing discourse, the columnist prevents people from questioning the devastating effects of war and conditions that forced Syrians to live in dangerous circumstances.

Yılmaz
ÖZDİL

yozdil@sozcu.com.tr

El Bab

Türkiye'de son beş senede beş bin Suriyeli şirket kuruldu. Şu anda Türkiye'de faaliyette bulunan yabancı şirketlerin 10'da biri Suriyeli... Ticaret sicile kaydolma hızında, taa 1923'den beri Türkiye'de yatırım yapan Alman şirketlerini bile solladılar.

İnşaatın tekstile, gıdadan oto kiralamaya kadar, vergisiz mersgisiz, kayıtdışı faaliyet gösteren 10 binden fazla Suriyeli şirket var.

Şam'dan sonra en büyük Suriyeli şehri İstanbul... 700 bin Suriyeli İstanbul'da yaşıyor. Fatih'te Suriyeli mahallesi oluştu. Tüm tabelalar Arapça, mahallede sadece Arapça konuşuluyor, istersen git dene, Türkçe adres bile soramazsın. Türkçe yok ama, Batı kültürü var, mesela Suriyeli sanatçılar tarafından caz müziği yapılan, caz kafe var. Suriyeli yazarların imza günü düzenlediği kitabevi var.

Bağcılar'da ikinci Suriyeli mahallesi kuruluyor, resmi rakamlara göre, Bağcılar'da yaşayan her 15 kişiden biri Suriyeli... Son bir senede, Bağcılar eğitim araştırma hastanesinde dünyaya gelen her iki bebekten biri Suriyeli... Sırf Bağcılar'da, sırf geçen sene 2 bin 500 Suriyeli bebek doğdu.

başlayan Suriyeli var. Samsun'da ekmekek fabrikası kuran Suriyeli var.

İstanbul'da restoran zinciri kuran Suriyeli var. Uyanık Suriyeli Hatay'da fırın açtı, ürettiği ekmeği "Tayyib" markasıyla satıyor. Gaziantep'te bakkal görünümündeki dış kliniği var, önden girişorsun bakkal, aradaki kapıyı geçiyorsun, ruhsatsız dış kliniği...

Suriyeli emlak şirketi, Kilyos ve Küçükçekmece'de 400 bin metrekare üzerine villa sitesi kuruyor.

Suriyeli işadamı, Emlak Konut'un İstinye'deki 158 bin metrekarelik arazisine talip oldu.

Holdingleşen Suriyeli var.

Bu tür mevzulan yazdığımızda "yabancı düşmanlığı" filan deniyor. Bakın ben size anlatayım "yabancı düşmanlığı"nı... CHP Kayseri milletvekili Çetin Anık esnaf ziyareti yapıyor, Suriyeli bir kuyumcu görüyor, dükkana giriyor, hayırlı işler diliyor, sohbet ediyor, "Türk işçi çalıştırıyor musunuz?" diye sorunca, Suriyeli kuyumcu ne cevap veriyor biliyor musunuz? "Yabancı çalıştırıyorum" cevabını veriyor!

Herif bizim memleketimizde patron olmuş, bize yabancı diyor.

Suriyeli bebek doğdu.

(Türkiye Halk Sağlığı Enstitüsü'nün verilerine göre, Türkiye'deki Suriyelilerin doğum oranı, Türk vatandaşlarının doğum oranını geçti. Türkiye'de sırf geçen sene 70 bin Suriyeli bebek doğdu, bu sene 130 bin Suriyeli bebek doğumu bekleniyor.)

Türkiye'de yaşayan Suriyelilerin radyolan var. Gazeteleri var, İstanbul'da hazırlanıyor, Adana'da basılıyor.

Sadece Suriyelilerin çalıştığı, sadece Suriyelilere hizmet veren hastaneleri var. Tahsil laboratuvarları var. Ecza depoları var.

"Sosyetik" Suriyeliler var. "Gariban" Suriyeli istemiyorlar.

Bizzat İstanbul valisi anlattı. "İstanbul'da yaşayan Suriyeliler, sokaklarda dilenen Suriyelilerden rahatsız oluyor, temsilcileri bize geliyor, 'bizim imajımız bozuluyor' diye şikayet ediyorlar" dedi.

Suriyeli İşadamları Demeyi var. Hatta, asrın liderimiz "dolar bozdurun" kampanyası başlatınca, yalakalık olsun diye "bir milyon dolar" bozdurup, mabuzunu törenle basına servis ettiler.

Suriyeli işadamları, uluslararası fuarlara Türkiye kontenjanından katılıp, Türkiye'yi temsil ediyoruz ayağıyla, kendilerine iş bağlıyorlar. İstanbul Boatshow'da fiyatı üç milyon euroluk tekneler satıldı, bu süperlüks yatların üç tanesini Suriyeli işadamları satın aldı.

İzmir'de kağıt havlu ticareti yapan Suriyeli var. Aydın'da incir ihracatına

Vaziyet böyleyken...

Suriye'den 8 şehit daha geldi. Şimdilik 64 şehidimiz oldu.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nde hava, deniz, kara, general, amiral, subay, astsubay, uzman, erbaş ve er dahil, toplam 351 bin asker bulunuyor. Buna mukabil, Türkiye'de askerlik çağında 425 bin Suriyeli yaşıyor!

Yani... Türkiye'de, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin mevcudundan daha fazla sayıda, eli silah tutacak yaşta Suriyeli var.

Bunlar kendi memleketlerine sahip çıkmak yerine, bizim memleketinde şirket kuracak, patron olacak, villada oturacak, yatlarda dolaşacak, caz dinleyecek... Bizim çocuklar bunların memleketini kurtarmak için oralarda vurulacak, şehit düşecek, gözünü bacağına kaybedecek.

Suriyeliler ana kuzusu da... Biz kendi kanalı kuzularımızı açığa kovduğunda mı bulduk kardeşim?

Yüreğinin yetiyorsa... Demokrasiye inanıyorsanız... Milli iradeyi savunuyorsanız... Buyrun, Suriyeliler için referandum yapalım!

Veya... Hazır referandum sandığı konulmuşken, utanmadan çıkan vatandaşları çağırın. "Suriyeliler bizim memleketi babalarımızın çiftliği gibi kullansın, burada mis gibi hayatını yaşasın, köşeyi dönsün, bizim çocuklar sikişir El Bab'ta şehit olsun diyorsanız, gidin evet deyin!"

title: BÖYLE BABA OLMAZ OLSUN (WHAT KIND OF A FATHER IS THIS)

newspaper: Korkusuz

date: 14.02.2017

type: News article

author: Doğan Can Cesur (İHA)

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

title: İkişi de baba! (Both are fathers!)

newspaper: Karadeniz

date: 14.02.2017

type: News article

author: Karadeniz

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

Korkusuz newspaper's headline story "WHAT KIND OF A FATHER IS THIS" covers the story of a father who made his son beg after causing him to faint. As can be seen in the heading "Unbelievable cruelty of the Syrian father," the national identity of the person is highlighted several times, though it is not directly related to the incident. The newspaper demonizes Syrians with a narration that abuses readers' emotions.

Covering the same incident, Karadeniz newspaper's article titled "Both are fathers!" has the following heading: "Syrian father makes his son beg after causing him to faint and another father from Batman carries his son on his back." The newspaper covers two separate incidents, which have nothing to do with the national identities of the people in question with statements and visual design that create a total contrast and escalates the division of Syrian-Turkish.

Suriyeli dilenci babanın inanılmaz acımasızlığı

BÖYLE BABA OLMAZ OLSUN

7 yaşındaki
oğlunu ilaçla
bayılttı. Sonra
onu kucasına
alıp Taksim'de
dilendi...

Tahsisiz çocuğun
hastanede
tahlilleri yapıldı...

» Suriyeli mülteci
Muhammet K., İstanbul
Taksim'de kucagında oğluyla
dilendirirken zabitaların
dikkatini çekti. Çocuğun
sıf dilendirilmek için ilaçla
bayıltıldığı şüphesi doğdu...

» Zabita, "Sen nasil
babasın. Çocuğu hapla mı
uyuşturdu" diye babaya
çıkaştı. Ardından da çocuğu
babasının itirazlarına
rağmen hastaneye götürdü.
Çocuk tedavi oldu... 3TE

Oğlunun
sağlığını riske
atarak, onun
sırtından
dilenen
Suriyeli baba
Muhammet
K'nin üstünden
yükü miktarda
para çıktı.

Suriyeli baba oğlunu bayıltıp dileniyor, Batmanlı baba sırtında taşıyıp okula getiriyor

Oğlunu bayıltıyor

Suriyeli uyruklu Muhammet K'nin, oğlunu ilaçla uyularak dilendigi ortaya çıktı. İstanbul Taksim'de ilaçla uyrak uğu oğlunu ellerinde taşıyarak dilendiren vicdansız baba, zabita ekipleri tarafından yakalandı. Hasta olduğunu söylemesi üzerine oğluyla birlikte muayene için hastaneye götürülen baba, burada da taşınlik çıkarttı. Üzerinden çok miktarda para çıktığı öğrenilen babanın, ceza yazılmadığı için serbest bırakıldığı öğrenildi.

İKİSİ DE BABA!

Sırtında taşıyor

Batman'ın Sason ilçesinde hayvancılıkla uğraşan 4 çocuk babası Ergül Yar, iki çocuğunu okula yetiştirilebilmek için büyük zorluklara katlanıyor. Baba Yar, Sason Çayı üzerindeki köprüünün 3 kilometre uzakta olması nedeniyle, çocukları 1'inci sınıf öğrencisi Cuma ile 3'üncü sınıfa giden Ali'yi sırtlayarak, çayın üzerinden karşıya geçiriyor. Baba Yar, okul bitiminde de bu kez çocuklarını eve ulaşması için aynı zahmete katlanıyor.

title: Ermeniler sabotaja kalkıştı (Armenians tried to sabotage)

newspaper: Harbi Gazete

date: 23.02.2017

type: News article

author: Harbi Gazete

target group(s): Armenians

category: exaggeration/attribution/distortion

In the article published in Harbi Gazete with the title “Armenians tried to sabotage,” the alleged sabotage is attributed to Armenian identity as a whole. Thus, the newspaper reinforces the existing prejudice and enmity of the reader against Armenians.

Ermeniler sabotaja kalkıştı

Ermenistan-Azerbaycan cephe hattında Ermeni keşif timinin sabotaj girişimi Azerbaycan askerlerince önlendi.

Azerbaycan Savunma Bakanlığında yapılan açıklamaya göre dün Ermenistan ordusunun keşif timi sabotaj amacıyla Azerbaycan mevzilerine sızma girişiminde bulundu. Tim, Azerbaycan askerlerince tespit edilirken, sabotaj girişimi ateş açılarak önlendi. Ermeni timi, can kaybı verecek geri çekildi.

Cephe hattında durumun Azerbaycan ordusunun kontrolünde olduğunu belirten Bakanlık, Ermeni timine yapılan saldırının görüntülerini kamuoyuyla paylaştı.

How could it be written?

“Suspicious attempt of Armenian army”/ “Infiltration attempt / clash on the front”

With the titles above, the story could have been presented to the reader in a more informative way. The opening sentence could be the following: “Along the frontline in the Karabakh region, with frequent clashes between Armenia and Azerbaijan, the Azerbaijani army responded to an attempt of sabotage by the reconnaissance team of Armenian army.” Also, by not using the word “Armenian,” the story could have been written without targeting an identity as a whole.

title: EVET'ÇİYİ YUNAN'A BENZETTİ / 'EVET' KORKUSU CHP'Yİ ÇILDIRTTI
(HE COMPARED THE YES VOTERS TO GREEKS/CHP WENT CRAZY WITH THE FEAR OF 'YES')

newspaper: Star

date: 04.04.2017

type: News article

author: Star

target group(s): Greeks

category: symbolization

The article featured in Star with the title of “HE COMPARED THE YES VOTERS TO GREEKS” on the front page and with the title of “CHP WENT CRAZY WITH THE FEAR OF ‘YES’,” criticizes CHP MP Hüsni Bozkurt because he said “If the majority votes yes on April 16, we will go to Samsun and chase all of you toward the sea in Izmir.” **Though the newspaper criticizes Bozkurt’s statements reinforcing the old discourse of enmity against Greeks, it regenerates the same discourse.** Thus, the newspaper portrays Greeks as enemies by using the Greek identity as a reason for hatred.

title: Hristiyan terörü YOK SAYILIYOR / HRİSTİYANLARIN terörü yok sayılıyor
(Christian terrorism is DISREGARDED / Terrorism of CHRISTIANS is ignored)

newspaper: Milat Gazetesi

date: 02.03.2017

type: News article

author: Milat Gazetesi

target group(s): Christians

category: exaggeration/attribution/distortion

The article published in Milat Gazetesi with the title of “Christian terrorism is DISREGARDED” and with the title of “Terrorism of CHRISTIANS is ignored” inside reports the speech by Ezher Sheikh Ahmed et-Tayyib at a conference. The newspaper features et-Tayyib’s statements without quotation marks and also distorts them. In this way, it associates Christians with ‘terrorism’ and reinforces prejudices against them.

How could it be written?

“Terrorism/violence has no religion”

Though Ahmet et-Tayyib, whose thoughts are covered in the article, says ‘describing a religious identity as a fire inciting wars is sad and painful,’ the article presents Christian identity in association with terrorism. The article could have highlighted et-Tayyib’s statements that emphasize “coexistence and social peace.” Thus, a title like “terrorism has no religion” or “violence has no religion” in reference to those statements would have made us see the story from a different perspective.

HRİSTİYANLARIN terörü yok sayılıyor

M **ISIR'DAKİ** Ezher Şeyhi Ahmed et-Tayyib, İslam dini sürekli ithamlara maruz kalırken Batı'nın, Yahudi ve Hristiyan aşırılığını dikkate almamasını eleştirdi. Ezher Şeyhi Tayyib, Mısır'ın başkenti Kahire'de 50'den fazla ülkeden Müslüman ve Hristiyanların farklı mezheplerinden alimler, din adamları ve düşünürlerin katılımıyla düzenlenen "Özgürlük ve Vatandaşlık.. Çeşitlilik ve Bütünleştirme Konferansı'nda konuştu.

Batıdan çifte standart

Batı'da sürekli İslam'ın suçlandığını ve karalama kampanyası yürütüldüğünü belirten Tayyib, "İslamofobiye bakan kimse, dini şiddet konusunun ortak paydaları olmasına rağmen İslam ve Hristiyanlığa karşı küresel muhakemede çifte standartlığın söz konusu olduğunu görecektir." ifadelerini kullandı. Ezher Şeyhi sözlerini şöyle sürdürdü: "Ancak Hristiyanlık adına en çirkin dini şiddet uygulanmasına rağmen o eylemlerden dolayı Hristiyanlık suçlanmadı. Örneğin, Kuzey İrlanda'da yaşanan dini çekişmeler ve Bosna savaşında binlerce Müslümanın öldürülmesi Hristiyanlık adına yapılmıştı."

Dini, savaşları körükleyen bir ateş olarak tasvir etmenin üzücü ve acı verici olduğunu vurgulayan Tayyib, Müslüman ve Hristiyan din adamlarını, ülkelerinde birlikte yaşama ve sosyal barışı sağlayınca kadar aralarındaki ihtilafları bir tarafa bırakmaya davet etti.

title: Gâvur gâvurluğunu yapıyor! (Giaour is just being giaour!)

newspaper: Habertürk

date: 13.03.2017

type: Column

author: Murat Bardakçı

target group(s): non-Muslims

category: symbolization

target group(s): Armenians, Greeks

category: exaggeration/attribution/distortion

Murat Bardakçı, in his column titled “Giaour is just being giaour!” writes: “Giaour is just being giaour! And this is not something new, it is their tradition for centuries!” With this remark and the title, he reinforces the perception of enmity against non-Muslims in Turkey with the word ‘giaour,’ which is used as an expression of hatred and insult against non-Muslims.

Furthermore, under the title of “REMEMBER THE DANCES IN GERMANY,” Bardakçı asks, “Do you remember the celebrations in front of the parliament building in Berlin right after the text that defines 1915 events as ‘genocide’ was passed?” In response to this question, he writes: “Armenians raised their red, blue and orange flags and danced with slogans and songs. And Greeks came with great eagerness with their blue-white flags with a cross on it and started to dance along! Apostol and Helen stood with Agop and Takuhi on this happy occasion and confirmed the saying ‘Blasphemers constitute a single nation’...” With these remarks, he labels Armenians and Greeks as ‘elements of threat’ and incites enmity between peoples.

Gâvur, gâvurluğunu yapıyor!

YAZININ başlığının fazla sert olduğunu düşünebilirsiniz ama meselenin aslı maalesef budur: Gâvur, gâvurluğunu yapıyor! Üstelik böyle yapmaları da yeni bir şey değil, asırlardan buyana devam eden âdetleri!

Geçen hafta yaşadıklarımızı düşünün: Bakanların referandum öncesinde Avrupa'daki gurbetçilerimizle biraraya gelebilmeleri için yaptıkları hazırlıklar mesele oldu, toplantılar binbir bahane ile iptal edildi, "Gelirdin, gelemezdin" tartışmaları yaşandı, daha başka Avrupa ülkeleri ile de karşı karşıya geldik ve işler Hollanda'da çığından çıktı!

Bütün bunların sebebi ise iddia ettikleri gibi öyle demokrasi, güvenlik, içişleri derdi vesaire değil, bize karşı tarihten gelen, asırlar öncesine dayanan antipatidir!

Refaha, rahat ve siktintisiz bir hayat tarzına kavuşmanın yolunun "Avrupalılaşmak" maksadıyla yeni kimliklere bürünmekten ibaret olduğunu zannedip kendi kendimize istediğimiz kadar bu yolda ilerlediğimize yahut çoktaaaa Avrupalı olduğumuza inanalım; "Bakin, tamamen değiştik; artık biz de sizler gibiyiz" diye konuşup etrafı güldürelim, öyle olabilmek için bitmek tükenmek bilmeyen çabalar gösterelim ama ne çare, olmuyoruz ve olamayız! Uğraşalım, didinelim, edelim, âdetlerimizden, yaşayışımızdan, huylarımızdan vazgeçelim, hattâ inançlarımızdan bile verebildiğimiz kadar taviz verelim, boşuna! "Tamam, artık bizler gibisin ve bizdensin" demeleri, yüzlerce senelik antipatiyi unutmaları mümkün değildir!

BERLİN'DEKİ DANSLARI HATIRLAYIN

Dolayısı ile, Rotterdam'da geçen gece yaşananların temelinde Hollanda'da önümüzdeki hafta yapılacak seçimlerden kaynaklanan bir siyasi manevra falan değil, işte bu hoşlanmazlık, yani Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin

Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin mensupları gibi görülmesi vardır!

Alman Federal Meclisi'nin geçen senenin Haziran'ında 1915 olaylarını "soykırım" diye niteleyen metni kabulünden hemen sonra Berlin'de, Meclis binasının önünde yapılan kutlamaları hatırlar mısınız?

Ermeniler kırmızı, mavi ve turuncu bayraklarını açıp sloganlar ve şarkılar refakatinde sevinçten rakederlerken sol üst köşesinde haçın bulunduğu mavi-beyaz bayrakları ile Yunanlılar da koşu koşu gelmişler ve onlar da dansetmeye başlamışlardı! **Apostol ile Helen, Agop ile Takuhi**'yi bu mutlu günlerinde yalnız bırakmamış ve "**Kâfirler tek millettir**" sözünü doğrulamışlardı...

Rotterdam'da önceki gece olanlar da, işte aynen budur!

GÜÇLÜ GÜNLERDEN UTANMAK

Ama, "Avrupalı" olabilmek uğruna değişmemizin şart olduğuna hâlâ inananlarımız mevcut ve böyle düşünenler Hollada'da bütün o rezaketler yaşadığı saatlerde TV'lerde tuhaf ve alâkasız sözler etmekle meşguldüler...

"Bizi, 300 yıl önceki Türkiye'ye göre değerlendiriyorlar. Bugünün Türkiye'sini görmüyor, görmek istemiyor, üç asır öncesinin Türkiye'si olduğumuzu zannediyorlar. Biz artık başka bir ülkeyiz" diyorlar, Avrupa'da "Türk" dendiğinde hâlâ "fesi adamların" hatırlandığını söyleyip yakınıyorlardı.

Mantığa bakın! Sanki bundan üç asır öncenin Türkiye'si berbat, perişan, insanlık dışı hadiselerin yaşandığı bir cehennem gibi idi; o vaziyetten kurtulabilmek için elimizden geleni yapmış, değişmiş ama Avrupa'yı bir türlü ikna edememiştik!

Hâlâ bu mantığın esiri olup böyle konuşanlara Türkiye'nin üç-dört asır öncesinin en güçlü memleketlerinden biri olduğunu, hattâ şimdi ellerinden gelen terbiyesizliği yapmaktan çekinmeyen Hollandalılar'ın bile İspanyol esaretinden kurtulabilmek için İstanbul'a heyet gönderip el-etek öptüklerini ve bugünkü nefretlerinin gerisinde de üç asır önceki bu güçlü hatıranın getirdiği ezikliğin bulunduğunu nasıl anlatabilirsiniz ki?

Ve, o mâlûm "fes" meselesi...

Senin dedelerinin, büyük dedelerinin, hepsinin günlük serpuşu fes idi ve başlarında şimdi utandığın o fes vardı evlâdim... Dolayısı ile bugün tuhaf gelen ama o devrin âdeti ve modası olan festen utanıp "**Biz fesi çoktan attık**" diye kendi kendimize böbürlenmek, "**Dedelerimiz maskara gibi giyinirler, kafalarına da hokkabaz başlığını andran püsküllü, kırmızı bir külâh geçirirlerdi**" demektir!

title: YUNAN'I Boğaz'a döktük (We threw the GREEK into the Bosphorus)

newspaper: Akşam

date: 17.03.2017

type: News article

author: Akşam

target group(s): Greeks

category: enmity/war discourse

Akşam daily's subheading article titled "We threw the GREEK into the Bosphorus" covers the game between Beşiktaş and Olympiakos football teams in the UEFA League. The newspaper features the victory of Beşiktaş with "We chased the GREEKS to the Bosphorus" title; by regenerating the past enmity discourse, it reinforces the rooted prejudices against the Greeks.

How could it be written?

"Lopsided victory without the full team"

A title like the above could inform the reader that Beşiktaş won a remarkable victory though it played without the full team. The missing information in the title could be completed with a summary as the following: "In the game to advance to the quarterfinal, Beşiktaş won a lopsided victory against Olympiakos though it played with 10 players for 51 minutes."

title: Yunan keşke gelse miydi? (Do you wish Greeks came?)

newspaper: Yeni Mesaj

date: 29.08.2017

type: Column

author: Muharrem Bayraktar

target group(s): Greeks, Greeks in Turkey

category: enmity/war discourse

Muharrem Bayraktar, in his column titled “Do you wish Greeks came?,” writes: “It turns out that the Greeks whom we chased to the sea in Izmir have infiltrated us, penetrated into our media, participated in our politics, have been giving sermons and advice under the guise of history talks with a fez on their heads. The question is not to chase the Greeks to the sea, but to eliminate the ‘spirit of Greeks’ among us” and “We don’t care about who is Greek, but if you make our people applaud the heathens who turn all the country into Greeks and trespass the honor and lands of this country, if you make our people praise them by saying ‘I wish they had triumphed,’ then we use our right to hoot.” With these remarks, he regenerates a historical perception of enmity towards Greeks and Rums (Greeks in Turkey) by referring to past incidents between states and ethnic cleavages.

Muharrem BAYRAKTAR

Yunan keşke gelse miydi?

BAŞYAZI mbayraktar@yenimesaj.com.tr

Mustafa Kemal’in, ölkeye bağımsızlık getiren ve Yunan’ı kesin olarak kovarı 30 Ağustos Zaferi’ni kutlamaya sayılı günler kalmışken, bu muhteşem zaferi “Keşke Yunan galip gelseydi” hezeyanları arasından kutlamak ne acı.

Bu zaferi Eskişehir’de Atatürk anıtına yapılan saldırının gölgesi altında kutlamak ne acı.

Bu zaferi “Alyon’da ölen Yunan askerleri için de anıt dikelim” diyen belediye başkanlarının mevcudiyeti altında kutlamak ne acı.

Bu zaferi Abdurrahman Dilipak’ın “Biz hepimiz Rumuz! Onun için burası Rumeli’dir, Arzı Rum’dur! Türk dediğin de, Kürt dediğin de, Arab’ı, Süryani’si, Ermeni’si, Müslüman’ı, Hıristiyanı, Alparslan’ı, Mevlana’sı, Fatih’i hepsi Rum’dur” cümlelerinin gölgesi altında kutlamak ne acı.

Bu ülkede sarığıyla, takesiyle, ‘selam ve duaısıyla’ bizden görünüp, sonra da “Hepimiz Rumuz” diyen, “Keşke Yuna gelseydi” diye haykıran, “Alyona’a Yunan anıtı dikelim” diye teklifte bulunan, bu zaferi bize armağan eden Gazi’nin anasının namusuna bile dil uzatan Yunan aşıklarının sayısı nasıl bu kadar artmış da haberimiz olmamış?

Meğer İzmir’de denize döktüğümüz Yunan, ta çiğnerimize işlemiş, medyamıza nüfuz etmiş, siyasetimize girmiş, başına fes takıp tarih sohbetleri adı altında vaaz u nasihatler veriyormuş da haberimiz yokmuş.

Mesele Yunan’ı denize dökmek değil, içimizdeki bu “Yunan ruhunu, bu Rum ruhunu” bertaraf etmektir.

Bugün sözüm ona etnik coğrafyadan yola çıkarak, bütün Anadolu’yu Rumlaştırarak isteyenler Yunanistan’a baksınlar; Eski bir Türk diyarı olan Selanik’te yaşayan Yunanlılar bugün “Burası eskiden Türk diyarı idi, biz de aslında Türk’üz” mü diyorlar?!

Böyle saçma sapan, tarih derinliğinden ve araştırmadan yoksun düz bir mantık olur mu? Maalesef Türkiye bu şif mantığın, bu Yunan ve Rum aşığı mantığın eline düşmüş.

Ne kimsenin Rumluğu, ne de Yunanlılığı bizi ilgilendirir ama kalkıp da bunu bütün memleketi Rumlaştıran, bu ülkenin namusuna ve toprağına tecavüz eden kefereyi “keşke galip gelselerdi” diye alkışlayan bir çizgiye sokarsanız buna ‘yuh’ demem hakkımızı kullanınız.

E tabi ki, bu Yunan aşıkın “İzmir’in dağlarında çiçekler açar”dan son derece rahatsız olurlar.

Büyük Taarruz’dan 95 yıl sonra, Yunan tarafından işgal edilen adalarımız için, Eşşek Adası için, Bulamaç Adası için, Keçi Adası için ve diğer 18 ada için tek kelime yazmazlar.

E ne de olsa “Yunan keşke galip gelse idi” diyen bunlar değil mi?

Aha işte Yunan geldi, adalarımıza kondu, tek kelime yazsanıza.

Ah Gazi Hazretleri! ah!

30 Ağustos’un yıldönümünde Yunan’ı denize dökmek planladığınız günlerin yıldönümünde vatan topraklarını işgal eden Yunan aşıklarının yazmak elbette acı veriyor ama sen rahat yuu, “İzmir’in dağlarından çiçekler açacak”ın ruhu, bu topraklardan asla silinmeyecek.

title: Yahudilerden açlık grevine çirkin tahrik (Jews foully provoke the hunger strike)

newspaper: Bursa Şehir

date: 21.04.2017

type: News article

author: AA

target group(s): Jews

category: exaggeration/attribution/distortion

Bursa Şehir newspaper's article titled "Jews foully provoke the hunger strike" covers a barbecue party held by a radical group near Ofer Prison in the West Bank to oppose the prisoners on hunger strike. The news was written highlighting Jewish identity in the title. In this way; a singular incident is identified with the Jewish identity and prejudices against Jews are reinforced.

Aşırı sağcı
Yahudiler, İsrail
hapisanelerinde
açlık grevi yapan
Filistinli
tutukluların
direniş azmine,
çirkin bir tahrik
eylemiyle
karşılık verdi.

Fanatik Yahudi Ulusal Gençlik Birliği tarafından düzenlenen eylemde Batı Şeria'daki Ofer Cezaevi yakınında "mangal partisi" düzenlendi. Fanatik Yahudilerin çirkin eylemi, İsrail polisinin geniş güvenlik önlemleri altında gerçekleşti. İsrail Kanal7 televizyonunun haberinde, söz konusu eylemle açlık grevindeki Filistinli tutukluların direniş ruhunun kırılmasının amaçlandığı belirtildi. "Yahudi Ulusal Gençlik Birliği Genel Sekreteri Ofir Sofer, eylemde yaptığı konuşmada, "Açlık grevine girenlerin taleplerine kulak asmamamızın vakti gelmiş. Hükümette suşan koşullarını daha da zorlaştırma çabıss yapıyoruz." dedi. İsrail hapisanelerindeki yaklaşık iki bin Filistinli, pazartesi günü açlık grevine başlamıştı. İsrail'in keyfi tavgulamaları ve hak ihallerine tepki göstererek tutukluluk şartlarının iyileştirilmesini isteyen Filistinli tutuklular açlık grevinde sadece su ve tuz ile petişiyor.

**DESTEK GÖSTERİSİNE
MÜDAHALE**

İsrail askerleri, açlık grevindeki Fi-

Yahudilerden açlık grevine çirkin tahrik

listinli tutuklulara destek için Batı Şeria'da düzenlenen gösteriye plastik mermi ve göz yaşartıcı gazla müdahale etti. Ramallah'ın Betunya semtinde bir araya gelen yüzlerce Filistinli, kentın batısında yer alan İsrail yönetimine bağlı Ofer Cezaevi'ne yürüdü. İsrail

askerlerinin cezaevi önünde toplanan kalabalığa plastik mermi ve göz yaşartıcı gazla müdahale etti. Askerler bir göstericiyi de gözaltına aldı. Müdahale sırasında plastik mermi ve göz yaşartıcı gaz kullanılan askerlere Filis-

tinli göstericiler taş atarak karşılık verdi. İsrail hapisanelerindeki yaklaşık iki bin Filistinli, İsrail'in key uygulamaları ve hak ihallerine so verilerek tutukluluk şartlarının iyileştirilmesi" için pazartesi günü açlık grevine başlamıştı. (AA)

How could it be written?

"Provocation with 'barbecue party' against hunger strike."

By omitting the identity information from the title and focusing on the event itself, making a generalization could have been avoided and a discourse without hate speech could have been used.

title: Gavur cephesinde deęişen bir Şey yok (Nothing new to report on gĩaour front)

newspaper: Yeni Akit

date: 07.07.2017

type: News article

author: Yeni Akit

target group(s): non-Muslims

category: symbolization

The article published in Yeni Akit with the title of “Nothing new to report on gĩaour front” on the front page and with “Harsh response by Turkey to rubbish decision of EP” inside incites hatred against non-Muslim identities by using the word ‘gĩaour’ in the title, which is used as an expression to insult and defame non-Muslims in Turkey.

Tek kriterleri HRİSTİYANLIK

Türkiye 'yi yıllardır kapısında bekleten AB, kriterlerine uymayan onlarca Hristiyan ülkeyi kısa sürede üye yaptı.

AVUSTURYA	1995
MALTA	2004
SLOVAKYA	2004
ESTONYA	2004
LETONYA	2004
BULGARİSTAN	2007
ROMANYA	2007
HRİVATİSTAN	2013
RUM KESİMİ	2004

AP'nin kararı AB'nin "bir Hristiyan kulübü olduğu" gerçeğini bir defa daha tesciledi.

Gavur cephesinde deęişen bir Şey yok

Avrupa Parlamentosu, 31 Temmuz 1959'da üyelik başvurusunda bulunan ve 58 yıldır çeşitli bahanelerle oyalanan Türkiye ile AB arasındaki görüşmelerin askıya alınmasını öngören tasarımı kabul etti.

■ DIŐIŐLERİ Bakanlığı da kararı kınayarak, "Asılsız iddialara ve iftiralara dayanan bu karar söz konusu kurumun itibarını ayaklar altına almaktadır. Tarafı ve objektiflikten uzak olan bu karar tarafımızdan yok hükmünde sayılmaktadır" ifadesini kullandı.

■ AP'İN skandal kararını değerlendiren AB Bakanı Ömer Çelik, "Bu rapor bize ulaştığında kapıyı bile açılmadan aynen iade edilecektir" dedi. Bunun ikili ilişkileri sabote etmeye yönelik bir karar olduğunu ifade eden Çelik, "AP'nin raporunu son 2 senede olduğu gibi bu yıl da yok hükmünde ve geçersiz kabul ediyoruz" diye konuştu. -8 DE

How could it be written?

"58 years of insistence of EP (or EU)"/"Suspension decision from EP again after 58 years"

By removing the word "gĩaour" from the title, the story could have been told in a more informative way without creating a contrast between Muslims and non-Muslims.

title: Suriyelilerin gürültü yapmanın cinayeti (Murder committed by Syrians because of noise)

newspaper: Milliyet

date: 16.05.2017

type: News article

author: Ali Ekber Şen - İbrahim Maşe (DHA)

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

In Milliyet's article entitled "Murder committed by Syrians because of noise," with an approach far from a rights-based perspective, the national identity of the suspects is highlighted though it is not directly related to the incident both in the title and text: "Another Syrian tension happened in the Akdeniz district of Mersin. After a fight with sticks and stones between Syrians and locals on April 18 in Adanalıoğlu neighborhood in the district, 24-years-old Hanifi Hisak was stabbed to death because he asked the Syrians living in the Şevket Sümer neighborhood "to stop the noise". The article associates Syrians with crime fomenting discrimination and negative perception against them.

How could it be written?

"Asking for stopping the noise cost him his life"

A title such as the above could summarize the incident without labeling any group. "24-year-old man was stabbed to death because he asked his neighbors to stop making noise. The family of the suspect was taken away with armored police vehicles because of the rising tension in the neighborhood." Since the incident in question was not directly related to the fact that the suspect is Syrian, the emphasis on the identity diverts the article from its purpose of informing the reader. If the intention was to inform that there was tension between Syrians and locals, the story could have been constructed in a way to understand and explain the reason and grounds of the tension with reference to interviews with local authorities. The way the newspaper presents the story reinforces the existing perception of tension. However, highlighting the reasons of the incident and possible solutions would be more appropriate considering the social role attributed to journalism.

Suriyelilerin gürültü yapmayın cinayeti

1 ayda
2'nci
olay

Suriyelilere 'Gürültü yapmayın' diyen 24 yaşındaki genç bıçaklanarak öldürüldü. Tansiyonun yükseldiği mahalledeki Suriyeli aile mensupları zırhlı polis araçlarıyla sokaktan uzaklaştırıldılar

ALİ EKBER ŞEN-İBRAHİM
MAŞE Mersin' DHHA

Mersin'in Akdeniz ilçesinde nisan ayında yaşanan Suriyeli gerginliğine bir yenisi daha eklendi. İlçeye bağlı Adanahoğlu mahallesinde 18 Nisan'da mahallelilerle Suriyeliler arasında yaşanan taşlı sopalı kavga ardından, bu defa da Şevket Sümer mahallesinde yaşayan Suriyelileri 'Gürültü yapmayın, uyuyacağım' diyerek uyararak 24 yaşındaki Hanifi Hisak bıçaklanarak öldürüldü.

Zırhlılarla tahliye

Akdeniz İlçesi Şevket Sümer mahallesinde önceki gece meydana gelen olayda, iddiaya göre Suriyeli aile, komşuları Hanifi Hisak ve kardeşlerinin oturduğu evin önündeki merdivene oturup, nargile içerek yüksek sesle sohbet etmeye başladı. Gürültü üzerine inşaat ve narenciye bahçelerinde gündelikçi olarak çalışan Hanifi Hisak, aileyi uyardı.

Ancak, Suriyeli aile gürültüye devam edince aşağıya inen Hanifi Hisak ile grup arasında tartışma çıktı. Hanifi Hisak'ın kardeşlerinin de katıldığı kavga bir anda soğukta taşı, genç adam boynuna ve göğsüne isabet eden iki bıçak darbesiyle kanlar içinde kaldı. Hisak, kaldırıldığı Toros Devlet Hastanesi'nde yapılan müdahaleye rağmen yaşamını yitirdi.

Oğlu yetim kaldı

Kavga üzerine bölgeye çok sayıda zırhlı polis aracı gelirken, ekipler herhangi bir saldırı ihtimaline karşı ablukaya aldığı evde bulunan Suriyelileri zırhlı araçlarla bölgeden uzaklaştırdı. 5 kişinin gözaltına alındığı olayda, cinayeti işlediği öne sürülen ve polis tarafından kimliği belirlenen Suriyeli kaçarak izini kaybetti.

Eve saldırmak istediler

Hanifi Hisak'ın hastaneye akın eden yakınları, acı haberle yıkıldı. Polis, Suriyeli ailenin kirada oturduğu ve kimsenin bulunmadığı eve saldırmak isteyen genç adamın

Hanifi Hisak'ın Adana Adli Tıp Kurumu'ndan alınan cenazesi yakınları ve akrabalarının akın ettiği Güneykent'te gözyaşları arasında toprağa verildi. Evli bir çocuk babası Hisak'ın öldürüldüğü olayla ilgili gözaltına alınan 7 kişinin sorgusunun ise tercüman eşliğinde sürdüğü belirtildi.

yakınlarını güçlükle sakinleştirildi. Bu nedenle polislerle yaşanan kısa süreli gerginlik aile büyüklerinin ara girmesiyle önlendi.

Öldürülen Hanifi Hisak'ın ağabeyi Mehmet Hisak, kardeşinin evlerini su basan aileye yardım ettiğini, onlara evlerini açtıklarını belirterek gözyaşları içinde şunları anlattı: "Bizim evin merdivenlerinde oturuyorlarmış, 16 kişi benim kardeşime vurmuş, şah damarından bıçaklanmış. Kardeşimi önce dövmüşler, ondan sonra bıçaklanmışlar. Kardeşim onlara kıyafet ve yemek veriyordu, gürültü yapmayın uyarısı canından etti."

title: Harf Devrimi işte böyle deliniyor (This how the Alphabet Reform is breached)

newspaper: Sözcü

date: 09.08.2017

type: Column

author: Emin Çölaşan

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

Emin Çölaşan, in his column titled “This how the Alphabet Reform is breached,” writes: “They say it is for Syrians! Because of policy mistakes of this government, 3.5 million Syrians swarmed Turkey like a cloud of grasshoppers... They are engaged in all kinds of things like mafia activities, burglary, ransom, murder, abuse... Why do we use their language and alphabet? The host surrendered and the guest has a free hand.” With these remarks, he associates Syrians with various criminal actions and provokes the reader against them. With a discourse far from rights-based approach, the author causes reinforcement of discrimination and hatred against Syrians by regenerating existing prejudices against Syrians.

Harf Devrimi işte böyle deliniyor

**Emin
ÇOLAŞAN**

emincolasan@sozcum.com

Faks: 0 312 426 99 99

Harf ve Yazı Devrimi (1 Kasım 1928...)

Sonrasında da devrimler birbirini izliyor.

Takvim, saat ve ölçüler değişiyor. Kadın hakları getiriliyor ve 1934 yılında Soyadı Kanunu çıkıyor.

SEVGİLİ okurlarım, Türkiye Cumhuriyeti aslında bir **devrimler** ülkesidir. 1920'li ve 1930'lu yıllarda, **Atatürk döneminde** gerçekleşen devrimler gerçekten muhteşemdir, her birinin ayrı öyküsü vardır.

Bunlara kısaca göz atalım:
Saltanatın kaldırılması ve son padişah Vahdettin'in İngiliz zorlmasına binip Avrupa'ya kaçması (1922.)

Cumhuriyet'in ilanı (1923.)
Halifeliğin kaldırılması (1924.)
Aynı gün Şeriye ve Evkaf Bakanlığı'nın kaldırılıp Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kurulması.
Aynı gün Tevhidi Tedrisat (Eğitim Birliği) Yasası'nın kabulü.
Şapka ve Kıyafet Devrimi (1925.)

Tekke ve zaviyelerin kapatılması (1925.)
Medeni Kanun (1926.)

Bu devrimlerin her biri muhteşemdir, o dönem İslam aleminde akıl alacak işler değildir ve Atatürk'ün ülkemize armağanlarıdır...

Ve bütün devrimler, sonraki yıllarda ülkemizin başına çöreklenen gerici iktidarların boy hedefi olmuştur.
Bugün de (ne yazık ki) böyle.

Bu yazımın konusu **Harf Devrimi...** O devrimin "**Suriyeliler var**" gibi komik gerekçelerle yok sayılmasının kasa öyküsü!

Harf ve Yazı Devrimi'yle milletimizin başına bela olan Arap harfleri kaldırıldı, 29 harfli Latin Alfabesi kabul edildi.

Atatürk meşhur Sarayburnu konuşmasında şöyle demişti, hepsi doğruydı:

"Güzel dilimizi ifade etmek için yeni Türk harflerini kabul ediyoruz. Bizim güzel, ahenkli ve zengin dilimiz yeni Türk harfleriyle kendini gösterecektir. Yüz yıllardan bu yana kafalarımızı demir çerçeve içinde tuttuk. Anlaşılmayan ve anlamadığımız bu işaretlerden kendimizi kurtarmak zorundayız. Bir milletin yüzde 10'u ancak okuma yazma biliyor ve yüzde 90'ı bilmiyor, insanların bundan utanması gerek."

En yakın çalışma arkadaşlarından bazıları bile harf devrimini **ağrdan almaktan** yanaydı!

"Paşam yeni harfleri kabul edelim ama millete bir geçiş süresi verelim. Yeni harfler birkaç yıl sonra başlasın. Milletten bunları öğrenmesi zor olabilir. Geçiş yavaş, alıştırma tamamlayalım!..."

Atatürk hepsine aynı şeyi söyledi: "**Bir iş ya bir anda yapılır, ya da hiç yapılmaz. Geciktirmiş takdirde birileri bunu sulandırır.**"
Söyledikleri doğru çıktı...

Ve gazeteler dahil bütün yayınlar bir anda yeni harflerle çıkmaya başladı. Arapça tabelalar kaldırıldı.

Harf devrimi tutmuştu...
Yeni yazıyı ve yeni harfleri topluma öğretmek için seferberlik ilan edildi, Türkiye'nin dört bir yanında **millet mektepleri** açıldı.
Okur yazar sayısı inanılmaz biçimde yükseldi.

Bunları niçin anlattığıma gelince...
Şimdi birileri, Türkiye'nin dört bir yanında yeniden **Arapça yazıya** dönme çabasına girmiş durumda.
Buna bazı **kamu kurumları** dahil.
Bugün bizim gazetede **Ali Ekber Ertürk** arkadaşımızın haberini göreceksiniz.

Sağlık Bakanlığı'na ait bir hastanenin tabelalarında Arapça harfler!

Hem de Ankara'nın göbeğinde...

Efendim bunları **Suriyeliler anlasın** diye yazdırınlar!

Tamamen yalan...
Koskoca bakanlık **Suriyeliler anlasın** diye (!) **Harf Devrimi'ni** açıkça

çığnemekten utanmıyor. Ankara'da kaç Suriyeli var?

Bu talimatın kendilerine "**Yukarıdan**" geldiği belli.

Sadece bu kadar değil!.. Başta İstanbul olmak üzere Kilis, Gaziantep, Adana, Mersin gibi onlarca ilimizde artık **Arapça tabelalar** var.

Suriyeliler anlasın diye imiş!

Bu iktidardan inanılmaz yanlışlarla dolu politikaların nedeniyle **3.5 milyon Suriyeli**, Türkiye'yi çekirge sürüstü gibi istila etti...

Mafya, hırsızlık, fidye, cinayet, taciz, ne ararsanız onlarda...

Biz niçin onların dilini, onların harflerini kullanıyoruz acaba?

Ev sahibi teslim bayrağını çekmiş, misafir istediği gibi at oynatıyor...

Çünkü her tarafın taa 1928 yılında yasaklanmış olan **Arapça harflerle** donatılması hükümetin de işine geliyor.

Bir devrim daha böylece delinmiş oluyor.

Onlar bütün devrimlere karşı değil mi, amaçları işte böyle gerçekleşiyor!

title: YAHUDİ MEZALİMİ (JEWISH ATROCITY)

newspaper: İstiklal

date: 13.08.2017

type: Other

author: İstiklal

target group(s): Jews

category: enmity/war discourse

In İstiklal newspaper's full page article titled "JEWISH ATROCITY" and "Where does the name Jew come from," it is stated: "If someone asks which folk regards its race superior, the answer would be undoubtedly Jews. Jews, who even pitilessly kill prophets sent by God and invites them to the true path, perpetuates the atrocity committed by their ancestors. İstiklal opens the file of Jewish atrocity, meaning the torments caused by Jews." With these statements and throughout the article, **the newspaper associates all Jews with violence, torment and massacre. Thus, it incites enmity by demonizing the Jews.**

Between August 13 and September 30, 2017, the newspaper İstiklal published an article series titled "Jewish atrocities." This series, which includes the article above, used the title "Jewish atrocities" with each piece published and reinforces negative opinions towards Jews both with its section titles and the content.

YAHUDİ MEZALİMİ

İSTİKLAL YAHUDİLERLE İLGİLİ GÖRÜLMEMİŞ BİLGİ VE BELGELERİ YAYINLIYOR

- Son zamanlarda İslam'ın kutsallarına saldırının dozunu artıran Yahudiler kim?
- Hz. İbrahim Yahudi mi?
- Yahudiler gerçekten peygamber öldürmüş mü?
- Tüm kutsal kitapları neden inkar ederler?
- Yahudiler hangi peygamberlere eziyet etti?
- Yahudilerin Peygamberimizi neden öldürmek istedi?

- Yahudiler Yuşa Aleyhisselâm'ı neden taşıdı?
- Yahudi ismi nereden geliyor?
- Yahudiler ve büyü...
- Yahudi İbni Sebe'nin İslam üzerindeki oyunları...
- Yahudiler Peygamberimizin kabrini neden açmak istedi...
- Abdülhamid'e olan düşmanlıkları...
- Hz. Süleyman'a nasıl iftira ettiler?

TÜM BU SORULARIN CEVABI BUGÜNDEN İTİBAREN İSTİKLAL'DE

11 DE

title: Katil Budistler ve katliamı alkışlayan Batı!
(Buddhist murderers and Westerners applauding the massacre!)
newspaper: Bursa Hayat
date: 04.09.2017
type: Column
author: Bilal Kayaaltı
target group(s): Buddhists, Jews, Christians
category: enmity/war discourse

Bilal Kayaaltı, in his column titled “Buddhist murderers and Westerners applauding the massacre,” associates Buddhists with violence repeatedly and presents them as “an element of threat” against Muslims like we see in his following remark: “And 150,000 Muslims, barefooted and desperate, try to take shelter in Bangladesh in an effort to save themselves from attacks of Buddhist murderers. Innocent Rohingya people are brutally murdered just because they are Muslims.”

He also writes, “Buddhists, Jews and Christians kill Muslims on and on” and inflames the reader against Jews and Christians by portraying them as enemies.

Bilal KAYAALTI

bilalkayaalti@bursahayat.com.tr

Katil Budistler ve katliamı alkışlayan Batı!

Myanmar'da o korkunç katliamları seyreden Kurban Bayramı'nı kutluyoruz. Katil Budist Ordusu'nun sistematik soykırım uyguladığı Arakan'da üç günde yaklaşık DÖRT BİN masum "insan" Müslüman katledildi.

Yalın ayak, çaresiz bir şekilde yaklaşık 150 bin Müslüman ise Budist katillerin saldırılarından kurtulabilmek için Bangladeşe sığınmaya çalışıyor. Arakanlı masumlar, sırf Müslüman oldukları için hunharca öldürülüyor.

Arakan'da akan insan kanının utanmadan seyreden Batılılar, bir kere daha utanmazlıklarını kanıtlamış oldular.

Ağaçların arasında derme çatma barakadan evlerine, bahçelerinin önünde, pirinç tarlalarının içinde "Nobel Barış Ödülü" sahibi lideri Suu Kyi'nin emriyle katlediliyor, Arakanlı Müslümanlar. Kyi, sırtını Batılı devletlere dayamış bir barbar olarak bu soykırımı uyguluyor.

Şöyle hafızamızı yokladığımızda, Batı'da el üstünde tutulan, baş tacı yapılan Myanmar lideri, geçtiğimiz yılın Eylül ayında dönemin ABD Başkanı Obama tarafından Beyaz Saray'da büyük ilgi gösterilerek kucaklanmıştı.

Başka, (4 Mayıs'ta) Vatikan'da Papa Francesco tarafından kabul edilen Suu Kyi, 5 Mayıs'ta ise Londra'da (Buckingham Sarayı'nda) Kraliçe'ye bağlılığını bildirmişti!

Myanmar'da katillerin başının sırtını dayadığı Batı'daki bilumum şer odakları; onu ülkesindeki Müslümanları katletmesi için teşvik ediyorlar!

★★★

Dünya, Myanmar'daki soykırımı seyrediyor; şu malum "uluslar arası toplum!" da gıkını çıkarmıyor...

Utanmadan, yasak savma kabilinden yapılan birkaç açıklamanın ise zerre kadar kıymeti yok; çünkü Myanmar'ın "Barış Ödüllü" liderini Müslümanları katlettiği için takdir etmeye devam ediyorlar!

İnanın, katledilenler Müslümanlar değil de Hıristiyanlar yahut Yahudiler olsaydı ne denli bir tepki gösterilirdi; tüm dünya nasıl ayağa kalkardı şöyle bir düşünelim!

Budistler, Yahudiler, yahut Hıristiyanlar mütemadiyen Müslümanları öldürüyor!

Korkunç bir şekilde Haçlı-Siyonist propaganda böyle işliyor; Batılı terör devletleri "psi-

gandası böyle işliyor; Batılı terör devletleri "psikolojik harbi" yıllardır işte böyle yapıyorlar!

Konuşurken ağızlarından insanlık adına bal damlayan Siyonist Batılı devletler için "dünyanın her bir tarafındaki Müslümanların katledilmesi, soykırımı tabi tutulması" asıl gayedir, temel bir politikadır. Budist katillerin Myanmar'daki soykırımına dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar; ne mi yapıyorlar?

İnsanın aklını başından alan dehşetengiz katliamlar karşısında dahi İslam Dünyası bir araya gelemiyor! Zerre varlık gösteremiyorlar; "caydırıcı" hiçbir atak dahi yapamıyorlar!

Şöyle, İslam İşbirliği Teşkilatı her zamanki gibi yine etkisiz; batılıların enjekte ettiği uyumsuzluk yüzünde köle ruhlarından kurtulamıyorlar.

Şu bir gerçek ki, zalimler "güç"ten anırlar! İslam ülkeleri "kararlılıkla" bir araya gelip etkili bir güç oluşturamadıkça her defasında masum Müslümanlar hedef alınmaya devam edilecek!

★★★

Kafamızı kaldırdığımızda, Myanmar'daki soykırımı karşı sadece Türkiye'nin sesi çıkıyor.

Bunca görünmez, saklanan utanmazın olduğu süreçten geçerken, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Myanmar'da yaşananlarla alakalı olarak BM'ye acil çağında bulunduğunu görüyoruz.

Guterres'in yönettiği BM, başta ABD olmak üzere Batı Cephesi'nin güdümündedir de ondan... Guterres "Arakan'da sivillerin öldürülmesinden endişe duyduğunu" söylüyor! İşte, hepsi bu kadar!

Hiçbir suçu olmayan, sırf Müslüman oldukları için Budist katillerce öldürülmüşken; BM Genel Sekreteri "yasak savan" göstermelik bir cümle ile "gözlerini sınıksı kapama vazifesini" yapıyor!

En ufak bir endişe falan duyduğu yok.

Kahredilişin dibini göresice Küresel Baronlar'ın mutemet adamı olan Guterres; "Müslümanlar katledildikçe aslında ne kadar memnun olduğunu" itina ile gizlemiş oluyor!

Mesela bu sene ilk aylarında BM Genel Sekreteri yapılan Guterres, 1994'te Finlandiya'daki Bilderberg toplantısına katılmış bir politikacıdır. Bilderberg'e katıldıktan sadece bir sene sonra Portekiz'in Başbakanı olmuş; yedi yıl bu kol-takta otumuştur!

Guterres, birkaç ay önce "BM'nin Batı Asya Ekonomik ve Sosyal Komisyonu İcra Sekreteri" Rima Halef'ten İsrail devletini ırkçılıkla suçlayan raporunu geri çekmesini istemişti!

Katliam, vahşet ve ölümün kol gezdiği bir atmosferde bayram yapıyoruz!

Sonra da kalkıp, **Allah'ın Haccımızı, Orucumuzu**, kestiğimiz Kurbanların ikramını, "onlarca fakiri doyurduk görüyorsunuz" böbürlenmeleri içinde yaptığımız iyilikleri kabul et diyoruz!

title: BUDİSTLERİN KİNİ BİTMİYOR (GRUDGE OF BUDDHISTS HAS NO END)

newspaper: Milli Gazete

date: 23.10.2017

type: News article

author: Milli Gazete

target group(s): Buddhists

category: exaggeration/attribution/distortion

The article published in Milli Gazete with the title “GRUDGE OF BUDDHISTS HAS NO END” covers the actions of a far-right group by accusing all Buddhists in the title. In this way, the newspaper portrays Buddhists as enemies by holding an identity responsible for the assaults and violence in question.

BUDİSTLERİN KİNİ BİTMİYOR

MYANMAR'DA aşırı sağcı Budistler, 25 Ağustos'tan bu yana Myanmar ordusu ve fanatik Budistlerin saldırılarından kaçarak Bangladeş'e sığınan yaklaşık 600 bin Arakanlı Müslüman'ın ülkeye geri alınması için gösteri yaptı. Arakan eyaletinin başkenti Sittoung'de düzenlenen gösteriye aralarında rahiplerin de bulunduğu yüzlerce aşırı sağcı Budist katıldı. Gösterinin organizatörlerinden Aung Htay, Myanmar hükümetine, Arakanlı Müslümanların ülkeye geri alınması çağrısında bulunduklarını söyledi.

Uluslararası Göç Örgütü (IOM) Sözcüsü Joel Millman, Bileşmiş Milletler (BM) Cenevre Ofisi'nde düzenlenen basın toplantısında, 25 Ağustos'tan bu yana Myanmar ordusu ve fanatik Budistlerin saldırılarından kaçarak Bangladeş'e sığınan Arakanlı Müslümanların sayısının 589 bin olduğunu ve bu sığınmacıların zorlu şartlarda yaşam mücadelesi verdiğini açıkladı.

lamıştı. Millman, Cox's Bazar kentindeki kamplara daha önce gelenlerle bölgedeki Arakanlı Müslüman sayısının toplamda 800 bine ulaştığı bilgisini paylaşmıştı. Arakan eyaletinde polis kontrol noktalarına yapılan ve 9 polisin hayatını kaybettiği saldırıların ardından Myanmar ordusunun

başlattığı operasyonlar, Müslüman azınlığı büyük şiddet dalgasına maruz bırakmıştı. Operasyonlar nedeniyle yüz binlerce Arakanlı Müslüman yurtlarını terk etmek zorunda kalmıştı. BM, Arakanlı Müslümanların temel insani ihtiyaçlarının karşılanması için 434 milyon dolarlık acil fona ihtiyaç duyulduğunu ilan etmişti.

How could it be written?

“Rohingya Muslims cannot return home”/“Myanmarese radicals protested the decision conferring citizenship to Muslims”

With the titles we see above, the reader could have been provided with more information, and hate speech could have been avoided by not highlighting the identity in a prejudicial way.

title: İkiyüzlü Almanlar İsrail'e kalkan oldu (Hypocrite Germans shielded Israel)

newspaper: Yeni Akit

date: 12.12.2017

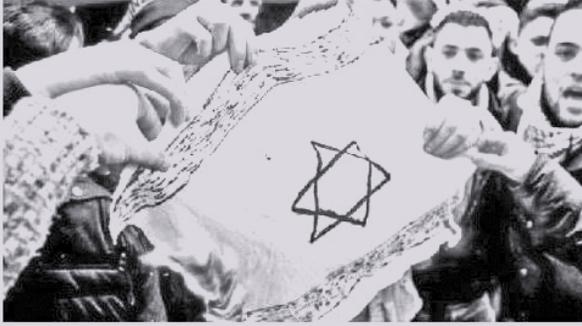
type: News article

author: Yeni Akit

target group(s): Germans

category: swearing/insult/defamation

The article published in the newspaper Yeni Akit with the title "Hypocrite Germans shielded Israel" covers the practices of the German police and statements of politicians by attributing them to all Germans. **The newspaper causes reinforcement of the prejudices against the Germans with these generalizations.**

İkiyüzlü Almanlar İsrail'e kalkan oldu

Kudüs kararı sonrası dünyanın her yerinde protesto eylemleri sürerken, Almanlar rahatsız oldu. Berlin'deki eylemde İsrail bayrağı yakılmasından sonra polis 10 Türkü gözaltına alırken, Adalet Bakanı Heiko Maas, Yahudi karşıtlığının Almanya'da yeri olmadığını söyledi. Daha önce PKK'lıların eylemlerinde Türk bayrağı yakmasına sessiz kalan Almanların, Siyonistleri korumaya alması eleştirilirken, Türkler eylemlere devam edeceklerini belirtti.

title: İnsan değil Budist şerefsizler (They are not human they are inglorious Buddhists)

newspaper: Yeni Söz

date: 17.11.2017

type: News article

author: Yeni Söz

target group(s): Buddhists

category: exaggeration/attribution/distortion

target group(s): Jews, Christians

category: exaggeration/attribution/distortion

The article published in Yeni Söz with the title “They are not human they are inglorious Buddhists” covers Human Rights Watch’s report on events in Myanmar. However, with the main title and the subheading “BUDDHISTS ARE NOT HUMAN BUT MONSTERS,” Buddhist identity is held responsible for the violence and the newspaper also escalates the existing negative feelings by insulting all Buddhists.

The article also includes the following remark: “Human Rights Watch documented the sexual violence and systematic genocide against Rohingya Muslims carried out by Buddhist Myanmar army with the support of Jewish and Christian countries.” With this remark, Jewish and Christian identities are accused and labeled as ‘threat.’

İnsan Hakları İzleme Örgütü dehşeti raporladı

İnsan değil Budist şerefsizler

Myanmarlı katil

Malezya

Tayland

Vietnam

ABD

Filipin

Singapur

Brunei

Laos

Endonezya

Kamboçya

Bu şerefsizler Nobel ödüllü canavar ile el ele tutuşarak Myanmar soykırımına destek verdi.

TECAVÜZ VE SOYKIRIM BELGELENDİ

İNSAN Hakları İzleme Örgütü'nün (HRW) tarafından yayınlanan "Tüm Bedenim Acı İçinde: Myanmar'da Kadın ve Kız Çocuklarına Yönelik Cinsel Şiddet" başlıklı 37 sayfalık rapor, Müslüman Arakan kadın ve kız çocuklarının uğradığı insanlık nasibini almamış şerefsizlerin canavarca duygularla işlediği dehşetini belgeledi. Raporda anlatılanların, Nobel ödüllü Ang San Su Çi hükümetinin emrindeki Budist ordunun, Müslümanlara uzun yıllardır sistematik olarak uyguladığı soykırım, tecavüz ve şiddetin sadece küçük bir boyutu olduğu belirtiliyor.

BUDİSTLER İNSAN DEĞİL CANAVAR

18 yaşından küçük 3 kız çocuğunun de yer aldığı HRW raporu, 29'u tecavüz mağduru 52 kadımla görüşülüp hazırlandı. Myanmar güvenlik güçlerinin Müslüman kadın ve kız çocuklarına toplu tecavüz ettiğini belgeleyen raporda, "Tecavüz mağduru kadınlar, acı içinde günlerce Bangladeşe kaçmaya çalıştığını anlattı" ifadeleri dikkat çekti. HRW yetkililerine konuşan kadınların pek çoğu, çocuklarının, eşlerinin ve ailelerinin katledilmesine şahid olduklarını dile getirdi.

Uluslararası İnsan Hakları İzleme Örgütü, Budist Myanmar ordusunun, Yahudi ve Hristiyan ülkelerin desteğiyle Arakanlı Müslümanlara uyguladığı cinsel şiddet ve sistematik soykırımı bir raporda belgelendi.

Bir nebzcikte olsun insanlık emaresi taşıyan herkesi dehşete düşüren raporda, Budist askerlerin Müslüman kadınlara ve kız çocuklarına defalarca toplu tecavüz ettiği, küçük çocukların kafaları taşlara vurularak, yaşlıların ateşlerde yakılarak öldürüldüğü kaydedildi.

Tüm Bedenim Acı İçinde" isimli raporun tüm dünyayı ayağa kaldırması gereken bilgiler içerdiği ancak zulme maruz kalanların Müslüman olması nedeniyle kimsenin umurunda bile olmadığ, hatta bunun Müslümanları bile harekete geçmeye yetmeyeceğinin bilindiği belirtildi.

KÜÇÜK KIZ ÇOCUKLARI BİLE TECAVÜZ

Myanmar askerlerinin sayısız kadına "canavarca şiddet" uyguladığını ve kadınların çok büyük psikolojik sorunlar yaşadığını kaydeden raporda, Budist ordunun esasında bir soykırım yaptığını, tecavüzün ise bunun bir parçası olduğunu, askerlerin köylere saldırımdan önce ve saldırı sürecinde kadınlara ve kız çocuklarına defalarca tecavüz ettiği hatta bebek yaşta kızlara bile tecavüz edildiği ifade edildi.

'BENİ ÖLDÜ SANIP BIRAKTILAR'

Raporda Arakanlı tecavüz mağdurlarının ifadeleri de yer alırken, 15 yaşındaki mağdur Hala Sadak gözyaşları içinde, "Askerler çıplak halde emvinden sürükleyerek çıkardı. 10 kişinin tecavüzüne uğradım. Askerler öldüğümü zannederek beni bıraktı. Daha sonra kardeşlerim tarafından bulundum" diyor.

BU BİR İNSANLIK SUÇU

Raporda Myanmar askerlerinin küçük çocukları kafalarını ağaçlara vurarak katlediği, yaşlıları ateşin içine atarak yaktığı, kadınların eşlerini vurarak öldürdüğü bilgisi yer alıyor. Budist ordunun Müslümanlara uyguladığı şiddetin insanlığa karşı işlenmiş bir suç olduğunun altı çiziliyor.

BM'YE ÇAĞRI: BARI BİR İŞE YARA

İnsanlık suçunu belgeleyen HRW isimli örgüt, hiçbir işe yaramayan, bir açıklama yapmak için bile ayak sürüyen Birleşmiş Milletler'e, "Arakanlı Müslümanların maruz kaldığı şiddet ve tecavüz suçlarının son bulması için Myanmar'a baskı yapılmalı, suçlulardan hesap sorulmalı" çağrısında bulunuyor. Raporda yer almasa da biz Arakanlı kardeşlerimizle sahip çıkamayan günümüz Müslümanlarının da BM kadar beceriksiz, taş kafalı ve korkak olduklarını haykırıyoruz.

title: Unutulmayan çığlıklar!... (Unforgotten screams!...)

newspaper: Yeni Çağrı

date: 22.12.2017

type: Column

author: Atilla Çilingir

target group(s): Cypriot Greeks

category: enmity/war discourse

Atilla Çilingir, in his column entitled “Unforgotten screams!...,” associates Cypriot Greeks with ‘torture’ and ‘massacre’ throughout the column with remarks such as the following: “The date December 21 tells about the tragedy happened in Cyprus, cruelty of the Greeks and the attempt of exterminating all Cypriot Turks overnight!”; “Because she was just 16 days old! While her tiny body was buried alive that night, she was too young to feel the presence of Greek monsters...” The author demonizes Cypriot Greeks through descriptions having elements of enmity and hatred, and inflames the reader’s sentiments against them.

Atilla ÇILINGİR

www.atillaçilingir.com

Tcerveli Unutulmayan çığlıklar!...

"Kıbrıs Türk'ünün tarihsel ve yasadıl yaşam haklarını, 34 yıldan beri didim didim ayakta duran K.U.K.T.C'y'i yok sayarak Güney Kıbrıs'ta yaşayanlar, 'Birleşik Kıbrıs' hayalperestleri! Kıbrıs Türk'üne türlü tuzaklar kuranlar! Tarihten gelen çığlıklar duyuyorum musunuz? Bu yazım, sizler ve o acılı yılları gözmezdenden gelenler için kaleme almıştım..."

Her Aralık ayı geldiğinde; 21 Aralık 1963'te adada yaşanan"Kanlı Noel Olayları", o insanlık ayıplar hatıraları! Adanın her yanına tarihin derinliklerinden gelen çığlıklar yayılır...

Her 21 Aralık; Kıbrıs'ta yaşanan insanlık trajedisi, Rum'un acımasızlığı, Kıbrıs Türk halkının bir gece içerisinde nasıl topeykin yüzü edilemek istendiğini anlatır!

Her yıl; Aralık ayının son haftası, K.U.K.T.C'de "Şehitler Haftası" olarak anılır.

O dönemde yaşananlar, dünya var olduğu sürece bu katliamları gerçekleştiren Rum çetelerinin atınında kara bir leke olarak kalacaktır!

O katliamlardan beri en çok etkilenen, yüreğinde iz bırakan; aşağıda anlatılmakta olan yaşamıştır.

Şehitlikle ilk kez o'nun adını okuduğumuz tüyerim diken, diken olmağın insanlığını unutmamışım. Çünkü o henüz 16 günlük bir bebekti! O gece küçükük bedenini, diri diri toprak olurken; Rum çanilerinin varlığını sezemeyecek kadar küçüktü...

Adını "Selden" koymuştu anacığı.

"Selden" varlık, bolluk getirsin diyerek... Ancak Rumlar; Türklerin asırlardan beri vatan beledikleri Kıbrıs'ta onlara ne buldu, ne de varlığı göstermişti!

Umut işte! Ana yüreği böyle hissetmişti.

Ama hayat bu, ne ile geleceği belli oluyordu ki!

Bu yazımda, o vahşet geçesinde yaşananları bir nebze daha olsa aktarmaya çalışacağım sizlere.

O acının yaşadığı yerde değildim. Ama 1974'te adada savaşan bir Kıbrıs Gazisi olarak, savaşın içinde öylesi Rum katliamları gördüm ki, inanılmıyordum. O nedenledir ki bu olayı gönül gözümde gördüklerimle, hissettiklerimle anlatacağım.

Su gerçeğin altını da öneme çizmek istorum. 14 Ağustos 1974 gecesini eli kanlı Rum çeteleri Muratpaşa, Atilar, Sandallar Köylerinde sivil insanlarımızı Selden Bebekle birlikte katlederken;

bizler Rum seslerine Türk Milletinin allıncaplığını gösteriyorduk (Bk: "Kıbrıs Yes Be Anımm" -2016 Atilla Çilingir)

Şimdi bundan 43 yıl önceine dönelim, bu katliamların unutulmayan çığlıklarını dinleyelim:

(Yazımın bu bölümünü 2010 yılında yayınlanan "Tarihten Gelen Çığlık" isimli kitabımdan ayınan aktarıyorum.)

"20 Temmuz 1974 de Türk askerinin, Kıbrıs Türk Halkını Rum'un katliamlarından kurtarmak, barış ve özgürlüğü için adaya çıkmasından sonra kocası İsmail de, köydeki diğer

erkeklerle birlikte köylerini korumak maksadıyla Rumlara karşı mevzilenmiş, ellerinde mevcut yetersiz silahlarla, Rum çetelerine karşı koymaya çalışmıştı... Köyde eli silah tutan topu, topu 10 kişi vardı! Köyü ele geçirmek için gelen E.O.K.A çetelerine teslim olmamışlardı ama ertesi gün köyde giren Rum askerlerine daha fazla direnemeyen bu 10 kişi de esir düşmüş, bilinmeyen bir yere götürülmüşlerdi! Artık köy ve köyde kalan Türklerin tamamı Rum'un insafına teslim olmuştu! Yaşlılar, kadınlara, çocuklar ve bebekler...

Aslında köyde giren Rumların göçünü tanıyorduk, yıllardır onlarla iç içe yaşamışlardık! Yaşadıklarına bir anlam veremiyorduk zaten! Bu arada silah sesleri de iyice artmış, o tandik sesler iyice yaklaşmıştı! Ana yüreği başına gelececekleri hissetmiş, Selden bebeği ile birlikte diğer üç çocuğunu da kanatlarını altına alarak sarmalamıştı hepsini. Evinin yan tarafındaki bina daha emniyetlidir diye düşündü bir an! Oraya geçip saklanmak, saklanmak istedi yüreklerini ama yapamadı! Ağzından akan salyalarıyla kudurmuş gibi bağırış, insanlığın ne demek olduğunu habibler, Rum çetelerine yakalanmışlardı!

Yüreği yerinden çıkacak gibiydi Mualla ananım! Yuvalarından fırlayacakmış gibi korku ile açılan o güzel gözleri; ona, sevgi dolu ana yüreğine, son nefesinde dayanılması imkânsız evlat acısını tanıdığını yazıracaktı! Hem de en acımasızını...

Onları ve diğer tandik çeteleri köy meydanına toplayan Rum çetelerine yalvardı, yalvardı, yalvardı... Boğazından kan gelinceye kadar feryat etti! Acı dolu çığlıklarıyla inleyen Meserya ovası bile, ana sevgisinin ne olduğunu anlamıştı ama onlar anlamamışlardı! Bu feryatlar, Rum çanilerinin umurunda bile değildi!

Rum çeteleri, çok geçmeden suçları sadece Türk olan çaresiz insanlarımızı, köyün dışında açtıkları "Ölüm

Çukuru"na" diri, diri almaya başladılar... Kanatlarının altından koparılcasına alınan evlatları birer, birer diri, diri toprağa gömülürken; o Yiğit Türk Anası da attı kendisini toprak ananın koynuna, kapandı evlatlarının son nefeslerini vermemiş o küçükük bedenlerinin üstüne.

Selden Bebek henüz 16 günlükti. Ona nasıl kıyarları? Bu cinayetleri işleyenler, insan olmadıkları gibi hayvanda olamazlardı! Çünkü vahşi yaşamda bile hayvanların acıma dürtüleri vardır diye öğüdüldü! Sonra son nefesini verirken, bir hamleyle uzanan anaç elleriyle kavradı yavrularını. Birkaç saat önce emzirmiş olduğu Selden Bebeciği, diğer çocuklarıyla birlikte oracıkta Şehit düştüler. O katredici gecede toplam 37 savunmasız insanımız katledilmişti."

Şimdi soruyorum: Siz bu ve daha beteri insanlık ayıplarının suçuları, suç ortakları!

Siz, insanlıktan nasibini alamamış pişkinler!
Siz, insanlığın ne demek olduğunu unutan gafiller!

16 günlük Selden Bebek, diğer insanlarımızla şahadet mertebesine erişirken, onun ana sütü kakan son nefesini içtiğiniz mi? Yaşamının 16'ncı gününde gözlerindeki son bakışı gördünüz mü? Ölüm saçan beyinlerinizin yaratmış olduğu bu insanlık ayıbından utanmadınız mı?

Sizce sesleniyorum: Kıbrıs sorunu 20 Temmuz 1974'te Türkiye'nin adayı işgal etmesiyle başlamıştır diyenler, Bu tarihsel yalana alet olanlar, Mehmetiğin savaşta dahil düşünmüne kucak açıp; eşini, suyunu paylaştığı, onun insanlık abidesi yardımlarını unutanlar, Kanlı geçmişinizdeki bu insanlık ayıbyyla yüzleşmekten kaçanlar!
Ey, bu insanlık suçunu who sayanlar!

Yüreklere yaratan bu katliamlar nedeniyle Kıbrıs Türk'ünden özür

dahi dilemeyenler!

Ey, adanın yanı buçuğunda, Güney Kıbrıs'ta yaşayanlar size sesleniyorum: 1955-1974 yılları arasında Kıbrıs Türk'lerine yaşatmış olduğunuz acıları, o katliamları yapan çanileriniz, tarihinize kayıtlı bu utanç sayfalarını sadece hatırlatmak değildir amacım!

Bu insanlık suçunu işleyenler, bugüne kadar yargılamadığınız, cezalandırmadığınız için, gelmiş geçmiş tüm yöneticileriniz de dâhil suçlusunuz, bu insanlık ayıbının suç ortaklarısunuz.

Kıbrıs Türk Halkı', Rum çetelerinin gerçekleştirdiği bu etnik katliamlara karşı, karşıya kalırken, bu insanlık dramına gözlerini kapatan, katledilen insanların çığlıklarına kulaklarını tıkayan vahşi batının nasır tümüş vicdanlarına, bu soykırım hamesine sesiz kalan barış havarilerine de sesleniyorum:

Duyuyor musunuz tarihin derinliklerinden gelen o çığlıklar?

Bu güne kadar görebildiniz mi bu gerçekleri?

Hukukun üstünlüğü sadece sizler için mi geçerli? Duyun bu 'unutulmayan çığlıklar'. Görün o acılı yılları. Verin bu insanlık ayıplarının cezalarını. Duyun ve görün ki!

Sizin olmasa bile tarihin vicdanı rahat etsin! Ve sizler!

Kıbrıs Türk Halkının hakkını, hukukunu savunmakla görevliler... Sakın ola ki, bunlar tarihin derinliklerinde kaldı demeyin!

En azından bu katliamları yapıp da hala Güney Kıbrıs'ta ellerini kollamayı salıyarak dolanışan yargılama işini gereğini yapın. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidin.

Bir kişi için yetmez, binlercesi için müraacat edin.

(Tüm şehitlerimiz aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum. Ruhları şad olsun)

OTHER DISADVANTAGED GROUPS

title: 'Kırmızı Şemsiye' şikayet etti, Basın İlan savunma istedi

('Kırmızı Şemsiye' filed a complaint, Press Advertisement Association demanded defence)

newspaper: Yeni Akit

date: 23.01.2017

type: Column

author: Ali İhsan Karahasanoğlu

target group(s): LGBTI

Ali İhsan Karahasanoğlu, in his column titled "Kırmızı Şemsiye filed a complaint, Press Advertisement Association demanded defence", targets Kırmızı Şemsiye Association on the ground that it reported Yeni Akit newspaper to Press Advertisement Association. Karahasanoğlu writes, "It might sound funny, but it was an association founded by homosexuals. They reported Yeni Akit to the Press Advertisement Association" and reveals that he regards homosexuality as a reason for insulting and mocking.

He also writes, "These homosexuals, gays and immoral people who define themselves as 'sex workers' and sell their bodies for money, during Ramadan... With an incredible recklessness... Like they are making fun of the faith of people... (...) tried to organize a 'Pride Parade' at the center of Istanbul" and labels homosexuals as 'immoral' and 'dishonorable.' He portrays them as 'threat risk' against society and circulates a discourse that would reinforce the discrimination that LGBTIs have already been subjected to.

The author creates a hierarchy among different types of discrimination that different groups have been subjected to in writing: "In this country, religious people have been subjected to all kinds of inequalities. Women with headscarves have been insulted in the meanest ways." He ignores the struggle of LGBTIs and legitimizes discriminatory practices against them. With his statements "Istanbul Governor's Office decided to ban the parade that was planned to be held during Ramadan. However, homosexuals tried to hold the parade illegally and clashed with security forces," the writer describes the Pride Parade that had been organized without any problem for years as 'illegal,' and associates homosexuals with crime causing them to be targeted dangerously.

“Kırmızı Şemsiye” şikayet etti, Basın İlan savunma istedi

Biraz komik kaçacak ama..
Eşcinsellerin kurdıkları dernek imiş..
Akit'i **Basın İlan Kurumu**'na şikayet etmişler..
Basın İlan Kurumu da, ciddi ciddi dilekçelerini
alıp, işleme koymuş..
Akit'ten de savunma istiyorlar.
Savunma vermezsek, ceza keseceklermiş.
Ne yapmış ki Akit?

Ramazan ayında bu eşcinseller, gayler, kendi-
lerini **'seks işçisi'** ola-
rak tanıtan, vücudunu
para karşılığı satan ah-
lak yoksunları..

Büyük bir pervasız-
lık ile..

Halkın inançları ile
adeta alay edercesine..

Ramazan ayında..
Halk oruç tutarken..
İstanbul'un göbeğİN-
de **'Onur yürüyüşü'**
yapmaya kalkmışlar..
Günlere öncesinden,
rezaletin propaganda-
sına soyunmuşlar.

**'Vücudunu para
karşılığı satma/kiraya
verme'.. Ve 'onur'.**

Yan yana nasıl getirilebilir?
Biz getiremezsek de.. Onlar getiriyorlar ve bir
de bunun kavgasını veriyorlar..

Onlar **'insan bedenini kiraya verme'**yi nor-
mal görüp, bunun kavgasını verirken..

Biraksalar da, biz de insan onurunu hiçe sa-
yan bu tiplerle mücadele etssek..

Yok..

Onlar **'kadın bedenini satma'** üzerine mücade-
le verebilirler..

Ama biz..

**"İnsan vücudu satılmaz, kiraya verilemez.
Verenler 'onur' istismarına soyunamaz"** diye-
meyiz..

Yapılan budur..

Kırmızı Şemsiye Derneği'nin yaptığı şikayetin
anlamı budur..

Basın İlan Kurumu'nun, böyle bir şikayeti cid-
diye alıp, akit'ten savunma istemesinin anlamı
da budur!

•

Oysa bu ülkede..

Dindarlar ne haksızlıklara maruz kaldılar.

Başörtülülere, bu ülkede denilmeyen bir şey
kalmadı..

En adice hakaretler, yıllarca yapıldı..

Nerde idi, o yıllarda Basın İlan Kurumu..

Başörtülülere yapılan hakaretler sebebi ile
vermiş oldukları tek ceza var mı?

Açtıkları tek bir soruşturma var mı?

Diyecekler ki, **'Bir dernek şikayet etmiş.. Biz
de ilgili gazeteden savunma istemişiz.. Ne var
bunda?'**

Çok şey var bunda..

Öncelikle şikayet eden, bir dernek..

Alırsınız haberleri önünüze..

Ali İhsan
Karahasanoğlu

alikarahasanoğlu.yeniakit.com.tr

Bakarsınız, derneğin ismi geçiyor mu, ilgili ha-
berlerde..

Geçmiyor..

Kimseyi rahatsız etmeden..

Kimmeden savunma falan istemeden..

**'Şikayetçinin ilgili haberlerde ismi geçme-
mektedir'** der, kapatırsınız konuyu..

Ama..

**'Madem bir şikayet var. Ben bunu savun-
ma prosedürünü de işleterek, incelemek zo-
rundayım'** dersiniz..

İnsan vücudunun para karşılığı satılmasını,
'seks işçiliği' olarak tanımlayıp, **'işçiliği'**nde içi-
ne eden anlayışı cesaretlendirmiş olursunuz.

•

Haydi diyelim, şikayete tabi ihlaller için soruş-
turma açmalarını kanunun bir emri olarak gör-
düler..

Peki, re'sen soruşturulması gereken ihlaller

için, şikayet üzerine soruşturmayı niye açıyorlar?

Re'sen soruşturma açılması gereken bir konu-
da, kimsenin şikayette bulunmasına gerek yok.

Varsa bir ihlal, Basın İlan Kurumu kendiliğİN-
den harekete geçer.

Eğer Basın İlan Kurumu kendiliğİNden hare-
kete geçmiyorsa, geçmiş ise.. Re'sen soruş-
turulması gereken bir ihlalin varlığına inanmıyor
demektir..

Bu durumda da..

Şu derneğin, bu derneğin şikayeti ile..

Re'sen soruşturulacak bir ihlal maddesinden
savunma istenilmesinin imkanı yok demektir..

Ama, Kırmızı Şemsiye şikayeti ediyor..

Basın İlan Kurumu, kendisinin **'nefret söyle-
mi'** diye bir tespiti, bir şüphesi yok iken..

Derneğin baskısı ile Akit'e soruşturma açıyor..

Kırmızı Şemsiye Derneği'ni, cesaretlendiriyor..
Yanlış olan, işte budur..

•

Hatırlatmış olayım..

Akit'in şikayete konu haberleri üzerine..

Başka duyarlı medya organlarının da haber-
leri üzerine..

İstanbul Valiliği, Ramazan ayında yapılmak ist-
enen o yürüyüş için yasaklama kararı almıştı.

Buna rağmen, eşcinsel grup, güvenlik güçle-
ri ile de çatışarak, illegal şekilde yürüyüş yapma-
ya kalkışmışlardı..

Şimdi söyler misiniz..

Bu ülkede, kanunları dinlememek, kanunları
çığnemek, ne zamandan beri hak oldu?

Biz, devletin resmi kurumlarını, toplumda hu-
zursuzluk olmaması için göreve çağırıyoruz.

Valilik yasaklama kararı alıyor..

Buna rağmen yürüyüşü yapmak isteyenler,
Akit'i suçlu ilan edip, soruşturmaya muhatap edi-
yorlar..

Bu nasıl bir ülke, bu nasıl bir hukuk?

Eminim, illegal yürüyüşü yapmak isteyenler..

İstiklal caddesinde güvenlik güçleri tarafından
filen engellendikten sonra.. Ne karakola gitmiş-
lerdir. Ne savcı huzuruna çıkmışlardır.. Ne de bir
ceza ödemişlerdir..

Kimse, kendilerinden bir ifade dahi isteme-
miştir..

Ama ne yazık ki..

Basın İlan Kurumu..

Bu illegal yürüyüş yapma isteklerinin şikaye-
ti ile..

Akit'ten ifade istiyor..

Benim ağrıma giden de, işte bu!

title: ALMANYA SAPKINLIĞI KABUL ETTİ (GERMANY APPROVES PERVERSION)

newspaper: Yeni Devir

date: 01.07.2017

type: News article

author: Ihlas News Agency

target group(s): LGBTI

The article published in Yeni Devir with the title “GERMANY APPROVES PERVERSION” covers the passing of the legislation that recognizes marriage equality. **LGBTIs are insulted because of their sexual orientation and gender identities with the word “perversion” used in the title.** The newspaper causes the normalization and spread of the discrimination to which LGBTIs are subjected.

ALMANYA, SAPKINLIĞI KABUL ETTİ

UZUN ZAMANDIR TARTIŞMA KONUSU OLAN ALMANYA'DA EŞCİNSİL ÇİFTLERİN EVLENEBİLMELERİNİ ÖNGÖREN YASAL DÜZENLEME MECLİSTE ONAYLANDI. OYLAMA-DA 393 MİLLETVEKİLİ EŞCİNSİL EVLİLİKLERİ ONAYLARKEN, BAŞBAKAN MERKEL OYLAMA-DA RET OYU KULLANDIĞINI AÇIKLADI

KİLİSENİN ve muhafazakarların karşı çıkmasına rağmen uzun zamandır tartışma konusu olan Almanyada eşcinsel çiftlerin evlenebilmelerini öngören yasal düzenleme mecliste onaylandı. Oylamada 393 milletvekili eşcinsel evlilikleri onaylarken, 226 milletvekili karşı oy kullandı. Dört milletvekili ise çekimser kaldı. Federal Meclis Başkanı Norbert Lammert böylece eşcinsel evlilikleri mümkün kılan önerenin kabul edildiğini açıkladı. Oylamanın ardında oyunu rengini “hayır” olarak açıklayan Başbakan Angela Merkel, Başbakan tasarrının meclisten geçmesinin huzur ve toplumsal dayanışmanın sağlanmasına katkı sağlayacağına umut ettiğini belirtti. Eşcinsel evliliğin yasallaşması için Sosyal Demokrat Parti, Yeşiller ve Sol Parti milletvekillerinin tasarının meclise gelmesi için evet oyu verdikleri Hristiyan Demokrat Birlik Partisinde de 73 milletvekilinin tasarıya evet oyu verdiği belirtildi. Almanyada yapılan bir ankette eşcinselliğe evliliğe sıcak bakanların oranı yüzde 74 olduğu açıklandı. Eşcinsel evlilik tasarısı öncesi Başbakan Angela Merkel, tasarının oylaması konusunda milletvekillerinin vicdani bir karar vermesini istemişti. /İHA

How could it be written?⁵

“German parliament approved marriage equality”

By choosing not to use an adjective in the title, the newspaper could have come closer to creating a reporting language without hate speech, and could have used a more informative title. In addition, using “marriage equality” instead of “same-sex marriage” could be a more comprehensive expression.

5 We thank Yıldız Tar, KAOS GL Media and Communication Coordinator, for contributing to writing alternative versions of the articles targeting LGBTIs.

title: PERUK HIRSIZI TRAVESTİ ÇIKTI (WIG THIEF TURNS OUT TO BE TRANSVESTITE)

newspaper: Şok

date: 08.07.2017

type: News article

author: Doğan News Agency

target group(s): LGBTI

In the article published in Şok with the title “WIG THIEF TURNS OUT TO BE TRANSVESTITE,” a criminal incident is covered with emphasis on the suspect’s gender identity though it is not directly related to the incident. Repeating the suspect’s gender identity in the text reinforces existing transphobia and discrimination.

PERUK HIRSIZI TRAVESTİ ÇIKTI

■ BURSA'da, kuaför salonundan 60 bin lira değerinde ham saç ve dizüstü bilgisayar çalan hırsızın, 'Su' takma adını kullanan travesti 22 yaşındaki Ümit K. olduğu ortaya çıktı. Yakalanan Ümit K.,'nin yaptığı hırsızlık olayı güvenlik kamerası tarafından saniye saniye görüntülendi. Zanlının sattığı peruklar ve bilgisayar, polisler tarafından bulunarak sahibine teslim edildi. ■ **DHA**

How could it be written?

“Suspected wig thief was caught”

In this article covering a criminal incident, informing that the suspect is caught would be enough. The description “transvestite” should not have been used since it is not directly related to the news content. The word “transvestite,” used for describing transgender people in media is loaded with negative connotations, and the usage of this word reinforces transphobia. Unless it is essential to the story, generalizing descriptions should not be used. When the gender or sexual identity is an indispensable element of the news, it should be asked to the person rather using common definitions. If this is not possible, the right way of using the description should be searched.⁶

6 KAOS GL, KAOS GL 2017 Medya İzleme Raporu (Ankara: Ayrıntı Basımevi, 2017), p. 54.

title: En İyi ve Hayırlı Ev (The best and most favorable home)

newspaper: Milli Gazete

date: 27.01.2017

type: Column

author: Mehmet Şevket Eygi

target group(s): Women

Mehmet Şevket Eygi points to women and “obscene publications of media” as the reason for crimes like rape. Eygi writes: “One of the main causes of abuse and rape of girls and women is the obscene publications of irresponsible and immoral media.” With this remark, he claims that media incites or leads men to rape. He also points to women’s cloths as the reason for rape and sexual harassment: “A woman or girl with honor, modesty, dignity, self-esteem and commonsense has no right to provoke men. A woman or girl with honor and modesty has no right to dress like a hooker.” In this way, he blames the very women who are subjected to rape and sexual harassment while justifying and legitimizing rape. The columnist calls for women to stay within the normative boundaries determined by ‘honor,’ and implicitly affirms any kind of violence to which ‘unacceptable women’ are subjected.

En İyi ve Hayırlı Ev

EN iyi, huzurlu ve hayırlı ev: İçindekilerin ilim irfan ahlak fazilet hikmet sağduyu sahibi olduğu, Yaratana ibadet ettikleri, O'nu andıkları, O'nu unutmadıkları, azgınlık yapmadıkları evdir.

En kötü ev: Günahlar, azgınlıklar, fuhşiyat evidir.

Değerli insan: İlim, irfan, ihlas, taqva, ahlak, fazilet sahibi hayırlı kimsedir.

Hayırlı yemek: İhtiyaç olduğu zaman, besmeleyle başlanan ve doymadan önce sofradan kalkılan helal yemektir.

En hayırlı anne babalar: Oğullarını ve kızlarını iyi insan, iyi Müslüman, iyi vatandaş

olarak yetiştiren; onlara doğru din bilgileri öğreten veya öğretiren, onları ahlaklı ve faziletli yetiştiren ebeveynlerdir.

En faydalı inançlar: Kur'ana, Sünnete, Tevhid'e uygun sahih (doğru) inançlardır.

En muhterem din hocaları: Cemaati başta olmak üzere halkı Allaha, Peygambere (Salat ve selam olsun ona), Kur'ana, Şeriata, iyi ahlaka çağıran, bu hizmetler karşılığında yaratıklardan ücret istemeyen ve almayan muhlis ve muttaq-i (ihlaslı ve taqvalı) hocalardır.

İslam şehrinde hangi kurumlar bulunur: (1) İcazetli ulema ve fuçaha yetiştiren medreseler... (2) Kamil Müslüman yetiştiren tasavvuf tarikatları ve tekkeleri... (3) Çocukları ve gençleri Müslüman yetiştiren İslam mektepleri... (4) Fakirleri doyuran imarethaneler... (5) Kur'ana, Sünnete, Şeriata, fıkha uygun şekilde zekat dağıtımında hizmet veren "Zekat Sandığı Kurumu"... (6) Emr-i mâruf ve nehy-i münker yapan hisbe teşkilatı... (7) İş, ticaret, iktisat, zanaat hayatını İslamî ölçü ve kriterlere göre tanzim eden, denetleyen âhilik teşkilatı, fütüvvet ahlaka

ku... (Bu yedi kurum yoksa o şehrin halkının yüzde yüzü Müslüman olsa bile şehir İslam şehri olmaz.)

■ Önemli bir konu: Devamlı israf edenler, israflı lüks bir hayat sürenler, israfa batmış ve gömülmüş bulunanlar, israfı meşru görenler iyi Müslüman değildir, kötü Müslümandır.

■ Bir gram ilim, irfan, faydalı kültür; bir ton zevzeklik, gevezelik ve dedikodudan evladır.

■ Devletin izniyle, resmî müsaadesiyle, TC vesikasıyla KDV'li ve korumalı seks köleliği yapılmasını yasal sınırlar içinde protesto etmeyen Kemalist ve İslamcı feministler ikiyüzlüdür.

■ Marksist-Leninist, Nasyonal Sosyalist, Faşist, Maoist ve diğer öteki küfür düzen ve sistemlerini, ideolojilerini, rejimlerini; beğenen, iyi gören, eskisine göre daha iyidir diyen, destekleyen, öven, benimseyen kimseler kafir olur.

■ Hiçbir uyamık, şuurlu, salih, ihlaslı, firasetli Müslümanın; Allah ve İslam düşmanlarını sevmeye hakkı yoktur. Bu sevgi

küfre köprüdür.

■ Okuduğu Türkçe edebî metinleri anlayamayan cahillere lise diploması vermek, bu memlekete bu halka bu devlete yapılabilecek çok büyük kötülüklerden ve hıyanetlerden biridir.

■ Hiçbir namuslu, iffetli, haysiyetli, şerefli, sağduyulu kadın veya kızın, erkekleri tahrik etmeye hakkı yoktur.

■ Hiçbir haysiyetli ve iffetli kadın veya kızın fahişe kıyafetiyle gezmeye hakkı yoktur.

■ Kadınlara ve kızlara yapılan taciz ve tecavüzlerin ana sebeplerinden biri solumsuz ve ahlaksız medyanın müstehcen yayınlardır. Bu yayınlar önlenmedikçe tacizler ve tecavüzler son bulmaz.

■ Hırsızlığa mâruz kalan halkları, hırsızın haklarından önce gelir.

■ Hürriyet olmadan bir ülke ve devlet ayakta durabilir ama adalet olmadan duramaz.

■ Batı dünyasının ve medeniyetinin büyük yanlışları... Hangi birini sayayım...

27.01.2017

CHAPTER II

2017

DISCRIMINATORY

DISCOURSE

REPORTS

DISCRIMINATORY DISCOURSE REPORTS PUBLISHED SO FAR

- Discrimination against Syrian Refugees in Media: Misinformation and Distortion (2017)
- Giaour Discourse in Print Media (2017)
- Four Day War in Nagorno-Karabakh and the Discriminatory Discourse Analysis of the Media in Azerbaijan, Armenia and Turkey (2016)
- Discriminatory Discourse in News Stories on Murders of Transgender Women (2016)
- Representation of Women in the media of Turkey: Report on Newspaper and Internet Journalism (2015)
- April 24 Armenian Genocide Commemoration Day in Media 1995-2015 (2015)
- Discriminatory Discourse Against Syrian Refugees (2014)
- Israel's Gaza Operation and Discriminatory Discourse against Jews in Media (2014)
- April 24 Armenian Genocide Commemoration Day in Media One Year Before the Centennial (2014)
- Discriminatory Discourse against Alevi People (2013)
- Research on Discriminatory Discourse in Media during Gezi Park Protests (2013)
- Media Coverage of HDK and BDP members' Trip to Black Sea Region (2013)

GIAOUR

DISCOURSE

IN PRINT

MEDIA

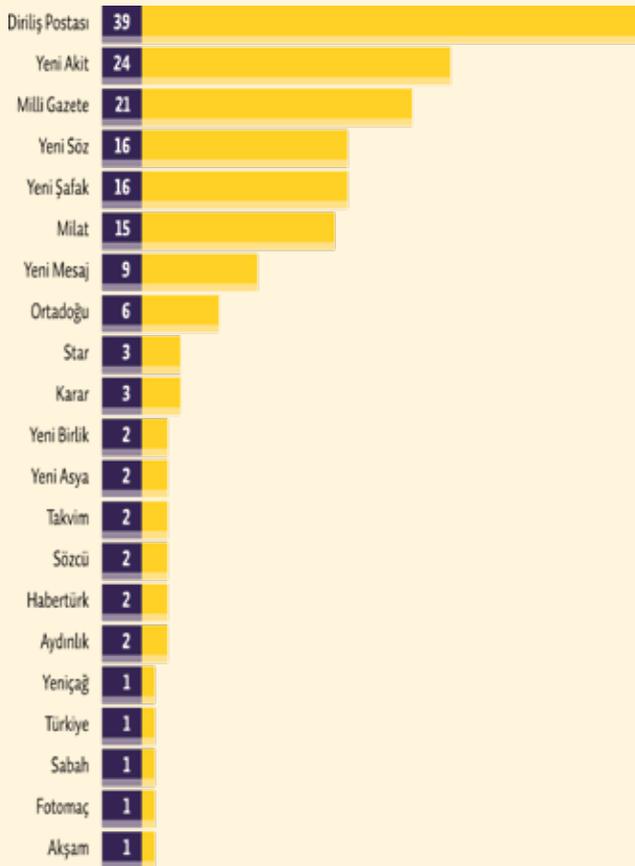
INTRODUCTION

Before the constitutional referendum on April 2017, we saw that the word ‘giaour’ was used frequently in campaigns of politicians and in media, especially in columns, and regenerated and spread as a propaganda tool.

This report examines how the word ‘giaour’ is used, which has various historical, sociological and linguistic connotations, in a context within which non-Muslim identities are associated with mercilessness, cruelty and enmity.

For this study, all news articles and columns published in national newspapers between December 2016 and April 2017 and contained the word ‘giaour’ had been monitored. The beginning of this period is marked by a statement made by Deputy Prime Minister Numan Kurtulmuş on December 2, 2016, during a meeting in Kastamonu. Monitoring ended at the end of April 2017, which was the month the referendum was held. This period is determined in consideration of the debates caused by the fact that representatives of political parties, public figures and social media users especially before the referendum used the word as a propaganda tool.

The report was opened by sociologist Arus Yumul’s article in which she discusses the historical and social background of the ‘giaour’ discourse and the etymology of the word. The article is followed by an analysis regarding how the discourse is constructed in print media on the basis of religious references and the perception of enmity coming from the past. The analysis, which discusses news articles and columns targeting non-Muslims in Turkey and Western states, ends with a discussion on the expression ‘giaour Izmir.’ In the second chapter, the usage of the word ‘giaour’ is discussed in terms of how and in which context it was used as political propaganda tool in the process leading to the referendum. After the third chapter, which focuses on the article criticizing the ‘giaour’ discourse, the report ends with the conclusion summarizing the report.

graph 8: distribution of articles containing the giaour discourse between December 2016 and April 2017 per newspaper

TO CALL OR NOT TO CALL THE GIAOUR *GIAOUR*, THAT IS THE QUESTION

Arus Yumul

*“The swear word ‘giaour’ never gets old both in the gardens
[of public schools] decorated with a Turkish flag and
Ataturk bust and in the yards of Quran courses.”⁷*

“...We were never on good terms with these children who always outnumber us. Do you wonder why? Because of you, dear Lord! Yes! Whenever they had the chance, each time they caught us alone, they invited us to Islam, your ‘rightful religion’, pressuring ‘say salavat, you son of a giaour!’ And this invitation was always accompanied by slaps, kicks, sticks and stones. Since we knew that repeating those words [salavat] makes the giaours Muslim, we never said ‘la ilahe illalallah...’ at the cost of being beaten up. Yes, my Lord, they were swooping down on us in the name of you and we were enduring this torment again in the name of you.”⁸

Turkish Linguistic Society’s dictionary defines the word ‘giaour’ as the following: “1. Non-believer; 2. A non-Muslim person; 3. Merciless, cruel; 4. Stubborn.”⁹ According to etymological dictionary, the origin of the word *giaour* is Persian word *gebr*, meaning a worshipper of fire. According to the same source, the oldest source referring to this word is Filippo Argenti’s *Regola del Parlare Turco* published in 1533; according to Argenti, the word ‘giaour’ means “idolater, a person not adhering to a scriptural religion.”¹⁰ The word is lent by Western languages and added to dictionaries. An English encyclopedic dictionary published in 1902

7 Laure Marchand & Guillaume Perrier, *Türkiye ve Ermeni Hayaleti: Soykırımın İzinde Adımlar*, trans. Renan Akman, (İstanbul: İletişim, 2014), p. 87.

8 Mıgırdiç Margosyan, *Biletimiz İstanbul’a Kesildi*, (İstanbul: Aras Yayıncılık, 1998), p. 18.

9 See Güncel Türkçe Sözlük, www.tdk.gov.tr.

10 See www.etimolojiturkce.com/kelime/gavur.

defines the word 'giaour' as "a name given by Turks to people, especially Christians, who do not follow Muhammad."¹¹

Naim Taşbaşı from the newspaper Yeni Akit, commenting on the regulation on hate speech in "Draft Law regarding Changes in Various Laws with the Purpose of Improving Fundamental Rights and Freedoms" known as Package for Democratization in Public, was asking "Is it a crime to call the Giaour 'Giaour' like in the Edict of Gülhane?" (07.10.2013). The same newspaper announced the passing of the draft with this title: "Calling the Giaour 'Giaour' is a crime now."¹²

The attempt to equate non-Muslims and Muslims in the Edict of Gülhane [Tanzimat] (1839) and Reform Edict (1856), especially Reform Edict's article forbidding insult on the basis of sect and religion which says that "Every distinction or designation tending to make any class whatever the subjects of my Empire inferior to another class on account of their religion, language, or race, shall be forever effaced from the Administrative Protocol. The laws shall be put in force against the use of any injurious or offensive term, either among private individuals or on the part of the authorities"¹³ was interpreted by the people as the follows: "From now on, the giaour won't be called giaour." In the website Dünya Sözlük, there is an entry which says "The moment we stopped calling the giaour giaour, we became second-class citizens. Tanzimat Reform Era was the prep class for second-class citizenship."¹⁴ According to this mentality, Tanzimat, which was a step in eliminating the duality of the dominant nation (Millet-i Hakime) and the dominated nation (Millet-i Mahkume), was like a "misplaced button." And the Reform Edict, which took this attempt of equating further, was "the second blow," "for making the giaour more equal."¹⁵ However, the word 'giaour' was forbidden but not forgotten, since "our people said their piece."¹⁶ "In addition, the recent democratization package doesn't forbid "calling the giaour giaour" either, so the fear hasn't come true and "hate crime remained on paper."¹⁷

11 *Encyclopaedic Dictionary, an Original Work of Reference to the Words in the English Language*, (Londra: Cassel & Company, 1902), vol. III.

12 "Gâvura gâvur demek artık suç," Yeni Akit, 19 May 2014, www.yeniakit.com.tr/haber/gavura-gavur-demek-artik-suc-12376.html.

13 Enver Ziya Karal, *Osmanlı Tarihi*, (Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1983), vol. VI, p. 2.

14 albatros, "gavura gavur demek," Dünya Sözlük, 19 May 2015, www.dunyasozluk.com/entry/1627080.

15 Mehmet Maksudoğlu, "YANLIŞ İLİKLENEN DÜĞME: TANZÎMÂT," *AK TOPRAKLI*, 30 May 2017, www.mehmetmaksudoglu.com/makale/yanlis-iliklenen-dugme-tanz-m-t.

16 Mustafa Yılmaz, "Gavurda Akil Olsa Müslüman Olurdu," *Haksöz Haber*, 5 June 2015, www.haksozhaber.net/gavurda-akil-olsa-musluman-olurdu-29157yy.htm.

17 Gözde Kazaz, "TCK 122 hayal kırıklığı: Nefret suçu kağıt üstünde kaldı," *Agos*, 15 December 2016 www.agos.com.tr/tr/yazi/17260/tck-122-hayal-kirikligi-nefret-sucu-kagit-ustunde-kaldi.

The goal of injurious speech is not only to humiliate the other, to assign a subordinate place to the person being verbally attacked; it also seeks to make the other to acknowledge their authority by “assigning a special place to the one who speaks in social-symbolic structure.”¹⁸

“Young people don’t know this: Before the Edict of Gülhane, non-Muslims weren’t considered equal before kadi (muslim judge). The giaour had to dress in a certain way. The headgear and shoes of the giaour had to be different from those of ours, they could have never ever disguised as a Muslim and if they did, they would have punished gravely. It was impossible for a non-Muslim to cross a Muslim’s path.”¹⁹

These remarks are the reflection of the longing for a period of a strict stratification where everyone knew their place or of a post-imperial nostalgia. The notion ‘giaour’ is one of the most cherished symbols of this nostalgia in everywhere from popular culture to political discourse. Nostalgia is a reaction to the experience of discontinuity and the feeling that the identity is hindered and torn apart from the past built as “the golden age” or threatened.²⁰ Nostalgia seeks to provide continuity by reestablishing the things that are thought to be lost with a break from the past. This is why the word ‘giaour’ is not given up, because the word “makes us feel like we are linked to an ancient past” and “reminds us our social togetherness.”²¹

Sometimes it is said that the word ‘giaour’ is not an insult, but refers to a classification: **“I, as a Muslim, don’t insult non-Muslims when I call them ‘Giaour’, I manifest ‘my difference’. I am doing this to prevent ‘my identity’ from ‘being confused with’ other identities, to make sure that it is ‘distinguished’ from others.”**²² However, the word ‘giaour’ is not used only as a descriptive or classifying notion. It subjects the world to a moral evaluation based on believer/nonbe-

18 Renata Salecl, “See No Evil, Speak No Evil: Hate Speech and Human Rights,” compiled by Joan Copjec, *Radical Evil*, (Londra: Verso, 1996), p. 152.

19 From the article “Gavura Gavur Demeyince Ne Oldu” in Muharrem Cezbe’s book *Osmanlı Tokadı Nasıl Atılır*, (İstanbul: Mostar, 2017). Quoted by Ahmet Doğan İlbeç, “Osmanlı tokadı nasıl atılır,” *Haber Vaktim*, 31 May 2017, www.habervaktim.com/yazar/80425/osmanli-tokadi-nasil-atilir.html.

20 Stuart Tannock, “Nostalgia Critique,” *Cultural Studies*, 9(3), 1995, p. 453-64.

21 Arif Arcan, “Neden bir Devlet Oluyoruz da Milet Olamıyoruz?,” *Düşünce Mektebi*, 15 February 2017, www.dusuncemektebi.com/y/22959/neden-bir-devlet-oluyoruz-da-millet-olamiyoruz-/.

22 Ahmet Musaoğlu, “Diyanet işleri Başkanı Hıristiyan(lar)la aynı safta namaz’a!...,” *Ahmet Musaoğlu ile İnsanın Gerçeği*, 24 November 2011, www.ahmetmusaoğlu.org/makaleler/215/Diyanet-İsleri-Baskani-Hiristiyani-lar-la-ayni-safta-namaz---a-...html.

liever. In the social imagination, non-Muslims represent the lack of moral, humane values and so on. These perceived deficiencies are balanced by the excess of other characteristics like greed, treason, cruelty, immorality and improbity. This is why the expression “We are Muslims too, but why are we treated like giaour?” [“onlar Müslüman da biz gâvur muyuz?”] is used by people to express their “rightful” reaction against the injustices to which they are subjected. The perception of non-Muslims is probably best expressed by this saying: “Hit like you hit the giaour”. Since the one who uses this saying sees oneself as the “norm” or “normal,” as well the “valuable” and “right” one; the ones who are positioned against the dominant are compared and classified. This comparison inevitably results in regarding and labeling the difference as deficiency and even as fault. Idioms and sayings like “Fidelity of giaour, remedy of poison”; “you cannot make fur out of pigs/bear and you cannot make a giaour your friend”; “the giaour would act like giaour”; “the one who shares bread with the giaour steals the sword of the giaour”; “turning into giaour”; “giaour stubbornness”; “giaour atrocity”; “giaour property”; “corpse of giaour” clearly reflect this understanding. The expression “corpse of giaour” is used to mean “too heavy,” referring to innumerable sins of non-Muslims. According an entry in Uludağ Sözlük, “it is insulting non-Muslims even when they are dead by still calling them giaour”²³ or attributing an anatomical quality to the sins that “the bodies deserving of hell who hadn’t got religion before they died” have inherently. Once upon a time in Anatolia, children running after “the corpse of giaour” were “showering funeral procession with stones”²⁴ like they were stoning the devil. This is an expression of this understanding. They are treated as if they are children of a different god: Thinking that “the God of Muslims is the same with what Christians and Jews define as God,” “talking about ‘MONOTHEISM’ by equating the God Almighty with blasphemous understanding of god of Christians and Jews”, is the greatest “lie” and “aspersion” concerning “the God Almighty.”²⁵

“Being giaour is really tough,” says Gila Benmayor. “When someone says ‘See what this giaour has done’ while you are talking to your loved ones, you have to pretend not to have heard what they said.”²⁶ For what is expected from them is a behaved and polite silence, even if they are full of objection.

23 yani diyor ki, “gavur ölüsü,” Uludağ Sözlük, 4 September 2013, www.uludagsozlu.kom/e/21174769/.

24 Mıgırdıç Margosyan, “Pezevenk”, Öküz: *Aylık Kültür-Fizik Dergisi*, no. 35 (April 1997), p. 41.

25 Mustafa Kasadar, “Müslümanlar; Hristiyanlar ve Yahudiler İle Aynı Allah’a mı İnanıyor?,” *Müslümanlara Karşı 3 Büyük Tehlike*, 7 May 2012, www.ucbuyuktehlike.wordpress.com/2012/05/07/muslumanlar-hristiyanlar-ve-yahudiler-ile-ayni-allaha-mi-inaniyor-mustafa-kasadar/.

26 Gila Benmayor, “Şu gavur meselesi,” *Hürriyet*, 25 December 2005, www.hurriyet.com.tr/su-gavur-meselesi-3698385.

PRINT MEDIA ANALYSIS

“What does the new Turkey see when it reconciles with its history, its culture? You cannot find imperialism or exploitation there. But there is something. When we reconcile with our history, our culture, there is no obedience to imperialist countries against others. There is no living under their shadow. One of the main characteristics of this great civilization, which still exists and we call ‘Muslimism of Turkey,’ is to stand against the giaour by calling them ‘giaour’. That is why we resisted in Çanakkale. That is why we triumphed in the War of Independence.

We, this nation, think like Muslims of these lands. We should take this issue of independence seriously. For us, independence means standing against the giaour by calling them ‘giaour’. Otherwise we couldn’t have resisted in Çanakkale. In our dictionary, giaour is not a name given to non-Muslims. It is the name of the tyrant, the cruel, the ones tormenting people, the imperialist.”

This is the statement of Deputy Prime Minister Numan Kurtulmuş, said on December 2, 2016, during a meeting in Kastamonu. Human Rights Association (İHD) Istanbul Branch Committee against Racism and Discrimination filed a criminal complaint against Kurtulmuş. In İHD’s petitions submitted to Istanbul Public Prosecutor’s Office, it is said that this statement incites discrimination, marginalization and enmity against non-Muslim citizens of Turkey and triggers hatred against a certain group in society.²⁷

Similarly, social media users, politicians and public figures used the giaour discourse as a propaganda tool before the constitutional referendum on April 16, 2017 and a debate was started around this issue. AKP Bursa MP Hayrettin Çakmak shared an image via his social media account, which features a ‘yes’ stamp and reads: “Cast your votes like you hit the giaour”. This image was criticized

27 “Kurtulmuş: Bağımsızlık gavura ‘gavur’ diyebilmektir”, *Cumhuriyet*, 3 December 2016, www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/639764/Kurtulmus_Bagimsizlik_gavura_gavur_diyebilmektir.html.

and discussed in social media. After Archpriest Tatul Anuşyan criticized this image, Çakmak deleted it and released a statement. Like Numan Kurtulmuş, he said that he didn't use the word 'giaour' to mean 'non-Muslims' and he referred to the connotations of the word with the purpose of criticizing 'hostile attitude of Germany, the Netherlands and Europe against Turkey.'²⁸

According to the dictionary of Turkish Linguistic Society referred by Numan Kurtulmuş and Hayrettin Çakmak, the word 'giaour', originated from the Persian word 'gebr', has four meanings: 1. Non-believer; 2. A non-Muslim person; 3. Merciless, cruel; 4. Stubborn. As we see in these examples, in discussions about the word 'giaour', it is argued that non-Muslim identities are not targeted by claiming that these meanings are not related to each other and the word is used to mean 'cruel, merciless.' However, when we regard the meaning of the word in the social memory, it is seen that different meanings attributed to the word 'giaour' are intertwined, constructed by affecting each other in a historical and social process and generally used in a way to contain all the meanings.

Muzaffer Doğan, in his column titled "You cannot make fur out of pigs and you cannot make a giaour your friend" published in *Diriliş Postası* on December 16, 2016, points to non-Muslims as the agents of political and social situations in today's Middle East, after he presented an etymological and social account concerning the word 'giaour.' In the article with a polarizing discourse, he legitimizes the perception of enmity etched in social memory in reference to historical, religious and social sources. Throughout the column, he identifies the word 'giaour' with the following: "people who are not Muslims," "non-Muslims," "Greeks in Turkey," "blasphemers," "Frank," "Jew," "Nasara (Christians), "slave of the flesh, soldier of the devil," and many times "enemy." In this way, he portrays non-Muslim identities as nemeses of Muslims, as can be seen in these remarks: "Anatolian Muslims use the words like giaour, Frank, 'kefere' to mean 'enemy.'

28 Rupen Varjabedian, "'Gāvura vurur gibi basın' polemigi", *Agos*, 29 March 2017, www.agos.com.tr/tr/yazi/18080/gvura-vurur-gibi-basin-polemigi.

Muzaffer Doğan

Domuzdan post, gavurdan dost olmaz

Gâvur, Türkçe’de, Müslüman olmayan kimseleri belirtmek için kullanılan bir sıfat. Osmanlı Devleti döneminde, Farsça “gebr” kelimesinden dilimize girmiş ve gayrimüslimlere, özellikle de Rumlanı nitelemek için kullanılmıştır.

1856 senesinde Osmanlı Devleti’nde ilân edilen ve Devlet bûnyesinde yaşayan, hangi dinden olursa olsun, herkesin birbiriyle eşit haklara sahip olmasını öngören İslahat Fermânı ile, “gâvur” kelimesinin de içinde bulunduğu pek çok kelime yasaklanmıştır.

Gâvur kelimesi Farsça’dan ilk alındığında aşağılamak ve hor görmek için kullanılırken, toplumda hızla yayılmış ve

İnsanlık tarihi göstermiştir ki, Müslüman’ın, gerçek mânâda, Müslüman’dan başka dostu yoktur, olmamıştır. “Dost gibi” görünen düşman olmuştur ama, Müslümanlara kâfirden, gâvurdan, Frenk’ten, tarihin hiçbir döneminde gerçek dost olmamıştır.

Arapça “kâfir” kelimesi ile eşanlımlı olarak kullanılmaya başlanmış, hakâret maksadı güden mânâsını da, büyük ölçüde muhafaza etmiştir. Günümüzde de yaygın bir şekilde kullanılmaktadır.

Bâzi atasözlerimiz ve deyimlerimizde de yer alır gavur kelimesi:

“Gavur, gavurluğunu yapar”, “Bugün pazar, gavurlar azar”, “Acemi nalbant, nal çakmayı gevr eşşğinde öğrenir”, “Gâvurun ekmeğini yiyen, gavurun kılıcını kuşanır”, “Gavurdan dost olmaz”, “Gâvur eziyeti”, “Gâvur icadı”, “Gâvur inadı”, “Gavur ölü”, “Gavur dölü” gibi... Anadolu’da “Urum gevuru”, “Urus gevuru”, “Ermeni gevuru”, “Yunan gevuru”, “Bulgar gevuru”, “Yahudi gevuru” şeklinde kullanışlara da rastlanır.

Gavur (gevur), Frenk, kefare gibi kelimeleri, Anadolu Müslüman’ı

“düşman”la aynı mânâda kullanır. Bilir ki, gâvurdan (gayrimüslimden) dost olmaz. Bu suuru, Kur’an’dan almıştır. **Mâide Sûresi’nin 51.âyetinde, meâlen şöyle buyrulur:** “Ey iman edenler, Yahudi ve Nâsarayı (Hıristiyanları) dost edinmeyin. Onlar, birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse, o onlardandır.”

İnsan, düşmansız olmaz. Fert olarak, önce “nefs” isimli bir düşmanımız var. Bizi hep kündeye getirmeye çalışan, uçuruma atmak isteyen, yoldan çıkarmak, saptırmak isteyen. Sonra “şeytan” var. Nefsle elele verip, tuzağa düşürmek, Allah’a ve Allah’ın yoluna düşman etmek isteyen... **Sonra, nefsinin esiri, şeytanın askeri olmuş insanların oluşun düşmanlarımız...** Müslüman, bütün bu düşmanlarla savaşmak durumundadır.

İnsanlık tarihi göstermiştir ki, Müslüman’ın, gerçek mânâda,

Müslüman’dan başka dostu yoktur, olmamıştır. “Dost gibi” görünen düşman olmuştur ama, Müslümanlara kâfirden, gâvurdan, Frenk’ten, tarihin hiçbir döneminde gerçek dost olmamıştır.

Günümüzde de “dost görünüşlü” düşman vardır ama, gerçek dost yoktur. Olması da muhaldir. Kâfirden dostluk beklemek gâflettir, dalâlettir, ahmaklıktır.

Mısır’da, Libya’da, Irak’da, Suriye’de olup bitenler de göstermiştir ki, gâvurdan dost olmaz. Her şey zıddıyla vardır. Her şey zıddıyla bilinir. Müslüman var, kâfir var. Dost var, düşman var. **“Ez-zıddan lâ yectemian” şeklinde, Arapça bir söz var!** Türkçesi, “zıdlar, birarada bulunamaz.” Doğrudur. Bal ile zehir karıştırıp da yiyebilir miyiz? Mümkün mü? Asla! Gavurdan da dostluk beklenemez. Karac’oğlan, yüzyıllarca evvelinden şöyle sesleniyor:

Akıllan yoktur, küfre uyarlar, İmanları yoktur, cana kıyarlar, Başlarına siyah şapka giyerler, Beyleri var, bizim beye benzemez.

Diriliş Postası, Muzaffer Doğan, December 26, 2016

They know that you cannot make a giaour (non-Muslim) your friend” and “Can we mix poison and honey and then eat it? Is it possible? No way! You cannot expect a giaour to act friendly.” It is seen that, unlike what some people claim referring to the dictionary of Turkish Linguistic Society, the meanings ‘merciless, cruel’ and ‘non-Muslim’ attributed to the word ‘giaour’ are not used independently of each other. On the contrary, they are often used as a body of meaning that are intertwined and referring to each other.

A similar usage is seen Ercan Yıldırım’s column titled “Conceptualizing the Anatolian wisdom properly”, which was published in *Yeni Şafak* on December 12, 2016. He writes: “We base life on the distinction between the giaour and Muslim; we say to the ones who don’t fight fairly ‘he tortures like a giaour, he fights like a giaour’. When we call a cruel, heartless person ‘giaour’, we mostly mean ‘trai-

tor’.” With these remarks, he attributes to the word ‘giaour’ both ‘non-Muslim’ and ‘traitor, cruel, merciless, heartless’ meanings and portrays non-Muslims as the enemy of the Muslims.

As we have seen in these examples, the meanings found in the dictionary and claimed to be different are often used as a body of meanings intertwined, affect each other in the historical process and have significance in contemporary Turkish. In other words, the fact that the word ‘giaour’ acquired meanings ‘non-Muslim’ and ‘merciless, cruel’ is a result of a sociological and a historical process that cannot be regarded separately. Even though these meanings can be regarded separately as in the dictionary, a word means both ‘non-Muslim’ and ‘merciless, cruel’ creates a problematic discourse.

CONSTRUCTION OF CONTEXT THROUGH RELIGIOUS REFERENCES AND HISTORICAL ENMITY

Especially in articles in which hatred and enmity between different communities are legitimized on the basis of religious references and from verses from Quran, the *giaour* discourse is used as a tool for provoking the reader against non-Muslim identities. Firstly, the word ‘*giaour*’ is used as an insult and enmity against non-Muslims with the connotations in social memory. In such articles, the context of ‘enemies among us’ who are ‘the puppets of the West’ is created by referring to historical events. Secondly, it is used as a political tool in articles targeting ‘Western’ or European states and the alleged enmity is associated with the fact that the West is not Muslim; the duality of ‘Muslim Turkey’ versus ‘Christian/Jewish West’ is pointed out. Lastly, when the *giaour* discourse is used for insulting such as in the case of ‘giaour Izmir,’ criticism against such usage reproduces the process of marginalizing and othering, since they also contain discriminatory reflexes.

‘Giaours among us’: *Giaour* as the antithesis of Islam

In articles where non-Muslims living in Turkey are directly targeted, it is emphasized that they are ‘enemies among us’ serving ‘external enemies.’ In this sense, the context of the *giaour* discourse that labels non-Muslims as ‘traitor’ and ‘enemy’ in social memory is regenerated. Thus, non-Muslims are regarded

as responsible for current political and social circumstances through a reference to a historical ‘enmity.’

For instance, in the column by Fahrettin Altun titled “Our struggle will always continue,” published on January 7, 2017 in the newspaper *Sabah* after the car bomb attack to the Izmir courthouse on January 5, the word ‘giaour’ is used directly to mean non-Muslims. Altun writes: “Of course the terrorist organizations are losing and they will experience even more losses. Of course their owners are losing and they will experience even more losses. However, there are also non-national elements that are waiting to benefit from these terrorist organizations, and fighting for power in Turkey. Giaours of old Turkey who have survived to this day by serving their Western masters who hold the nation in contempt are losing.” With this statement, he generates a dangerous discourse that portrays non-Muslims as a threat to the country, reflecting the dominant ideology claiming that what is ‘national’ is ‘Muslim.’ The author labels non-Muslims as ‘non-national’ elements serving for ‘their Western masters.’ In this way, he uses the historical contexts of the word ‘giaour’ etched in social memory.

Also, people or groups who are thought to threaten ‘the national unity and integrity,’ especially the ones who are called ‘terrorists’ and ‘traitors,’ are defined with the word ‘giaour.’ In such examples, it is implied that only non-Muslims can be ‘traitors’ and ‘enemies.’

Gazâya kalkan Gaziantep, iki gâvurdan birini telef, diğeri derdest etti

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü bahçesi girişinde yaşanan çatışmada bir terörist itlaf edildi.

▲ Türkiye’nin huzuruna kasteden teröristlerin dünkü hedefi Gaziantep Emniyeti’ydi.

İl Emniyet Müdürlüğü’ne saldırı düzenleyen hain, bahçe girişindeki çatışma sonucu itlaf edildi.

Teröristin üzerinde patlayıcı olabileceği ihtimali üzerine olay yerine bomba imha ekipleri

sevk edildi. Emniyet binası ve çevresi ile kentin farklı bölgelerinde güvenlik tedbirleri artırıldı.

İtlaf edilen teröristle birlikte hareket ettiği değerlendirilen kişi veya kişilerin yakalanması için kentin çeşitli noktalarında operasyonlar başlatıldı. Kısa süre sonra alçak terörist sağ olarak yakalandı.

The article published in *Diriliş Postası* on January 11, 2017 is an example to such usage. Entitled as “Gaziantep waged gaza, killed one of the giaours and brought the other one in,” the article covers the clash between police forces and an armed group in Gaziantep. The people who are referred as “terrorist targeting the peace of Turkey,” “traitor” and “vile terrorists” in the text are defined as ‘giaour’ in the title. Moreover, the word ‘gaza’ in the title is defined by Turkish Linguistic Society as the holy war against Christians in order to preserve or spread Islam. The newspaper defines this group, claimed to be a threat against Turkey, as ‘giaour’ and position it in opposition to Muslims. While non-Muslims are labeled as ‘terrorists’ and ‘traitors,’ Muslims are incited towards these identities. Thus, the reader who goes on to read the article after having seen the title cannot read it independently of the context in which non-Muslims are portrayed as enemies.

A similar approach can be seen in articles about the July 15 coup attempt. In his column published in *Diriliş Postası* on December 15, 2016, Ali Sali uses a similar discourse: “At the beginning, probably no one thought that the formation called FETÖ could attempt to act in such a treacherous way and could dare such an action. More precisely, no one thought that this formation could act just like giaours. After all, they were seen as devoted Muslims! A devoted Muslim cannot be an enemy of Turks and become giaours by attacking the values of this nation, they thought.” Sali claims that Muslims cannot be a threat and targets non-Muslims as the ‘real danger.’ In this article, the one who crosses the acceptable boundaries of Islam are ‘accused of’ not being Muslim—being *giaour* becomes equal to being an enemy and it connotes insult and defamation.

‘Giaour West’ as a threat against ‘Muslim Turkey’

Arguing that the power does not control only the actions and freedoms of people, but also their minds, thought, attitude and ideologies, Van Dijk states that discourse should be controlled in order to achieve this mind control.²⁹ Thus, if a power mechanism is able to control the discourse, then it is also able to control individuals’ knowledge and ideas. In terms of media, controlling discourse does not only affects media outlets, but also the minds of the readers directly or indirectly. Moreover, Van Dijk argues that discourse does not consist of only text and words and cannot be regarded independently of the context. He states that the context should be controlled first in order to control the discourse.

29 Teun A. Van Dijk, *Discourse and Power, Hate Crimes and Hate Speech*, (İstanbul: Hrant Dink Foundation Publications, 2010), p. 10-41.

Ali Sali

Bağımsız ve Müslüman kalacağız

Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan 2013 yılından bu yana ısrarla "bir istiklâl savaşı"ndan bahsediyor. Bu sözü ilk dillendirdiği dönemde Başbakan olan Erdoğan, bunu dile getirirken daha sonra Milli Güvenlik belgelerine FETÖ ismiyle bir tehdit olarak giren yapıyla mücadelenin başlangıç aşamasında sayılabiliriz! Başlangıç safhasında, çünkü FETÖ nam yapının daha sonra ortaya çıkacağı üzere bu denli bir vatan hainliğine teşebbüs edebileceği, gözünü bu kadar karartabileceği muhtemelen hesaba katılmamıştı. Daha doğrusu bu yapının gâvurluğu bu dereceye kadar taşıyabileceği aklılara bile gelmemişti. Son tahlilde bu insanlara alnı secde gören insanlar olarak bakılmıştı! Alnı secde gören insan Türk'e düşman olamazdı, bu milletin değerlerine düşmanlık edip gâvur konumuna düşmezdi.

Oysa hepimiz yanlışlık. Bu milletin değerlerine düşmanlık etmekte hiçbir sıkıntı çekmeyeceklerini görememiştik. Cumhurbaşkanımızın "En yakın mücadele arkadaşlarımız bile beni yalnız bıraktılar" sitemini dile getirmesine kadar vardı süreç. Cumhurbaşkanımız yalnız değil mi şimdi? Millet yanında, devlet yanında, bu mücadeleyi canını dişine takarak yürüten güvenlik güçleri yanında, ama "Yakın çalışma arkadaşlarımız, siyasi mücadele arkadaşlarımız" diye adlandırdığı kesimin halen bir kısmı Cumhurbaşkanımızı yalnız bırakmaya devam ediyorlar. Devam ediyorlar, çünkü bu mücadelelenin "ülkeyi gerdiği, toplumu kamplaştırdığı" gibi bir zehaba kapılmış durumdalar. Sosyal bilimlerin, bu bilimlerin nazariyelerinin Türk insanını, Türkiye'yi izah edemedi-

*Millet yanında,
devlet yanında, bu
mücadeleyi canını
dişine takarak
yürüten güvenlik
güçleri yanında,
ama Yakın çalışma
arkadaşlarımız,
siyasi mücadele*

ğini yıllardır ne yazık ki görmüyorlar, görme-
mek için direniyorlar. Mücadelede tereddüt etmelerine vesile oluyor bu toplumsal nazariyeler. Oysa dönüp baksalar,

*arkadaşlarımız
diye adlandırdığı
kesimin halen
bir kısmı
Cumhurbaşkanımızı
yalnız bırakmaya
devam ediyorlar.*

gece vakti okunan bir sala sesinin toplumu ne hale getirdiğini görseler, sosyal bilim nazariyelerinin hiçbirinin bunu izah edemeyeceğini

görecekler. Ya da geçtiğimiz cumartesi gecesi Maçka Parkı'nda canlı bombayı görüp "bombanın tahribatı daha az olsun" diye canlı bombanın üzerine giden güvenlik güçlerinin bu halinin de sosyal bilim nazariyeleri tarafından izah edilemediğini görecekler. Bunlar sadece Türkiye'de olur ve batılı sosyal bilim nazariyeleri Türk insanını, Türk toplumunu izah etmekte yaya kalırlar. Zaten bunu görseler FETÖ ile mücadelede ayak sürümeyiz, bu mücadelenin toplumu kamplaştıracağı gibi bir zehab içine yuvarlanmazlardı.

17 Mayıs 2006 tarihinde yapılan Danıştay saldırısından bu yana Türkiye'nin maruz kaldığı tüm gâvurluklar Türkiye'nin bağımsız ve Müslüman bir ülke olarak kalma iradesini sona erdirmeye teşebbüsleridir. 15 Temmuz paralel gâvurluğu da bu hesabın ulaştığı zirve noktasıdır. Başarılı olabilseniz şu anda ülkede kan gövdeyi götürüyor olacaktı. Sadece o gece için hazırladıkları ceset torbalarının sayısının 100 bin olduğunu söyleyeyim de siz bir tahminde bulunmaya çalışın. 9 bin 800 kişilik 11 adet infaz listesinin olduğunu söyleyeyim de meselenin hangi boyutta olduğunu tahmin etmeye çalışın. Şu ana kadar muhtemelen NATO askerleri Türkiye'de istikrarı temin etmek için müdahale etmiş olurlardı, ama muhal farz henüz NATO askerleri ittifak üyesi bir ülkede istikrarı temin etmek için müdahalede bulunmamış olsan, acaba bu ülkenin kaç şehrinde birbirimizi boğazlıyor olurduk dersiniz? Şu ana kadar bu muazzaz milletin kaç yüz bin insanı toprakla hemhal olurdu acaba?

Bağımsız ve Müslüman bir devlet olarak varlığımıza son vermek istediler, ama başaramadılar. Başaramayacaklar da. Bağımsız ve Müslüman bir Türkiye Devleti'ni temsil eden kişi olan Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'a karşı yürütülen bu acımasız saldırıların da tek hedefi var: 2006 yılı Mayıs ayına kadar devam eden Vesayet Sistemine geri dönebilmek. Eski yapı tekrar tesis edilebilse muhtemelen kısa sürede Türkiye'yi uçururlar bile. Müslüman bir ülke olması umurlarında bile olmaz. Hatta şeriatı bile hâkim kılarlar! Ama Türkiye bağımsız ve Müslüman bir ülke olma kararından vazgeçecek değil. Bu da benim son sözüm olsun...

As Van Dijk states, when politicians and public figures want to control the discourse in order to set the agenda, they have to control the context first. In this regard, before the constitutional referendum on April 16, the context was created on the basis of 'hostile' attitudes of 'Western' states against Turkey. While the values pertaining to Islam were highlighted, parties who were regarded as 'enemies' were presented as 'non-Muslims.'

Murat Bardakçı's column titled "Giaour is just being giaour!" that was published on March 13, 2017 in the newspaper *Habertürk* is an example to articles claiming that Western states are enemies of Turkey, considering the diplomatic crises. The article opens with these remarks: "You may think that the title is a bit harsh, but unfortunately the kernel of this matter is this: Giaour is just being giaour! And it is not something new; this is their centuries-old tradition!" Referring to diplomatic crises with Germany and the Netherlands, Bardakçı claims that these are not about "democracy, security, domestic issues," but related to "historical, centuries-old antipathy" towards Turkey. Reminding the celebrations in front of the German parliament after Armenian Genocide bill was passed on July 2016, he writes: "While Armenians were dancing with joy carrying their red, blue and orange flags and chanting, Greeks came with great eagerness with their blue-white flags with a cross on left corner and started to dance as well! Apostol and Helen joined Agop and Takuhi in this happy day and confirmed the saying 'Infidels constitutes a single nation'." Bardakçı doesn't point to a religious identity while writing about Germany and the Netherlands. However, he uses the word 'giaour' in his statements targeting Armenians and Greeks and highlights the Christian identity of the states and nations in question. Thus, the author creates the impression that the enmity is caused by the fact that these states are not Muslim.

Akın Aydın, in his column titled "Is there anything surprising in the attitude of the West" that was published in *Yeni Mesaj* on March 15, 2017, writes: "Nowadays, Germany, the Netherlands, Sweden and Denmark aligned themselves with Greek Cypriot, Greece and Armenia." With this statement, he claims that Turkey is faced with many states in global context and suggests some sanctions against them. At the end of the column, Aydın writes: "On the other hand, should we feel surprised by this attitude of Europe? Is not the West always the same? Aren't they eternal enemies of Islam-Muslims?" With these remarks, he portrays Western states as nemesis of Turkey. Then, he asks: "Wasn't the West and all of its politicians, artists, the Pope, priests and bishops the ones who made a vow

Gâvur, gâvurluğunu yapıyor!

YAZININ başlığının fazla sert olduğunu düşünebilirsiniz ama meselenin aslı maalesef budur: Gâvur, gâvurluğunu yapıyor! Üstelik böyle yapmaları da yeni bir şey değil, asırlardan buyana devam eden âdetleri!

Geçen hafta yaşadıklarımızı düşünün: Bakanların referandum öncesinde Avrupa'daki gurbetçilerimizle biraraya gelebilmeleri için yaptıkları hazırlıklar mesele oldu, toplantılar binbir bahane ile iptal edildi, "Gelirdin, gelemezdin" tartışmaları yaşandı, daha başka Avrupa ülkeleri ile de karşı karşıya geldik ve işler Hollanda'da çığırından çıktı!

Bütün bunların sebebi ise iddia ettikleri gibi öyle demokrasi, güvenlik, içişleri derdi vesaire değil, bize karşı tarihten gelen, asırlar öncesine dayanan antipatidir!

Refaha, rahat ve siktintisiz bir hayat tarzına kavuşmanın yolunun "Avrupalılaşmak" maksadıyla yeni kimliklere bürünmekten ibaret olduğunu zannedip kendi kendimize istediğimiz kadar bu yolda ilerlediğimize yahut çoktaaaan Avrupalı olduğumuza inanalım; "Bakın, tamamen değiştik; artık biz de sizler gibiyiz" diye konuşup etrafı güldürelim, öyle olabilmek için bitmek tükenmek bilmeyen çabalar gösterelim ama ne çare, olmuyoruz ve olamayız! Uğraşalım, didinelim, edelim, âdetlerimizden, yaşayışımızdan, huylarımızdan vazgeçelim, hattâ inançlarımızdan bile verebildiğimiz kadar taviz verelim, boşuna! "Tamam, artık bizler gibisin ve bizdensin" demeleri, yüzlerce senelik antipatiyi unutmaları mümkün değildir!

BERLİN'DEKİ DANSLARI HATIRLAYIN

Dolayısı ile, Rotterdam'da geçen gece yaşananların temelinde Hollanda'da önmümüzdeki hafta yapılacak seçimlerden kaynaklanan bir siyasi manevra falan değil, işte bu hoşlanmazlık, yani Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin

Türkiye'nin ve Türkler'in bambaşka bir âlemin mensupları gibi görülmesi vardır!

Alman Federal Meclisi'nin geçen senenin Haziran'ında 1915 olaylarını "soykırım" diye niteleyen metni kabulünden hemen sonra Berlin'de, Meclis binasının önünde yapılan kutlamaları hatırlar mısınız?

Ermeniler kırmızı, mavi ve turuncu bayraklarını açıp sloganlar ve şarkılar refakatinde sevinçten raksederlerken sol üst köşesinde haçın bulunduğu mavi-beyaz bayrakları ile Yunanlılar da koşu koşu gelmişler ve onlar da dansetmeye başlamışlardı! **Apostol** ile **Helen**, **Agop** ile **Takuhî**'yi bu mutlu günlerinde yalnız bırakmamış ve "Kâfirler tek millettir" sözünü doğrulamışlardı...

Rotterdam'da önceki gece olanlar da, işte aynen budur!

GÜÇLÜ GÜNLERDEN UTANMAK

Ama, "Avrupalı" olabilmek uğruna değişmemizin şart olduğuna hâlâ inananlarımız mevcut ve böyle düşünenler Hollada'da bütün o rezaletler yaşandığı saatlerde TV'lerde tuhaf ve alâkasız sözler etmekle meşguldüler...

"Bizi, 300 yıl önceki Türkiye'ye göre değerlendiriyorlar. Bugünün Türkiye'sini görmüyor, görmek istemiyor, üç asır öncesinin Türkiyesi olduğumuzu zannediyorlar. Biz artık başka bir ülkeyiz" diyorlar, Avrupa'da "Türk" dendiğinde hâlâ "fesli adamların" hatırlandığını söyleyip yakınıyorlardı.

Mantiğa bakın! Sanki bundan üç asır öncenin Türkiyesi berbat, perişan, insanlık dışı hadiselerin yaşandığı bir cehennem gibi idi; o vaziyetten kurtulabilmek için elimizden geleni yapmış, değişmiş ama Avrupa'yı bir türlü ikna edememiştik!

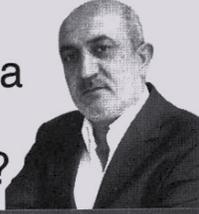
Hâlâ bu mantığın esiri olup böyle konuşanlara Türkiye'nin üç-dört asır öncesinin en güçlü memleketlerinden biri olduğunu, hattâ şimdi ellerinden gelen terbiyesizliği yapmaktan çekinmeyen Hollandalıların bile İspanyol esaretinden kurtulabilmek için İstanbul'a heyet gönderip el-etek öptüklerini ve bugünkü nefretlerinin gerisinde de üç asır önceki bu güçlü hatıranın getirdiği ezikliğin bulunduğunu nasıl anlatabilirsiniz ki?

Ve, o mâlûm "fes" meselesi...

Senin dedelerinin, büyük dedelerinin, hepsinin günlük serpuşu fes idi ve başlarında şimdi utandığın o fes vardı evlâdım... Dolayısı ile bugün tuhaf gelen ama o devrin âdeti ve modası olan festen utanıp "Biz fesi çoktan attık" diye kendi kendimize böbürlenmek, "Dedelerimiz maskara gibi giyinirler, kafalarına da hokkabaz başlığını andıran püsküllü, kırmızı bir kılâh geçirirlerdi" demektir!

Akın AYDIN

Batı'nın tavrında şaşılacak bir şey var mı?

KURŞUN KALEM

aakin.aydin@hotmail.com

Bağımsız olan bir devlet, bir başka devlet ile ters düştü diyelim. Tabi 'ters düşmek' tabiri çok geniş bir alanı kapsıyor. Temel insan hakları, devletlerarası ilişkiler, din ve vicdan özgürlüğü, tarihi gerçekler vs. gibi. Oldu ya! Böyle bir fiil, söz, itham veya duruş karşı taraftan gerçekleşti. Siz de devletsiniz. Ne yaparsınız?

Ben olsam baktım müzakere yoluyla bu iş olmuyor, lafı bırakır ve hemen, anında siyasi, sosyal, hukuki yaptırımları devreye sokarım.

Nasıl yani? Mesela! BM, AP, AIHM gibi örgütleri devreye koymaya çalışırsın. Baktın ki, bu örgütler işi ağırdan alıyor, muhatabın ise gittikçe çirkinleşiyor. Öyleyse hemen siyasi ve ekonomik yaptırımları devreye koyarsın. Karşıdaki devlet hiçbirini kabul etmedi ve senin itibarını, siyasi, sosyal, ekonomik çıkarlarını tehdiye devam ediyor. En güçlü seçeneğin elindedir. Ordu-Asker.

Nasıl olduysa! Devlet olarak öyle bir noktaya geldik ki, sadece komşularımızla değil küresel bağlamda birçok devlet ile karşı karşıyayız.

Dün İsrail, ABD, Rusya, İran, Irak, Yemen, Mısır, Libya, Tunus, Fas derken yelpaze açıldıkça açıldı. (Bu ülkeler ile bugün dost olmuş filan değiliz. Sadece ateş korlandı. Her an yeniden patlayabilir)

Bugünlerde Rum Kesimi, Yunanistan, Ermenistan derken Almanya, Hollanda, İsveç,

Danimarka bu yelpazeye eklendi.

Bir vatandaş olarak düşünüyorum (!) bu devletler ve özellikle gündemde olan Hollanda hem ülkemizi, hem de vatandaşlarımızı hedef alıyor. Öyle mi?

Öyleyse ve haklı olduğumuza inanıyorsak hemen siyasi ve hukuki yaptırımları ortaya sürelim. BM'ye, AP'ye, AIHM'ye müracaatımızı yapalım. Elçimizi çekelim. Elçilerini yollayalım.

Ha olmadı. Hollanda geri adım atmadı. Rusya'nın bize yaptığını yapalım. 24 saatte bütün ekonomik ilişkilerimizi donduralım. Hollanda ile bütün alış-verişimizi donduralım.

Biz büyük devletiz. Ekonomimiz iyi. İstikrar devam ediyor. Küresel güce sahibiz. Öyle değil mi? Her gün televizyonlardan bu haberleri izlemiyor musunuz?

Artı atalarımızla her daim övünen bir millet ve idarecilere sahibiz. Ne demişti atalarımız, "Ayinesi iştir kişinin. Lafa bakılmaz."

Öyleyse lafı bırakalım, işe başlayalım. İşe başladık ama akıllanmadılar. Bak! O zaman da atalarımız demişti ki, "Nasihat ile uslanmayanı emeli tekdir. Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötüdür."

Buyurun! Meydan sizin.

Diğer yandan Avrupa'nın bu tavrına şaşırmaya gerek var mı? Batı hep aynı Batı değil mi? Her daim İslam-Müslüman düşmanı değil mi Batı?

1071'den bu tarafa siyasetçisi, sanatçısı, papası, papazı, piskoposuyla hep bir ağızdan Türkleri yok etmeye ant içen, Türkleri barbar, katil olarak tariflendiren Batı değil miydi?

Aynı sözleri bugün duymak, aynı şiddet, katliam ve hakaretlere bugün de maruz kalmak "Türküm" diyebilenleri şaşırtmaması lazım.

Çünkü gâvur, gâvurluğunu yapıyor. Mesele senin ne yaptığındır!

Yeni Mesaj, Akın Aydın, March 15, 2017

to destroy Turks and call Turks barbaric and murderer since 1071?" In this way, he claims that not only politicians and public figures but also Christian men of the cloth are part of this enmity. He ends the column with this remark: "Because giaour is acting like giaour. The question is what you are doing!"

Even if Aydın uses the word 'giaour' to mean 'cruel, merciless,' he associates these meanings with non-Muslims by making references to Christianity. In this way, as we have seen in previous examples, the perception of enmity is con-

structed on the basis of non-Muslim identity of Western states. Like in Bardakçı's article, while the emphasis on being non-Muslim is felt implicitly, social memory containing the enmity from the past is revealed in this article discussing political and diplomatic crises between countries. Thus, it is seen that contemporary context of the word 'giaour' cannot be thought independently of its old context referring to historical and eternal enmity.

Furthermore, in many articles in this category, Western states targeted with the word 'giaour' are portrayed as enemies on the basis of Christian and Jewish identities by referring to verses from Quran. The word 'giaour', which have the meanings of 'non-Muslim' and 'merciless, cruel' in social memory in an intertwined fashion, reinforces the idea that a merciless and cruel person cannot be a Muslim with the help of verses from Quran in its contemporary context. In this way, the implicit and explicit meanings of the word are used once again, reinforcing the connotations revealing enmity and hatred in reader's mind.

A striking example to such articles is Muhammed Özkılınç's column titled "See, you cannot make friends with the giaour," which was published in *Milat* on March 13, 2017. In this article, the attitude of Western countries like the Netherlands and Germany before the referendum is criticized. Özkılınç writes: "However, Allah, owner of the universe, warned us against these infidels 1450 years ago. Quran repeatedly stated that an alliance between Crusade Zionist alliance and Islam ummah is not possible." Then he features the following verses: "O you who believe! Do not take the Jews and the Christians as allies; some of them are allies of one another. Whoever of you allies himself with them is one of them. Allah does not guide the wrongdoing people" (Maide 5/51) and "The Jews and the Christians will not approve of you, unless you follow their creed" (Bakara 2/120). Thus, the reader first understands that 'giaour' referred to in the title is Western states like Germany and the Netherlands and then understands that the reason why they are 'giaour' is the fact that they are Jewish and Christian.

At the end of the column, he writes: "But we should keep in mind that enemies will act like enemies. The saying 'you cannot make fur out of bear and you cannot make a giaour your friend' is not said in vain. Asking 'why do you inflict so much cruelty?' to them is like asking a scorpion why it stings. Stinging is in the nature of the scorpion... Savaging and killing are in the nature of wild animals. As Quran says, they are even below the animals." With these remarks, the author equates the Western states that he declared 'giaour' throughout the column with animals, which he re-

Muhammed
ÖZKILINÇGâvurdan dost
olmuyor işte

ÖYLE görünüyor ki, önümüzdeki evet-hayır referandumu batılı emperyalistleri bizden daha çok ilgilendiriyor. Hollanda, Almanya, İsviçre vb. nice ülkeler, bizim dâhildeki muhaliflerden daha şiddetli muhalefet yapmaktadırlar. Özellikle son günlerde Hollanda ve Almanya'nın tavırını anlamak na mümkün.

Yarım asırdan fazladır Avrupa birliğiyle yatar kalkarız. Bizden çok çok daha geride olan nice kıyırık devletler birliğe kabul edilirken, biz hala bekletiyoruz. Kur'an ve Sünnetin öğretilerine az çok vakıf olan her aklıselim Müslüman, bu işin boş bir hülya olduğunu biliyor ve haykırıyordu. Ancak ne yazık ki gelişen olaylar ve şartlar bizi bu zalimlerin kâpısında, el pençe divan durmaya bizi zorladı. Tabi bunda batıya endekslî kafalarında etkisi büyüktü...

Hâlbuki kâinatın sahibi olan Allah (cc) ta 1450 yıl öteden, bu kâfirlere karşı defalarca bizi uyarıştı. Kur'an, Haçlı Siyonist ittifakıyla, İslam ümmetinin ittifakının mümkün olmadığını, defalarca ihtar etmişti. İşte birkaç örnek:

"Ey inananlar! Sakin Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez." (Maide 5/51)

"Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hristiyanlar asla senden razı olmazlar. (Bakara 2/120)

"Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarısanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar." (Ali İmran 3/100)

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp inkârcıları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişkisi kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah, asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında

disine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarılmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır." (Ali İmran 3/28)

Resulullah (sav)'ın sadece şu hadisi şerifi de düşmandan gelebilecek tehlikenin büyüklüğüne net olarak işaret etmektedir: "Diğer milletler, tıpkı yirtici hayvanların yemleri üzerine üşüşmeleri gibi sizin üzerinize üşüşecekler." soruldu: "Ya Rasûlullah, o gün sayımız çok az olacağı için mi?" Efendimiz (sav): "Hayır" der. "Bilakis, o gün sayınız çok olacak. Fakat akıntıya kapılan çer-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden sizin heybetinizi çıkaracak, sizin kalbinizde de "vehen" verecek." Yine soruldu: "Vehen nedir ya Rasûlullah?.." Buyurdu ki: "Dünya sevgisi ve ölüm korkusudur." (Ebû Dâvûd, melâhim 5; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 2/359; 5/278.)

Bir asırdan fazladır İslam ümmetine tüm bu cürümleri reva gören batılılar, Siyonistler, evanjelistler, neo conlar, masonlar, kısaca bil cümle kâfirler, tarih boyu yaptıkları kahpelikleri, son bir asırda binlerce kat katlayarak devam ettiriyorlar. Silahlar, teknolojiler vs. araç gereçlerin güçlenmesi oranında zulüm de artıyor. Çünkü kâfirler, gücü zorbalık ve insanlık dışı muameleler için kullanmayı iftiharla yapıyorlar. Hâlbuki güç ümmetin elindeyken, gücü huzur, güven ve adalet için kullanıyordu. Kaldı ki sadece kendi tebaası değil tüm dünya insanlığı için...

BM, NATO, AHİM, AB, AP, G20, 5'li çete vd. uluslararası kuruluşlar, çifte standartlarını, ikiyüzlülüklerini, (aslında çok yüzlülük mü, bukalemun luk mu? demeli...) riyakârlıklarını vs. daha ne zamana kadar devam edecekler. Bunlara kim ne zaman dur diyecek...

Ancak şunu da unutmayalım düşman düşmanlığını yapacaktır elbette. "ayıdan post, gâvurdan dost olmaz." Sözü boşuna değil... Bunlara "neden bunca zulmü yapıyorsunuz?" demek, akrebe neden sokuyorsun?" demek gibi bir şey... Sokmak akrebin, yılanın tabiatıdır... Parçalamak, öldürmek vahşi hayvanların yaratılışı gereğidir. Bunlar, Kur'an'ın ifadesiyle hayvanda da daha alçaktırlar...

Ancak şunun altını kalın çizgilerle çizerek tekrar tekrar beyan etmeliyiz ki, İslam ümmetinin bu karanlık tablosunun sebebi; kendisinin zayıf ve güçsüzlüğü, düşmanın da güçlü olmasından değildir. Asıl sebep binbir tefrika sebebiyle, İslam ümmetinin gücünün dağılık olmasındandır. Tabi beraberinde şunu da tekrar edelim.

Yazının devamı "milatgazetesi.com" da.

gards hierarchically inferior to humans. In this way, Western countries are dehumanized as nemesis. While this discourse is generated, connotations of the word 'giaour' reinforce the perception of enmity.

Discussion of *giaour* as an insult: The example of 'Giaour Izmir'

The expression 'giaour Izmir,' which is used in daily discourse and media as an insult against people of Izmir who are thought to be crossing the acceptable boundaries of the 'Muslim Turk' norm, it evokes the idea that non-Muslims are enemies and traitors. Criticisms against the expression 'giaour Izmir' reconstruct the taunting meaning of the discourse instead of criticizing this established and discriminatory perception. In other words, the expression 'giaour Izmir' is criticized not because the word 'giaour' is a discourse marginalizing non-Muslims, but because people of Izmir, who are a part of 'Muslim Turkey,' are made 'foreign' and associated with non-Muslims through the expression. Thus, the pejorative expression attributed to non-Muslim identities is accepted by the ones criticizing this discourse and reconstructed with a discriminatory reflex.

After a bombing attack took place in Istanbul on December 10, 2016, a social media user named E.Ş. wrote "Why is there no explosion in Izmir?," "Is it because giaours are living peacefully with giaours?" and was severely criticized in social media. In print media, the criminal complaint against E.Ş. is covered on December 17 in many newspapers with these titles: "The statement 'Why is there no explosion in Izmir?' goes on trial" (*Birgün*), "The Bar Association takes the insult to the court" (*Evrensel*), "Investigation against the tweet 'Why is there no explosion in Izmir?'" (*Milliyet*), "Criminal complaint against the shameful message" (*Posta*), "Criminal complaint against the tweet 'Why is there no explosion in Izmir?'" (*Sözcü*), "Criminal complaint against the Izmir tweet" (*Vatan*).

The Chair of the Istanbul Bar Association, Aydın Özcan, made a statement: "We cannot accept this insult against Izmir and people of Izmir. The people of beautiful Izmir, where the first bullet was fired and which Mustafa Kemal Atatürk honored by saying 'The entire world should know that Izmir is now a holy land upon which filthy ones cannot set a foot!' feel all the suffering across the country in their hearts. This discriminatory statement against the people of a city that feels the pain of each explosion in Anatolia and every person killed without making a distinction hurt us deeply."

In his statement, Özcan uses a nationalist narration informed by official history in order to emphasize that people of Izmir are 'patriotic' and 'compassionate.' He positions people of Izmir in opposition to intertwined meanings of the word 'giaour' that labels non-Muslim identities as 'merciless' and 'enemy.' Thus, the dichotomy between Muslims and non-Muslims on the basis of 'national' feelings, compassion, conscience and patriotism is regenerated. This dichotomy represents non-Muslims as morally deficient.

Like in the statement by the Bar Association, other articles discussing this issue regarded the tweet only as an insult against the people of Izmir. For instance, Yılmaz Özdil, in this column published in Sözcü on April 9, 2017, criticized the expression 'giaour Izmir' by saying, "The expression giaour Izmir is not an insult, but a compliment for us. They should be as Muslim as giaour Izmir." Özdil criticizes this expression because it is used for the people of Izmir. He does not say anything about the general usage of this word, which regarded as an insult.

İzmir'e hakaret sözü yargıya taşındı

İzmir Barosu, 10 Aralık'ta İstanbul'daki patlama sonrası sosyal medya üzerinden "Neden İzmir'de patlama olmuyor", "Yoksa gavur gavura rahat rahat yaşıyorlar mı?" şeklinde paylaşımlarda bulunan kadın hakkında suç duyurusunda bulundu

İstanbul Beşiktaş'ta, terör örgütünün bombalı saldırısı sonucu 37'si polis 44 kişinin şehit olduğu olay sonrası sosyal medyadan E.Ş. isimli kadın "Neden İzmir'de patlama olmuyor" şeklinde paylaşımında bulunmuştu. Bu paylaşım ile ilgili İzmir Barosu suç duyurusunda bulundu.

İzmir Barosu'nun suç duyurusu dilekçesinde, "Türkiye Beşiktaş'ta gerçekleşen terör saldırısında şehitlerini henüz uğurlarken, birlik ve beraberlik içerisinde yaralıların sarılması gereken şu günlerde, E.Ş. adında bir sosyal medya kullanıcısı açıkça halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmekte, aşağılamakta ve nefret suçu işlemektedir" denilerek, adı geçenini yaptığı paylaşımın TCK'nun 216. maddesinde ifade edilen "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama" suçunun unsurlarını oluşturduğu ifade edildi.

Şüphelinin ifadelerinin açıkça şiddet içerdiği belirtilen dilekçede, "Düşünce özgürlüğünün demokratik

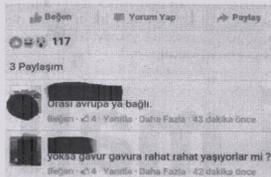
toplumlardaki mutlak sınırı ise 'şiddet' tir. Bu ifadeler aynı zamanda kamu barışı açısından açık ve yakın bir tehlike oluşturmakta, şiddete doğrudan hedef gösterme amacı ve sonucu taşımaktadır" denilerek şüpheli hakkında soruşturma yürütülmek üzere kamu davası açılması talep edildi.

'İzmirliiler adına şikayetçi olduk'

İzmir Barosu Başkanı Av. Aydın Özcan konuya ilişkin yaptığı açıklamada, "İzmir'e ve İzmirliilere yapılan bu hakareti içimize sindirmemiz mümkün değildir. Kurtuluş Savaşı'nın ilk kurşununun atıldığı, Mustafa Kemal Atatürk'ün 'bütün cihan işitsin ki efendiler, artık İzmir hiçbir kirlî ayağın üzerine basamayacağı kutsal bir topraktır!' diyerek onurlandırdığı güzel İzmir'in halkı, vatanın her karış toprağında yaşanan acıları yüreğinde hissetmektedir. Anadolu'da patlayan her bomba, katledilen her insanımız

43.06

Neden hic Izmir'de patlama olmuyor??

için ayrımsız acı duyan bir kentin insanlarına yönelik ayrımcılık kokan bu paylaşımı bizi derinden yaralamıştır ve Avukatlık Kanunu'nun barolara yüklediği "...hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak ve korumak" hükmü gereğince İzmirliiler adına şikayetçi olma gerekliliğimiz doğmuştur" dedi. İHA

Yılmaz
ÖZDİL

vozcdil@sozcu.com.tr

Gavur İzmir'e irfan geleneği öyle mi?

Akp'nin diyanet işleri başkanı görmez efendi ne diyordu?

"İzmir'in farklı bir dindarlığı var, bu dindarlığın irfan geleneğine ihtiyacı var, öyle olduğu için irfan geleneğinden geçmiş birinin İzmir'e müftü olarak atanması tesadüf değil" diyordu.

★

Netice kardeşim?

★

İzmir müftüsü, tüm müftülük personeline, Tayyip Erdoğan'ın bugünkü mitingine katılma zorunluluğu getirdi. Tüm personelin zorunlu tutulması yetmedi... "Eşinizi ve cemaatinizi de getirin" denildi. "Kaç kişiyle katılacağınızı ivedilikle bildirin" denildi.

★

Bu muydu irfan geleneği?

★

Muhterem İzmirililer...

Allah, fikri hür vicdanı hür irfanı hür İzmirimizi bunların irfanından korusun.

Aminnn!

Gavur İzmir denilen kavram bizim için hakaret değil, iltifattır, gavur İzmir kadar müslüman olsunlar yeter.

Aminnn!

Allah bu memlekete politikayı camiye sokmayan, dini siyasete alet etmeyen din adamları nasip etsin.

Aminnn!

Bu coğrafyada Allah ile kul'un arasına giremedikleri her şehir, aslında biraz İzmir'dir. Kerameti kendinden menkul ruhbanların, İzmir'de Allah ile kul'un arasına girmesine müsaade etme yarabbbim.

Aminnn!

★

Bu mübarek memleket, kuvayı milliyeci müftü Börekçizade'nin kefen parasıyla kuruldu. Bu memlekette bugün, hırsız imam sandıktan oy çalıyorsa, kutsal kitabımız miting meydanlarında adeta parti broşürü gibi kullanılıyorsa, kandil mahyalarında milletvekili reklamı yapılıyorsa, camilerimiz seçim bürosu haline getirilmişse... Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk diyanet işleri başkanı Börekçizade'nin makamında oturan görmezgillere, akıl fikir, şuur nasip eyle yarabbbim.

Aminnn!

★

Mustafa Kemal'in ilk ikametgah adresi, Atatürk Cumhuriyeti'nin kalesi, milli mücadelenin simgesi, dağlarında çiçekler açan şehrimizi gavur ilan ederler.

Milletvekillerimizi hapsederler.

Başkanımıza 400 sene isterler.

Ulaşamadıkları çığere murdar derler.

Durmak yok, anca giderler.

Aminnn!

Sözcü, Yılmaz Özdil, April 9, 2017

GIAOUR AS A POLITICAL PROPAGANDA TOOL

On March 2017, before the constitutional referendum in Turkey, diplomatic crises erupted after Germany and the Netherlands declared that they would not allow campaigns for referendum in their countries. Statements by representatives of German, Dutch and Turkish governments occupied the political agenda for almost a month. During this period, where old discourses of enmity reap-

peared, controversial remarks of politicians were frequently covered by media and repeated especially by columnists.

Also, the dispute between Turkey and Greece over the extradition of soldiers who found asylum in Greece after the coup attempt on July 15 and President Erdoğan's comments on what he went through during the coup attempt were also items on print media's agenda.

President Erdoğan's statement "I rather die in my country than to live in captivity in the lands of the giaour" are used in titles in some newspapers without quotation marks and with large fonts in an affirming way. As can be seen in this statement, the giaour discourse, loaded with intertwined meanings like 'non-Muslim', 'enemy', 'traitor' and 'cruel' in social memory, became a propaganda tool during the period leading up to the referendum.

GÂVUR TOPRAĞINDA ESİR OLAMAM

Cumhurbaşkanı Erdoğan 15 Temmuz gecesi yatla Yunan adalarına götürülme teklifine verdiği cevabı açıkladı: Vatanımda ölürüm, gâvur topraklarında esir olamam

OTEL sahibi arkadaşımız 15 Temmuz gecesi, "Benim hızlı bir yatım var. Buradan sizi yakın adalara götürebilirim" gibi bir teklif yaptı. Soru: "Kan bak dedim, benim vatan topraklarımda ölmem varken, ben gidip gâvur topraklarında esir hayatı yaşamam."

12 DAKIKA NE GÖRÜSTÜN?
DARBE girişiminin yaşandığı gece Kılıçdaroğlu'na "ilk" enteresan görüntü ortaya çıktı. O esnada meğerse tankların önüne gelen ısıldıkları arada darbecilerle konuşuyorlar. 12 dakikalık bir telefon görüşmesi var, ne görüştün?

BATI'YI KUDURTAN BU
ESKİDEN hastalar, köpeklerin çektiği kızıklar üzerinde taşıyorlardı. Sımda bizim helikopter ambulanslarımız var. Bu modern bir ülkenin yaladığı hedefti Batı'yı kuskandıran kudurtan bu. MESUT ALTUN UN HABERİ 18 DE

TERÖRE SINIRLARIMIZDA BAYRAK SALLATMAYIZ
CUMHURBAŞKANI Sarıyerde da çekulu katabalga çok carpıcı mesajlar verdi. TERÖRİSTLER sınır bölgelerimizden çekilip her şehri kendi halkına bırakmazsa operasyonlar sürercek. ADI ister DEAS, ister PKK, PYD olsun, hiç bir terör örgütünün sınırlarımızın dibinde bayrak sallamasını izin vermez. 18 DE

Cumhurbaşkanı Erdoğan, ATV Haber ve NEWS onak yayınında, üniversiteli gençlerin sorularını yanıtladı.

HBR NEWS

Sabah, March 4, 2017

Kılıçdaroğlu'na darbelerle 12 dakika ne konuştuklarını soran Erdoğan, 15 Temmuz gecesi yatla Yunan adalarına götürülme teklifine verdiği cevabı da açıkladı: Vatanımda ölürüm, gavur topraklarında esir olmam

Gavur toprağında

ESİR OLMAM

CUMHURBAŞKANI Erdoğan, atv-aHaber ortak canlı yayınında gençlerin sorularını yanıtladı:

■ **NIYE KAÇTIN GİTTİN:** Yanımıza arkadaşlar geldi dediler ki, 11,5 gibi Kılıçdaroğlu VIP'den geldi ve bir yere gitti. Tabii biz bunları sonra öğreniyoruz. Şimdi çok daha enteresan görüntüler çıktı. O esnada meğese tankların önüne gelen o ışıldaklı araçla darbelerle orada konuşuyorlar, görüşme yapıyorlar ve darbelerle ne konuştunuz, ne görüştiniz? 12 dakika telefon görüşmesi var, ne görüştün? 'Darbe olursa ilk defa tankların üzerine ben çıkarım' dedi bana. E peki bu ne perhiz, ne lahana turşusu. Niye kaçıp gittin? Hadi gelseydin ya orada bak on binlerce insan var. Sen de onların arasına karışsaydın. Dedim ya yalan bunda diz boyu.

■ **ESİR HAYATI YAŞAYAMAM:** Otel sahibi arkadaşımız, 'Benim hızlı bir

yatım var. Buradan sizi yakın adalara götürebilirim.' gibi bana bir teklif de yaptı. Dedim ki 'Serkan, bak' dedim; 'benim vatan topraklarında ölmem varken, ben gidip gavur topraklarında, orada esir hayatı yaşayamam.'

■ **18 MADDEYİ İNANIN BİLMİYOR:** Başbakanımız ile Sayın Bahçeli'nin mutabakatı, görevlendirdikleri arkadaşların yaptıkları güzel bir çalışma neticesinde bu 18 madde ile iş bağlandı ve 18 madde ile gönül arzu ederdi ki burada CHP de olsun ama olmadı. 18 madde ile şimdi milletin karşısına çıktık ve milletin karşısında bu anlatılıyor mu? Maalesef, anlatılmıyor. Zira bakıyorum ki ana muhalefetin başındaki zat bir defa 18 maddeyi okunmuş, inanın bilmiyor. Öyle yanlış şeyler anlatıyor ki.

■ **BAT'IYI KUDURTAN BU:** Eskiden

köpeklerin çektiği kızaklar üzerinde hastalar getiriliyordu. Şimdi biz paletli ambulanslarla dağlara tırmanıyoruz kar kışta, hatta şimdi bizim helikopter ambulanslarımız var, jet ambulanslarımız var.

Buralara böyle durup dururken gelmedik. Bunlar modern bir ülkenin hamdolsun yakalamış olduğu bir hedeftir. Türkiye şu anda bu hedefi yakalamıştır. Batıyı zaten kuskandıran, Batıyı sinirlendiren, kusura bakmayın kudurtan bu.

■ **BU İŞİN TEK ADAMLIĞLA ALAKASI YOK:** Bu süreçte Cumhurbaşkanı-Başbakan ikilemi ortadan kalkıyor. Sadece Cumhurbaşkanı olacak. Ama Cumhurbaşkanı'nın altında da bir, iki bilemedin üç kendisine başkan yardımcısı olacak ve bu başkan yardımcılarıyla yürüyecek. Yasama kendi görevini yapacak, yürütme olarak başkan daha güçlü olarak kendi görevini yapacak, yargı da görevini yapacak. Tek adamlık söz konusu değil. Bu düzenlemeyle yürütme güçlendiriliyor. Bu işin asla tek adamlıkla alakası yok.

Takvim, March 4, 2017

While already loaded *giaour* discourse was used as a political tool, non-Muslim identities were not targeted directly or indirectly but politicians used the word to mean 'cruel,' 'merciless' in their criticisms against Western states. However, the situation reinforced the meaning of the word used to marginalize non-Muslims. When this word is used for Western states, its historical background and con-

notations in social memory are also evoked. Thus, the concept *giaour* becomes more functional and its area of use is broadened without completely separating it from its context in daily life.

An example of this is AKP MPs Hüseyin Çakmak's expression "like hitting the *giaour*" which he wrote on social media. In a short time, this expression became widely used in both referendum propaganda as well as print media. Ahmet Zeki Gayberi, in his column entitled "'Like hitting the *giaour*'" published in the newspaper *Milat* on March 31, 2017, refers to the photograph taken with the Pope in Vatican on the occasion of the 60th anniversary of the EU and claims: "Europe rushed the Pope because it realized that it is decaying rapidly. Because they saw that they could not sell hope to people without covering these civilization crises, human decay with religion." He also claims that European countries are supporting the ones that attempt a coup. Gayberi ends his column with the following statement: "A *gastarbeiter* shared a photo of him stamping yes on the ballot and wrote: 'I stamped it like I hit the *giaour*!' So, what we should do is to stamp 'yes' like we are hitting the *giaour*..."

While Gayberi used the expression "like hitting the *giaour*" for the EU countries as a political propaganda tool, he did not create a context that directly targeted non-Muslims in Turkey or he didn't present Western countries as a

'AVRUPA' bir zihniyettir. Kilisenin bin yıllık engizisyonuna, skolastik düşünceye tepkidir. "Avrupa Birliği" fikri, Fransız aydınlanma-sıyla birlikte kilisenin yerine pozitifizmi, dinin yerine aldı koyan seküler düşün-cenin ütopyasıdır.

Bin yıl, Batılı insanın kafasını huralelerle dolduran, Hıristiyanlığı içini boşaltan, cen-netten arsa satan, kadınları, yaşlıları, engelli insanları "ucube", "içine şeytan kaçmış" diye diri diri yakan Kiliseyi hayattan tamamen kovmanın adidir sekularizasyon!

Batı, "laikliği" de bizim anladığımız manada "Din ile devletin ayrışması" olarak okumaz. Dini, hayatın dışında tutmanın tanımı olarak görür.

Fakat bu 'seküler-laik' AB liderleri geçen hafta Vatikan'a giderek AB'nin 60. Yılında Papa'nın karşısında el pençe divan durdular. Latin gelişti değil gerçekten 'el-pençe'!

'Çünkü Avrupa Birliği dağılmak üzere. Hızla çöküşe sürülüyor. "Evrensel kriterler" diye dünyaya sattıkları tüm değerleri kendileri çöğüyor. 'Kurtar bizi Papa' diyorlar ama nafile...

Bir 'mülteci' çocuk bile AB'nin insani değerlere gerçek bakışını ortaya çıkarıyor. Mülteciler yatmasını diye Paris'te köprü altına kayalar döşüyorlar.

Avrupa'nın göbeğinde Cumhuriyet başkanı Erdoğan'ın kafasına silah dayanmış reni

'Gâvur'a vurur gibi!'

YORUMLU-YORUM

gayberia@yahoo.com

Ahmet Zeki
GAYBERİ

olan ve üzerinde "Erdoğan'ı öldürün" yazılı pankarta ses çıkarmıyorlar. (Aymsının Türki-ye'de yaşadığını düşünün. Mesela Mer-kele'in kafasına silah dayalı bir pankart açıl-saydı Avrupa ne derdi?)

Avrupa hızla çürümeye başladığını gördüğü için Papa'sının yanına koştu. Çünkü yaşadıkları bu ağır medeniyet krizini, insanı çöküşü din sosuna bula-madan insanlara umut dağıtmayacakları gördüler.

Liderlere bakıyorsunuz içinde Sosyalist, ateist, agnostik, deist, anarşist, yeşil-çöküş kâfi miktarda var. İnandıklarından değil AB'nin çöküşünü frenleyemedik-

rinden "Papa bize taziyk ver" diye in-liyorlar adeta.

Çünkü Avrupa'nın "düşen mas-kesi"nin altında yatan gerçekler çok daha acıklı:

■ İrçliklik, yabancı ve İslam düş-manlığı tüm birlik ülkelerinde yükselmiştir.

■ Seçmenlerin çoğu, Haçlı seferleri düzenledikleri günleri, Nazi dönemlerini 'üzümlerle-haretle' anıyor.

■ AB'nin 'Üst akıl', İngiltere bile 'Brexit'le birliken ayrıldı.

■ Mülteci akını bir türlü durdu-ramıyorlar. Sokaktaki her mülteci Avrupa insanının her geçen gün daha fazla kimyasını bozuyor.

■ Sykes-Picot düzeni olarak Ortado-ğu'da kurdukları sistem çatırıyor.

■ Birliğe aldıkları üye ülkeler yaşlılıkla'n 'ölmek' üzere. Dinimiz sifir.

■ Sömürgeleştirildikleri ülkelere gelen 'sıcak ve kanlı para' tükeniyor.

■ Maddi refah standartlarını sabitlemeyi beceremiyorlar.

■ Yeni sömürgeleştirilecek mekanlara hemen ABD ve Rusya damlıyor. Örneğin Suriye'de, Irak'ta, Afrika'da yoklar.

■ Yunanistan başta olmak üzere üye ül-

kelerin çoğu sifiri tüketmiş, ekonomik olarak batık vaziyette. Almanya yüz milyarlara Euro'yu daha ne kadar bu ülkelere verebilir?

Avrupalı liderlerin farkında olduğu tüm bu 'karamsarlık' tablosuna bir de Türkiye'nin 100 yıl sonra giriştiği "bağımsızlık" müca-delesini ekleyin.

Üstüne üstlük, Türkiye Batı yöringe-sinden çıkmak üzere. 'Elsen kayması'ndan bahsetmiyorum. Bu da bir algısal çarpıtma. Elseni kayan, şanzmanı dağılan, rotası şaşan Avrupa çünkü.

Bizim sözde liberaler ve FETÖ'cüler yıllarca ne diyorlardı? "AB'ye giresek darbeler döneni biter" diyorlardı.

15 Temmuz'dan arındırın FETÖ'nün AB'leriyle birlikte bizzat darbeye kalkıştığını gördük. AB ülkelerinin tüm darbecileri ku-caklayıp samaladığını gördük. Darbe ba-şanlı olamayınca da FETÖ'cü hainlerin tüm AB'leri zvanadan çıktı. Meşale bu.

Artık onların her emrine "Buyurun" diye koşan bir Türkiye yok ve 16 Ni-san'dan sonra da yıllardır kurdukları bu "hiyerarşinin" tamamen son bula-çığı iyi biliyorlar.

Bir gurubçimiz internete yurtdışında "Evet" mührünü kullananın fotoğrafını paylaşmış ve altına şöyle yazmış: "Gâvura vurur gibi vurdum mührü!"

Dolayısıyla ne yapyoruz? 'Gâvur'a vurur gibi vuruyoruz. 'Evet' mührünü...

threat to Islam. Thus, he apparently uses the word ‘giaour’ to mean ‘merciless, cruel.’ However, this discourse used as a tool in construction of ideologies cannot be conceptualized independently of its context and the context cannot be separated from its historical and social background. As already pointed out, the word ‘giaour’ is a discourse referring to various historical and social relationships. It evokes several connotations regardless of how and why it is used.

Thus, even if the word ‘giaour’ is used as an adjective in relation to political and diplomatic relations between countries, its usage gives way to reappearance and spread of a word that cannot be separated from its connotations in social memory. As revealed by a finding of this report, the usage of this discourse as a propaganda tool during pre-referendum period resulted in the increase of its usage both in social media and print media, and prepared the ground for reappearance of other meanings in the social unconscious.

CRITICISMS AGAINST THE *GIAOUR* DISCOURSE

During the period analyzed, articles and columns critical of the discourse of word *giaour* focused primarily two items: Numan Kurtulmuş’s statement made on December 2, 2016 in Kastamonu and polarizing discourses before the constitutional referendum on April 16, 2017.

Ahmet Hakan, in this column entitled “This is hate crime, Mr. Numan” published in *Hürriyet* on December 5, 2016, criticizes Numan Kurtulmuş’s statement. It was discussed for a while and caused public reaction: “You can call a despot despot. You can call a cruel person cruel. You can call an imperialist imperialist.” Thus, he draws attention to an important point, which this reports seeks to address. He also writes: “Why do you try to insult a handful of non-Muslim minority among us, to demonize the ones who are regarded as ‘the other,’ to become so averse toward people with other beliefs, to incite people commit hate crimes against foreigners by fueling a populist discourse?” With these remarks, he criticizes the usage of the word ‘giaour’ because it marginalizes non-Muslims and incites hatred and prejudice against them.

Oral Çalışlar, in his column titled “Our ‘ancestors’ outlawed the word ‘giaour’” that was published in *Posta* on December 6, 2016, states that the word ‘giaour’

Ama bu yaptığınız nefret suçuna girer Numan Bey

NUMAN Bey!

Demişsiniz ki:

■ Bizim için bağımsızlık gāvura gāvur demektir.

■ Gāvur gayrimüslime verilen bir isim değildir bizim lügatimizde.

■ Bizim lügatimizde gāvur despota, zalime, emperyaliste verilen bir isimdir.

★

İyi de Numan Bey...

TDK sözlüğünü açtığımızda...

Orada "gāvur" için en başta şunun yazdığını gördünüz:

Ahmet HAKAN

ahmethakan@hurriyet.com.tr

"Müslüman olmayan kimse, özellikle Hıristiyan, dinsel inancı olmayan kimse..."

★

Ayrıca...

Gayrimüslim vatandaşlarına

yönelik ayrımcılığa son vermek için "gāvur" gibi tabirlerin kullanılmasını yasak etmişti o pek sevdiğiniz **Osmanlı**.

★

Ve yine ayrıca...

Madem "**gāvur**" demek "**despot**" demek, "**zalim**" demek... O halde neden siz ve arkadaşlarınız...

Müslüman ve doğulu despot ve zalimler için bir kez olsun...

"**Gāvur**" demediniz ve demiyorsunuz?

★

■ Despota **despot** diyebilirsiniz.

■ Zalime **zalim** diyebilirsiniz. ■ Emperyaliste **emperyalist** diyebilirsiniz.

Ne diye "**gāvur**" diyerek...

Aramızda zaten bir avuç kalmış gayrimüslim azınlığı aşağılamaya, "öteki" olarak bildiklerinizi şeytanlaştırmaya, başka din mensuplarına karşı bu denli vicdansızlaşmaya, ahaliyi böyle popülist lügat çarpıtmalarıyla yabancılara karşı kışkırtmaya ve nefret suçu işlemeye... Kalkışıyorsunuz ki?

Hürriyet, Ahmet Hakan, December 5, 2016

cannot be perceived independently of its social and historical background by pointing out that: "Like Numan Kurtulmuş said, not 'the ones who torment people,' but non-Muslims, 'the marginalized ones' are called giaour in our discourse. That is why the Ottoman Empire outlawed the word 'giaour' with an edict (Reform Edict 1856), because it was used with the purpose of insulting citizens with different beliefs." Furthermore, in the subsection entitled "Explaining the problem with religion," he writes: "The problem here is to try to explain imperialist policies of West over Turkey with religion and to understand the conflict as a conflict between religions." With this statement, he points out that social polarization might be caused by using religion as a tool in criticizing Western states and the risks that this discourse might bring about.

Lastly, columns criticizing the accusation of being "giaour, infidel, terrorist" toward the ones who will vote "no" in referendum were featured in print media. For instance, Fatih Yaşlı, in his column published in *Birgün* on March 29, 2017, criticizes *Yeni Şafak* writer Hayrettin Karaman: "First of all, we have to say that our author reveals his subconscious—his conscious in fact—very clearly and makes an analogy between 'giaours' who lived under Ottoman Empire and saved their lives by paying a poll tax called 'cizye' and the ones who say 'no' to constitutional amendments. So, the ones who don't say 'yes' are not considered Muslim; being

ORAL ÇALIŞLAR

oral.calislar@posta.com.tr

'Gavur' sözcüğünü 'ecadımız' yasaklamıştı

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, "bağımsızlıkçı Yeni Türkiye" projesini anlatırken şaşırtıcı ifadeler kullandı: "Yeni Türkiye tarihiyle, kültürüyle barıştığında neyi görüyoruz? (...) 'Türkiye Müslümanlığı' dediğimiz, bugünlere kadar gelmiş olan bu büyük medeniyetin en temel özelliklerinden birisi gavura 'gavur' diyerek gavurun karşısına dikilebilmektir. (...) Çanakkale'de yoksa direnemezdik. Gavur, gayri müslime verilen isim değildir, bizim lügatımızda. Bizim lügatımızda gavur despota, zalime, insanlara karşı zulüm edene, emperyaliste verilen isimdir."

Kurtulmuş, deneyimli bir siyasetçi ve de akademisyendir. Kullandığı sözcüklerin ve ifadelerin ne anlama geldiğini bilmesi gerekir.

Bizim lügatımızda Kurtulmuş'un dediği gibi "insanlara zulüm edene" değil, Müslüman olmayanlara, "ötekileştirilenlere" gavur denir. Osmanlı İmparatorluğu, bu nedenle "gavur" sözcüğünü farklı din ve inançtan yurttaşlarını aşağılamak amacıyla kullanıldığı için bir fermanla yasaklamıştı (Islahat Fermanı 1856).

Numan Kurtulmuş da bilir ki, Osmanlı hanedanının, yani ceddimizin kadınlarının tamamına yakını,

"gavur"dur, yani Müslüman değildir. Bir kısmı sonradan Müslümanlığı kabul etmiş, bir kısmı ömrü boyunca asıl dinine sadık kalarak, "gavur" olarak yaşamış ve öyle ölmüştür.

Sorunu dinle açıklamak

Burada sorun, Batı'nın Türkiye üzerindeki emperyalist siyasetlerini eleştirirken, bunu dini kavramlarla açıklamaya çalışmak, çatışmayı bir dinler çatışması gibi anlamaktır.

Batı ile Türkiye arasındaki sorunları, din üzerinden anlamak ve anlatmak yeterli olmadığı gibi sorunludur. Çünkü Batı ile dünyanın geri kalanı arasındaki sorunlar, birbir boyutu olan karmaşık sorunlardır. Din bunlardan bir tanesidir, hatta sorunların içinde hiç yer almayabilir.

Nitekim Ortadoğu'da, emperyalizmle sorunların yanında Müslümanlar arası sorunların da ne kadar etkili olduğunu görüyoruz. İran, Mısır, Suriye, Suudi Arabistan, Müslümanların egemen olduğu ülkeler değil mi? IŞİD, El-Kaide kendisini Müslüman olarak tanımlamıyor mu?

Bir başka gerçek, bu ülkede yani Türkiye'de Müslüman olmayan, Sünni olmayan, Hanefi olmayan çok sayıda yurttaş bulunuyor.

Sonuç olarak Kurtulmuş da bilir ki, hepimizin belirgin özelliği insan olmamızdır. Yurttaş olmamızdır. Rum'uyla, Yahudisiyle, Kürt'üyle, Türk'üyle, Sünni'siyle, Alevi'siyle insan. Aynnları bazılarımızı "ötekileştirerek" yapmak, yanlışır kabul edilemez.

Bu zihniyetten, gerçek bir bağımsızlık da çıkmaz.

Ötesini söylemeye dilim varmıyor. Yakından tanıdığım Kurtulmuş'a yakıştıramadım.

Muslims is conditioned by approving the constitutional amendments made by a political party. As such, in this country, a party and its *fatwa* issuing circle, its *ulema* circle, its writers and its crew have the authority to decide who is Muslim and who is not.” Yaşlı states that this discourse, which doesn’t adopt the understanding of equal citizenship commonly used in pre-referendum period, excludes a section of the society

Fatih Yaşlı

fatihyasli@birgun.net

Hayır'cuları katletmek caiz midir hocam?

Bir yerlerde ve birileri tarafından sorulmuş olsa gerek ki, "yeni-Osmanlı'nın Şeyhülislam'ı" payesini rahatlıkla verebileceğimiz Hayrettin Karaman Hocaeufendi Hazretleri, Yeni Şafak'taki köşesinde tevccüh buyurarak ve olanca alicenaplığıyla bu soruyu şöyle cevaplandırdı:

"Müslümanlar Yahudilere, Hristiyanlara ve diğer din mensuplarına aralarında, kendi toplumlarında yaşama hakkı tanıdıklarına, onlarla 'iyilik ve adalet çerçevesinde' ilişkiler kurduklarına göre kendi insanlarından olup zaman içinde değerlerine, öz medeniyet ve kültürüne yabancılaşmış parçalarına bunu tanımayacaklar mı? Elbette tanıyacaklardır. Referandum sürecinde 'Hayır' cephesinde yer alan insanların büyük çoğunluğu işte bu '...yabancılaşmış parçamızdan' oluşuyor. Biz bu parça ile fikirde ve fiilde derin ayrılmalarımıza rağmen müşteregimizin azamisini temel kılarak birlikte, banış içinde yaşamak durumundayız."

Fetva açık: "Hayırcıların katli vacip değildir, tıpkı Osmanlı'nın gayrimüslimlere yaptığı gibi, onlarla bir arada yaşamayı, onlara tahammül etmeyi, onlara hoşgörüyü göstermeyi öğrenmeliyiz."

Ne kadar hümanist ve demokratça bir tavır gibi görünüyor öyle değil mi? Değil! Bilakis bu cümleler, demokrasi nedir, yurttaşlık nedir, bir arada yaşamak nedir, İslamcılar neden demokrat olamazlar, İslami bir rejimde yurttaşlık neden mümkün olamaz, sorularının yanıtını açık bir şekilde, net bir şekilde veriyor.

Her şeyden önce söylememiz gerekiyor ki, yazarmız, bilinçaltını -bilincini aslında- çok açık bir şekilde ortaya seriyor ve Osmanlı döneminde yaşayan ve "cizye" adı verilen kelle vergisini ödemeleri karşılığında canları bağışlanan "gavur"larla "Hayır" diyenler arasında bir özdeşlik kuruyor. Demek ki, "Evet" demeyenler Müslüman kategorisine dâhil olmuyor, Müslümanlığı kanıtlanmanın yolu, bir siyasi partinin yapmış olduğu anayasa bir düzenlemeye onay vermekten geçiyor, demek ki bu ülkede kimin Müslüman olup olmadığına bir lider, bir parti ve onun fetvacıları, ulema takımı, kalemleri, adamları karar veriyor.

Güzel, buradan yola çıkarak şunu söyleyebiliyoruz: Yeni-Osmanlılık denen zihniyet, basitçe sınırların ötesindeki birtakım emperyal arayışlara işaret etmiyor, toplumsal yaşamın nasıl düzenleneceğine dair bir tahayyülü de yansıtıyor. Şöyle ki, nasıl Osmanlı'da toplumsal hiyerarşinin temelinde din varsa ve en üstte "millet-hâkime" olarak Müslümanlar yer alıyorsa, yeni-Osmanlı'da da benzer bir şekilde, en tepede Müslümanlar yer alıyor; ancak "küçük" bir farkla, yeni-Osmanlı'da Müslüman olmanın ve dolayısıyla "millet"ten sayılmanın esas kriterini iktidar partisine oy vermek teşkil ediyor.

Bunu yapmadığınız anda, dinin ve dolayısıyla "millet"in dışına düşüyor, varlığına tahammül edilmesi gereken "öteki"ler konumuna yerleştiriliyorsunuz. O "ötekiler" ise hayli geniş bir toplamdan oluşuyor: Cumhuriyetçiler, muhalif Kürtler, Aleviler, sosyalistler, LGBTİ bireyler, örgütlenen, mücadele eden işçiler, kadınlar, gençler... İşte tam da bu noktada "öteki"leştirme ile "düşmanlaştırma" arasındaki ince çizgi, faşizan bir rejimin doğasına gayet uygun bir şekilde aşıyor ve milletten sayılmayanların, "devlet ve millet düşmanı" kategorisine dâhil edilmesiyse birlikte toplumun en az yansına kolaylıkla "terörist" damgası vurulabiliyor.

Ötekileştirmeden düşman ilanına uzanan bu sürecin sonunda, "millet"e dâhil edilmeyenlerin iradesinin de "milli irade" olarak kabul edilmediğini görüyoruz. Sandığa gidip iktidar partisine oy vermediğinizde "millet"ten sayılmadığınız, "yabancılaşmış

parça" kabul edildiğiniz gibi, sandığa yansıtmanız irade de "milli" sayılmıyor, ülkeyi bölmeye, devleti yıkmaya çalışan unsurlarla yan yana gelmiş, dış mihraklara hizmet etmiş oluyorsunuz. Sandıktan iktidar partisinin aleyhine bir sonuç çıktığında ise, örneğin 7 Haziran seçimlerinde görüldüğü üzere, bu sonuç milli kabul edilmiyor, milli irade tecelli etmemiş oluyor ve en kısa zamanda tekrar seçime gidiliyor.

Peki, buradan modern anlamda yurttaşlığın ya da demokrasinin çıkması mümkün mü? Elbette ki değil. Eşit hak ve ödevlere sahip bireylerden yani yurttaşlardan oluşan bir toplum modeli yerine, iktidara biat ve din üzerinden inşa edilen bir hiyerarşik yapı ile karşı karşıyayız ki, bu modern-öncesi zamanlara ait bir zihniyetin yansıması olduğu için dibine kadar gerici bir karakter taşıyor. Eşit yurttaşlığın olmadığı ve toplumun bir bölümünün "varlığına tahammül edilmez" ve hatta "düşman" kategorisine yerleştirilerek siyasetin dışında tutulmak istendiği bir rejimin ise demokrasiyle uzaktan yakından alakası bulunmuyor.

16 Nisan'da "Hayır" demek, gericiğin ve faşizan bir rejim arzusunun karşısına eşit yurttaşlık esasına dayalı bir demokrasi talebiyle çıkmak, ötekileştirme ve düşmanlaştırma üzerinden sergilenen bu pespaye mûsamereye "dur" demek anlamına geliyor. Kıymeti kendinden menkul şeyhlerin, hayatlarımız üzerine fetva veremeyecekleri, ahkâm kesemeyecekleri bir ülke için 16 Nisan'da da, sonrasında da "Hayır" demek gerekiyor.

CONCLUSION

In this report, the fact that the meanings attributed to the word ‘giaour’ cannot be thought of separately is pointed out and how this discourse is used in print media in a context which associates non-Muslim identities with mercilessness, cruelty and enmity is discussed. We tried to reveal how the usage of the word ‘giaour,’ in daily life and media alike, isolates non-Muslims living in Turkey and put them in a fragile position by alienating them.

As often seen in discussions over the *giaour* discourse, the politicians and public figures using the word claim that the meanings ‘merciless, cruel’ and ‘non-Muslim’ in Turkish Linguistic Society’s dictionary are not related to each other and they don’t target non-Muslim identities. However, considering the connotations in social memory, different meanings attributed to the word ‘giaour’ are intertwined, constructed by affecting each other in a historical and social process and often used in a way to contain all of its meanings.

In this regard, examining the historical and social background and etymological meanings of the word, Arus Yumul states that the word ‘giaour’ cannot be used as a descriptive term—the word itself creates a moral opposition between Muslims and non-Muslims and in this opposition, non-Muslims represent absence of moral and humane values.

In the first part of report’s print media analysis, the context in which the *giaour* discourse is constructed on the basis of religious references and perception of enmity from the past regardless of the agenda is analyzed. Firstly, non-Muslims are directly portrayed as enemies by using connotations of the word ‘giaour’ in social memory. Referring to historical events, they are presented as ‘pawns of the West’ and ‘enemies among us.’ Also, in articles targeting ‘Western’ or European states, diplomatic and political crises are associated with the fact that the West is not Muslim. The duality of ‘Muslim Turkey’ versus ‘Christian/Jewish West’ is created. Lastly, as seen in ‘giaour Izmir’ example, when the discourse is used for insulting, criticisms regenerates the perception that marginalizes non-Muslims

and portrays them enemies, since the criticisms also contains discriminatory reflexes.

In the second part, the context in which the word 'giaour' is used in the process of referendum as a political propaganda tool is analyzed. While politicians and public figures use the giaour discourse as a political tool, it is used to mean 'cruel,' 'merciless' in criticisms against Western states. However, this usage reinforces the meaning of a word that marginalizes non-Muslims. Even if the word 'giaour' is used as an adjective for Western states, its connotations in social memory and historical background are also evoked.

This report focused on the way *giaour* discourse is featured in print media, but we also realize that negative references and connotations the discourse attributes to non-Muslims are taken as read and spread in daily discourse, cinema, literature and many other domains. In this regard, we hope that the report will initiate more overarching and extensive studies and contribute to the establishment of language and communication clear of the word 'giaour' and similar marginalizing words, and promotes social dialogue.

DISCRIMINATION

AGAINST

SYRIAN

REFUGEES

IN MEDIA

MISINFORMATION

AND

DISTORTION

INTRODUCTION

Prejudices, marginalization and discrimination against Syrian refugees who had to leave their country because of the civil war erupted in 2011 have increased as their stay in Turkey is protracted. Studies carried out by various persons and institutions revealed that negative perceptions and discriminatory practices that caused exclusion of the refugees is closely related to the negative ‘Syrian’ image created in media along with other social factors.³⁰ This report, which is issued in a time when hate speech, discriminatory assumptions and even violent actions against Syrians are on the rise, analyzes how distortion, claims and misinformation in news articles concerning Syrian refugees incite and spread discrimination against those people.

This report is based on data and findings that were obtained through media scanning work carried out as part of the “Media Watch on Hate Speech” project. During the monitoring process, it was found that majority of discourses targeting Syrians contains incorrect and/or incomplete information, decontextualized statements, unfounded claims and distortions. Thus, firstly, the contexts in which such news material contributing to spread of discriminatory discourse against Syrians increase in number are determined and categorized under the titles “citizenship,” “economy,” “family life,” “education” and “crime”. Then, articles and columns covering these issues published in 2017 in national and local newspapers were scanned. Moreover, given the fact that distortions and misinformation spread on social media faster and more commonly, striking examples of social media entries from 2017 are also included in the report.

30 For example, see Ülkü Doğanay and Hatice Çoban Keneş, “Yazılı Basında Suriyeli ‘Mülteciler’: Ayrımcı Söylemlerin Rasyonel ve Duygusal Gerekçelerinin İnşası,” *Mülkiye Dergisi*, 40/1 (2016), p. 143-184; Hakan Ataman, “YAZILI BASINDA AYRIMCI SÖYLEM SURİYELİ MÜLTECİLER,” in *Medyada Nefret Söylemi ve Ayrımcı Dil Eylül-Aralık 2014 Raporu*, (Hrant Dink Foundation, 2015), p. 61-105; Hatice Çoban Keneş, “Metaforun Ayrımcı Hegemonyanın İnşasındaki Rolü: Suriyelilerin Haberleştirilmesinde Metafor Kullanımı,” *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 15/2 (2016), p. 253-280; Veli Boztepe, “Televizyon Haberlerinde Suriyeli Mültecilerin Temsili,” *ilef dergisi*, 4/1 (2017), p. 91-122.

The report opens with an article by Şenay Özden who does research on immigration and migration. The article discusses the legal status of Syrians, the 'guest' discourse concerning Syrian refugees and how the discourse constitutes an obstacle to a rights-based approach to refugees. After, the common features of the news articles in which the presence of refugees is presented as a problem and spreading discriminatory judgements are summarized. Following that, the examples that create a distorted 'Syrian' image are analyzed in three groups. In the first group, the articles that are reproducing the statements of political figures who have the power of affecting public opinion, using Syrians as a political tool are analyzed. In the second part, articles that mark Syrians as the cause of social and economic problems by concealing the actual reason are analyzed. In the third part, media's role in the atmosphere of 'fear,' which is created by repeatedly associating Syrian identity with crime in articles covering criminal incidents is discussed. After the analyses of selected articles adopting a rights-based approach, the report ends with conclusion and evaluation chapters.

SYRIAN REFUGEES IN THE SHADE OF THE 'GUEST' DISCOURSE

Şenay Özden

“We are guests in Turkey. There are no laws protecting us here. Thus, we don’t go to police or a lawyer when we have a problem. We try to solve them through the acquaintances from the neighborhood. However, if we have a problem in the workplace, we cannot do anything.” This is what a Syrian woman in her thirties told me when I interviewed her in Izmir on December 2017.³¹ 20-year-old Syrian women whom I interviewed in Istanbul told me the following when we were talking about violence against women: “We are refugees. The laws apply to you don’t apply to us. That is why they can take Syrian women as their second wives with a religious marriage ceremony. Civil law doesn’t apply to us, because we are not citizens. This why I don’t want to be temporary anymore, I want to become a citizen.” Syrians often say these kinds of things; in fact, these remarks express the main problem that Syrians face in Turkey very clearly and concretely. As can be understood from these remarks, uncertainty and ignorance concerning Syrians’ legal status and rights are the source of the existing problems.

Referring international law, the 1951 *Geneva Convention Relating to the Status of Refugees* defines the refugee as the following: “a person who is outside his or her country of nationality or habitual residence; has a well-founded fear of being persecuted because of his or her race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion; and is unable or unwilling to avail him—or herself of the protection of that country, or to return there for fear of persecution.”³² Given this definition, anybody who is forced to leave their country because of the aforementioned reasons is considered refugee, regardless of their legal status in

31 The interviews referred in this part were carried out by Şenay Özden as part of her research on Syrian women’s access to rights. In-depth interviews with 150 Syrian women in 7 cities in Turkey were carried out as part of this study. The report of this study is to be published on September 2018.

32 “Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Sözleşme,” *Resmî Gazete* 10898, 5 September 1961, http://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanunmbmmco44/kanunmbkco44/kanunmbkco4400359.pdf. (date accessed: 14 March 2018)

the host country. 1951 Convention was updated in 1967 with “1967 Protocol relating to the Status of Refugees” and restrictions on the definition of refugee regarding time and geography were removed. The reasons why Syrians left their country are enough to recognize them as refugee according to the Geneva Convention. However, since Turkey still maintains the geographical reservation, which recognizes only the ones coming from Europe as refugees, Syrians in Turkey are only given temporary protection status.

I interviewed Syrians who came to Turkey because of reasons such as the risk of being arrested by the regime, refusing to join the army, escaping from heavy bombardments by the regime in regions held by jihadists or the opposition. These interviews show that Syrians have two main expectations to return to their country: 1) Withdrawal of all foreign forces backing the either side from Syria 2) Trial of all war criminals, especially Esad regime in international courts and initiation of the political transition process. The current international politics scene indicates that these conditions will not likely be realized. In addition, Syrians’ living conditions in Turkey also affects their decision to return to Syria. While guest discourse and temporary protection status are among the most important motives for deciding to return to their country, integration policies and citizenship process are the factors that nurture the wish to stay in Turkey.

As a political discourse, ‘guests’ was started to be used by governmental authorities when Syrians started to come to Turkey. Although the discourse promoted the acceptance of Syrians in Turkish society by referring to ‘Turkish hospitality’ and assuming that Syrians refugees are ‘temporarily’ in Turkey, it has been an obstacle to a rights-based approach to the refugee situation and it provided a foundation for racist reactions: While remarks like ‘Guests should act like guests,’ and ‘Guests don’t stay that long’ get more and more common, the position that recognizes being a refugee as a basic human right is not adopted even in the political circles that define themselves as democratic. As a result, Syrians, who were already having trouble obtaining information concerning the changing laws, came to believe that being a guest is not a political discourse but a legal status. As can be understood from the opening quotation, some Syrians think that they have no legal protection in Turkey.

Though temporary protection status provides access to some services like education and healthcare, it falls short of eliminating Syrians’ concerns for the future. On February 2018, travel permits allowing Syrians to leave their resident cities were sus-

pended with a new regulation; after that, Syrians began to see temporary protection status as a dishonorable status that defines Syrians as a ‘security concern’ rather than something reassuring long-term stability. Thus, guest discourse and racism along with insistence on temporary protection status instead of a status that would provide long-term stability are among the most important factors that make Syrians’ living conditions in Turkey more difficult.

On the other hand, Turkey’s adjustment policies concerning refugees accelerated after the agreement signed by Turkey and European countries in 2016, which was designed by the EU politicians who responded to rising racism in Europe with populist and racist policies with the purpose of keeping refugees outside of the EU borders. Although about 350,000 Syrian children are still not going to school, the schooling rate of Syrian children considerably increased in 2017 due to works carried out for integrating Syrian children into the education system. Syrian families we interviewed stated that their children’s access to education is one of the most important factors that facilitate their adaptation to Turkey. For instance, a woman I interviewed in Izmir said: “My daughter is a secondary school student. She learned Turkish. We have become accustomed to being here now. We don’t want to go to Europe and start from scratch. We don’t want to return to Syria either. Our children’s future is here now.”

In addition to access to education, the possibility of Turkish citizenship is another important factor that affects Syrians’ decision to stay in Turkey.³³ While the majority of the interviewees responded to the question “Do you want Turkish citizenship?” affirmatively, it turned out that Syrians don’t know about the process of citizenship due to vagueness of the application process. And the responses to the question “Why do you want citizenship?” are important since they indicate the racism to which they are subjected: “For not to be underpaid and uninsured worker,” “For having the right of civil marriage,” “For being able to go to police without being afraid,” “For being able to rent a place without any trouble,” “For being able to show our ID cards when neighbors act up just because we are Syrians.”

33 As of 2017, only a limited number of Syrian refugees are able to enjoy the right of citizenship when they fulfill certain conditions. For instance, university graduates (preferably physicians and teachers), Syrians with work permit, Syrians who have financial capability to invest in Turkey and university students registered in Turkey can apply to the immigration authority of their resident city.

We observe that racist attitudes and attacks against Syrians were increased after it was understood on the social level that they are not 'temporary,' but rather here to stay. The healthiest way to prevent this is to develop adjustment policies that promote the coexistence of Turkish and Syrians societies along with rights-based policies and human rights defense instead of policies based on security. Moreover, it is also important to develop mechanisms facilitating access to transparent information in order to prevent misinformation concerning refugees that leads to racism in society.

DISCRIMINATORY DISCOURSE AGAINST SYRIANS IN MEDIA

In some cases, society is directed by incomplete and alarming narratives about fragile groups, especially in times of social crises and economic problems. As a result, individuals start to see marginalized groups as a ‘threat’ against the current social order. With the influence of media and the metaphors created by media, discriminatory and even racist discourses and attitudes can become common. Individuals perceive the identities, labeled as ‘the other,’ like a threat against their identity and existence because of the representations, even when there is no encounter.

An increasing presence and visibility of Syrian refugees in Turkey is reflected in news articles and columns, and Syrian refugees have become an important site for news. However, in Turkish media, refugees are often marked as ‘the other’ and their presence is presented as a problem. The media in this regard plays an important role in spreading anti-refugee discourse and polarization.

In articles generating and spreading discriminatory judgments concerning refugees, media usually,

- . uses notions such as “guest,” “asylum seeker,” “refugee,” “migrant” and “illegal migrant” interchangeably for defining refugees,³⁴ especially with the definition “guest,” as it creates an imbalance in power relations.
- . do not adequately include information concerning context and background, reasons of war and migration, and course and current situation of the war.
- . uses expressions that conjure up a sense of being ‘threatening’ and emphasize the number of people with terminology such as “wave”, “rush”, “flood”, “more than...”

34 In the study titled “Yazılı Basında Suriyeli ‘Mülteciler’: Ayrımcı Söylemlerin Rasyonel ve Duygusal Gereçeklerinin İnşası,” this situation is defined as a problem of “(un)naming.” According to Doğanay and Keneş, this ambiguity concerning naming causes problem in terms of refugees’ legal status and rights in Turkey and also contributes to maintaining the desired “vagueness” concerning Syrians’ position in Turkey.

- . regenerates the perception of 'threat' concerning refugees through news sources that use danger and crisis discourse and present Syrian refugees within 'security' discourse.
- . silences refugees by failing to adequately cover their perspectives enough.
- . covers discourses of politicians who use refugees as a propaganda tool both in foreign and domestic politics and put those discourses into circulation again.
- . while glorifying 'us' with notions like "guest," "self-sacrifice," "generosity" and "kindness," regards refugees rarely as subjects having rights.
- . treats tragedies as news material and emphasizes the sensational aspects;
- . puts Syrians in an illegal position by using words such as "undocumented refugee," "illegal," "operation," "raid" marking them as a 'security concern.'
- . labels them as 'threat' against security by associating them with criminal incidents (like murder, harassment, theft) and 'tension' on the basis of singular incidents.
- . mentions Syrians with notions that suggests that they are an 'economic burden' such as "bill," "burden," "unemployment," "cost" and subsequently reduces them to statistics and numbers.
- . represents Syrians as 'helpless,' 'victim' and 'downtrodden' in articles in which expressions that emphasize dramatic aspects like "a life and death situation," "human tragedy," "catastrophe" are used with an emotional discourse.

REGENERATION OF DISTORTIONS AND DISCRIMINATION CONCERNING SYRIANS IN MEDIA

“Syrians can get into any university without conditions.”

“Syrians can have in vitro fertility procedure free of charge.”

“Syrians receive 1200TL student grant.”

“Syrians will vote in the upcoming election.”

The sentences above are just a few examples of incomplete or totally incorrect information concerning Syrians repeatedly produced both in social media and print media, which pave the way for legitimization of discrimination against Syrians by inciting the ‘us’ and “them” dichotomy. Although such articles based on unconfirmed rumors and incorrect or erroneous information are more visible in social media, they circulate in print media as well. That said, it should be noted that fake or incorrect articles is not the only source of the discourses reinforcing discrimination against Syrians in media. Media is one of the most important agents in shaping society’s perception of Syrians and creating a distorted ‘Syrian’ image with factors like syntax, positioning of the articles, preferred titles and words, definition of newsworthiness, news sources, coverage or omission of certain topics in media. Misguiding articles analyzed in this study are classified under three titles based on the common structural features that these article have.

Refugees as a political propaganda tool: Fear constructed through rumors

Politicization of issues concerning migration and refugees, and political parties and figures’ targeting refugees with the purpose of criticizing governmental policies in certain periods play a role in the internalization of enmity against Syrians in society and accordingly in escalation of polarization. Some political parties and figures, newspapers and columnists ground their criticisms against the governmental policies on an anti-refugee position and give way to a risky classification by comparing Syrians with Turkish citizens. Discriminatory and even racist discourses claiming that Syrians are more privileged than Turkish citizens uttered by figures having the power to influence public opinion are regenerated and put into circulation by the affirmation of media and reinforce discriminatory practices against Syrians. Discourses that instrumentalize Syrians as a ‘fodder for criticism’ against the ruling party are sometimes based on unsubstantiated-

ed claims and rumors, decontextualized information and prejudiced opinions. When claims and rumors require questioning, they are presented as true by public figures and media; negative opinions of the news sources become commonly accepted.

“Why? When our children are martyred in Arab desserts, Syrians are granted open admission to university. Why do they say ‘Say yes to the constitutional referendum and then we give Syrians citizenship’? Why? Isn’t it unconscionable to grant the right to be elected without doing military service to their dynasty? We sought for answers to these questions, but now elections are coming and we have no answer.”

These remarks, which appeal to existing nationalist sentiments in society, were uttered by CHP Chair Kemal Kılıçdaroğlu on April 14, 2017, during a press conference held in Istanbul before the constitutional referendum on April 16. Before referendum, Syrian refugees were on the agenda of opposition parties and dissident political figures, as we see in the quotation above. Anti-refugee discourses that instrumentalize Syrians for political outcomes had been repeated very often before the referendum; the focus of such discourses was topics such as “Operation Euphrates Shield,” open admission to universities, citizenship and social assistance. Statements implying that Syrians have a more privileged position than Turkish citizens were sometimes regenerated through media.

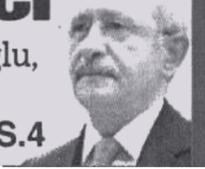
Debates around granting citizenship to Syrians were brought to the agenda in Turkey after President Erdoğan stated that Syrian refugees might be granted citizenship during a speech he made on July 2, 2016.³⁵ The statement gave rise to false information and exclusionist reactions. The debate still keep coming to the fore as a topic of discussion in certain periods. The article published in *Sözcü* on March 26, 2017 is an example of this debate. The article titled “If ‘Yes’ campaign succeeds in referendum, they will grant citizenship to 4 million Syrians,” which was featured on the front page, covers Kemal Kılıçdaroğlu’s statements about citizenship debate which he made before the referendum. Kılıçdaroğlu’s claims implying that Syrians are ‘dangerous’ for the Turkish social structure is covered in the article with the description “shocking claim.” With this description loaded with negative connotations, the newspaper

35 For detailed information on under which conditions Syrian refugees may acquire citizenship: Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu [Grand National Assembly of Turkey Commission for Human Rights Investigation], “Göç ve Uyum Raporu” [Report on Migration and Orientation], (March, 2018), www.tbmm.gov.tr/komisyon/insanhaklari/docs/2018/goc_ve_uyum_raporu.pdf. (last accessed on 14 March 2018), p. 264.

CHP LİDERİ KILIÇDAROĞLU'NDAN ŞOK İDDİA!

Eğer referandumdan 'Evet' çıkarsa, 4 milyon Suriyeliye vatandaşlık verecekler

DIYARBAKIR'da halka seslenen Kemal Kılıçdaroğlu, "Sorunların sebebi parlamenter sistem değil, kötü yönetimdir. 4 milyon Suriyeliyi kim getirdi?" dedi. S.4

Kemal Kılıçdaroğlu, Diyarbakır'da başkanlık sistemini anlattı.

Hele bir 'Evet' çıksın 4 milyon Suriyeliye vatandaşlık verecekler

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu dün Diyarbakır'da vatandaşlarla bir araya geldi. Kılıçdaroğlu özetle şunları söyledi:

■ Bir ülkede demokrasi yoksa büyüme şansı sıfırdır. Sorunları bildiğimiz halde siyaset kurumunu çözüm üretiyor mu? Hayır. İşsizlik sadece Diyarbakır değil, Bursa, Trabzon, Hakkari'de de var. Yoksulluk sadece burada değil, İstanbul ve Ankara'da da var.

4 GENÇTEN Tİ İSSİZ

■ Şimdi yetkiyi bir kişiye verelim, parlamenter sistemden vazgeçelim, tek adam rejimine geçelim diyorlar. Bugün her 4

gençten biri işsiz. Üniversiteliler arasında bu daha fazla. Bu işsizliği, parlamenter sistem mi yarattı?

■ İcra daireleri, dosya koyacak yer kalmadı. Türkiye'nin nüfusunun yansı icralık. Vatandaş borcunu ödeyemiyor, bunun sebebi parlamenter sistem mi? 4 milyon Suriyeli var. 4 milyon Suriyeli'yi kim getirdi? Parlamenter sistem mi getirdi?

■ Hele 'Evet' çıksın, vatandaşlık vereceğiz diyorlar. Hepimizin düşünmesi lazım. Bütün bunların sebebi parlamenter sistem değil, kötü yönetimdir, kötü yönetim. Bunu kabul etmiyor ve doğru bulmuyoruz. Felat BOZARSLAN (DHA)

Sözcü, March 26, 2017

reinforces phobia for Syrians. Given the context of the speech which criticizes the government especially for economic problems, the position in which Syrians are put implies that they are indirectly damaging economy.

The article published in *Korkusuz* on April 6, 2017 with the title "'Syrian citizen' a warning from CHP chair" is centered on the 'Syrian danger' that might be caused by a 'yes' vote to the referendum. By regenerating Kılıçdaroğlu's call for 'no' consisting of the statements concerning Syrians refugees who are deprived of many rights because they do not have the refugee status, both of the newspapers strengthen the perception of 'danger' concerning Syrians and incite discrimina-

CHP liderinden 'Suriyeli vatandaş' uyarısı

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Suriyelilere vatandaşlık verileceği tartışmasına ilişkin, "Şimdi, 'evet çıkarsa Suriyelilere vatandaşlık vereceğiz' diyorlar. Kabul ediyor musunuz? Onları almak vatandaşlık vermek istiyorlar. 'Evet' oyunun anlamlarından biri de budur" dedi. Kılıçdaroğlu şöyle

konuştu: "Sandığa giderken elinizi vicdanınıza koyup öyle oy kullanın. Suriyeliler birinci sınıf vatandaş olsun, vergi vermesinler, diyorsanız tercih belli 'hayır' oyu kullanacaksınız."

Murat HAMZAÇEBİ/KORKUSUZ

Korkusuz, April 6, 2017

tion. In this way, negative opinions of news sources that have the power of influencing the public opinion are spread and adopted.

Another claim put into circulation from time to time both by political figures and media is that "Syrians can get into any university they want without any conditions including entrance exam." The claim is featured in *teyit.org*³⁶ as incorrect information. *Teyit.org* is a website founded in order to question and confirm common misinformation, shady information trending in social media, claims brought up by mainstream media and urban legends. According to *teyit.org* "Syrian migrants, like other foreign students, are able to receive education by transferring under certain conditions or entering exams designed for foreign students."³⁷

The article published in *Sözcü* on February 21, 2017 with the title "You cannot give the right of our own students to others!" covers CHP MP Gaye Usluer's statements related to the claim of 'open admission for Syrian students'. Covering Usluer's statement in an approving way, the newspaper creates the impression that Syrians are more privileged than Turkish citizens. Constructed on the basis

36 *Teyit.org* is a social media platform working for providing access to filtered information by checking whether common misinformation, shady information trending in social media, claims brought up by mainstream media and urban legends are true or not.

37 For detailed information on the claim "Syrians can get into any university they want without any conditions including entrance exam," visit www.teyit.org/suriyeliler-universiteye-kosulsuz-sinavsiz-girebiliyor-iddiasi

Sınavsız üniversiteye bir tepki de CHP'li Usluer'den:

Kendi öğrencisinin hakkı başkalarına verilemez!

YÖK üyesi Prof. Dr. Mehmet Şişman'ın, Suriyeli mültecilerin üniversitelere sınavsız yerleştirileceğini açıklamasına bir tepki de CHP'den geldi. TBMM Millî Eğitim Komisyonu Üyesi ve CHP Eskişehir Milletvekili Gaye Usluer, Türkiye'ye gelen sığınmacıların yüzde 80'inin kalıcı olduğunu belirtti. Verilen bu hakla, gençlerimizin mağdur olacağını söyleyen Usluer, "Bu uygulama kendi öğrencisinin, akademisyenin yerine başkasını yerleştirmektir. Hiçbir ülke kendi öğrencisinin haklarını başka ülke öğrencilerine nakletmez. Suri-

Başak KAYA

yelilerin öncelikli olması başka bir durumdur" dedi.

Usluer iktidarı kendi vatandaşları için bir yol haritası olmadığını da hatırlatarak sözlerine şöyle devam etti: "Harp Okulu öğrencileri, akademisyenler terörist ilan edilmiş, ortada mahkeme yok. YÖK'ü de YÖK yönetmiyor zaten. Rektörlerin seçimi bile artık tek bir kişinin elinde. Böyle bir politikayı, kendi vatandaşını dışlayan bir yapıyı anlamak mümkün değil."

Gaye Usluer

Sözcü, February 21, 2017

of the 'us' and 'them' dichotomy focusing on a claim in need of confirmation and questioning, the newspaper creates a dangerous hierarchy between two identities by comparing Syrians refugees and Turkish citizens.

The article published in *Gaziantep Sabah* on November 16, 2017 with the title "'Syrians will vote in the upcoming election'" triggers panic in society with claims as in the above-mentioned examples. The claim that 'Syrians will vote' becomes a topic of public discussion from time to time, especially when there is an upcoming election in relation to citizenship discussion. Statements such as "Why would we need Syrians? Let's say we need workers, but we have already 13 million unemployed people, right? Let's say the population is not enough, but our population is 80 million. So, the ruling party wants to use them as a source of vote. The process for Syrians to attain Turkish citizenship has started; the ones who met the time conditions to get a Turkish ID card will vote in the upcoming election. Ignoring our country's future, messing with its social structure and causing it to lose its social fabric for such a cheap gain is a major sin," reinforce the claim that 'AKP will use Syrians as voting block in its favor,' which is a claim labeling Syrians as a uniform group expressed publicly very often. The newspaper presents the statements as "a claim that will shake the country." In this way, it implies that the claims in question are 'alarming,' though they are given between quotation marks. Thus, the perception

“Suriyeliler seçimde oy kullanacak”

CHP Kadın Kolları Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Semra Harman’dan gündemi sarsacak bir iddia geldi. Harman, Türkiye’de yaşayan ve vatandaşlık için süresi dolan Suriyeliler’in Türkiye Cumhuriyeti kimliği aldığını ve seçimlerde oy kullanacaklarını ileri sürdü.

“Suriyelilere ne tür ihtiyacımız var?”

Harman, “Tanım Bakanımızın geçen haftalarda bir açıklaması vardı. “Suriyeliler için gitseler de göndemeyiz, buna ihtiyacımız var” diyor. Bizim Suriyelilere ne tür ihtiyacımız var? Çalışan kişiye ihtiyacımız var desek 13 milyon işsizimiz var. Nüfus yeterli değil desek, 80 milyon nüfusumuz var. O zaman mevcut iktidar oy deposu olarak kullanmak istiyor. Çünkü Suriyeliler’in Türkiye

vatandaşlığı süreci başladı, artık süresini dolduran Türkiye vatandaşı kimliği ediniyorlar ve bundan sonraki seçimlerde de oy kullanacaklar. Ama böyle ucuz bir şey için bir ülkenin geleceğini yok saymak, sosyal yapısıyla oynamak ve sosyal dokusunun kaybetmesine sebep olmak büyük bir vebal. Bu konuda yetkililer sağduyu sahibi olsunlar” dedi.

Semra Harman

Gaziantep Sabah, November 16, 2017

that Syrian refugees are ‘dangerous for secular Turkish state and national integrity’ is constructed.

In this part, the statements of political figures with considerable power to influence public opinion with their access to media and discourses and instrumentalize Syrians with the purpose of criticizing the government are analyzed as well as the media coverage of these statements. With media’s regeneration of these statements that are actually only claims, Syrians are labeled as a ‘threat’ against Turkey and the discrimination against them is escalated. Polarizing and targeting discourses of politicians spread in society and nurture an atmosphere of ‘fear.’

Media serving for misdirection: Invisible ‘perpetrators’ and ‘scapegoat’ refugees

Misdirection is one of the functions of discriminatory discourse and hate speech. ‘The other’ is labeled as the source of contentious issues confronted in social life and marked as the scapegoat. The scapegoat held responsible for unfavorable situations in society is selected among weak groups with lower social status because

they are less likely to resist. In this regard, migrants and refugees are one of the fragile minority groups that can be turned into scapegoats very easily in the face of social and economic problems such as crime, unemployment and inadequate access to healthcare.

The article published in *İzmir Yenigün* on October 3, 2017 with the title “Syrians cause unemployment” is an example of articles serving for misdirection. The article in question covers the results of the research on the perception of Syrian refugees in Turkey carried out by the Economists Platform. The newspaper *Yeni Mesaj* also covered this research in a similar way with the same title. In fact, the research is focused on perception, but the views and perceptions of the participants are presented as if they were facts and are repeatedly distorted as we see in the summary of

Suriyeliler işsizliğe neden oluyor

Ekonomistler Platformu, Türkiye’de yaşayan Suriyelilere yönelik Türk Halkının düşüncelerini almak üzere bir araştırma yaptı. Araştırmada Suriyelilerin işsizliğe ve kira artışlarına neden olduğu ortaya çıktı

Ekonomistler platformu, Türkiye’de yaşayan Suriyelilere yönelik olarak bir araştırma yayınladı

Araştırmada Türkiye’de yaşayan Suriyelilere ilişkin Türk halkının görüşleri soruldu. Raporda daha çok ekonomik entegrasyona ilişkin çakabilecek sorunlar analiz edildi. Araştırmaya göre Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, Suriyelilerin diğer ülkelerden gelen göçmenlerle aynı statüde değerlendirilmesini istiyor. Türkiye ekonomisinin ana sorunlarını tespit etmek ve bu sorunlara yönelik olarak çözüm önerileri üretmek üzere 2000 yılından bu yana faaliyetlerine devam eden Ekonomistler Platformu, Türkiye’de yaşayan Suriyelilere yönelik Türk Halkının düşüncelerini almak üzere bir araştırma yaptı. Araştırmada Suriyelilerin işsizliğe ve kira artışlarına

neden olduğu ortaya çıktı.

1500 KATILIMCI

Aksöy Araştırma tarafından 12 ilde 1500 katılımcı ile tamamlanan araştırma kapsamında katılımcılara çeşitli ifadelerle nasıl baktıkları soruldu. Araştırma sonuçları ile ilgili bir açıklama yapan Ekonomistler Platformu Başkanı Dr. Oğuz Demir şunları söyledi: “Türkiye’nin gündelik ekonomik ve siyasi sorunlarla boğuştuğu bir dönemde, biz biraz daha uzun vadeli bir perspektiften çalışmalarımıza sürdürüyoruz. Türkiye’ye 2011 yılından bu yana gelen Suriyelilerin sayısı 3,5 milyon civarında. Savaşın devam ettiği bir ortamda bir geri dönüşün söz konusu olmadığını biliyoruz. Suriye’deki iç savaş tamamlandıktan sonra da sığınmacıların büyük bir kısmının

Türkiye’de kalması söz konusu. Bu da bir uyum politikası ve çalışmasını zorunlu kılıyor. Uyum ise iki taraflı bir süreç. Yani hem Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları hem de Suriyeli sığınmacıların bu süreçle ilgili bir yol haritası ile süreç dahil edilmesi gerekiyor. Biz de bu noktadan hareketle böyle bir araştırma yaparak ekonomi tarafında bakış açısını ortaya koymak istedik” dedi.

ALGI OLUMSUZ

Araştırma sonuçları ile ilgili Demir şu açıklamalarda bulundu: “Genel olarak sonuçlara baktığımızda olumsuz bir imaj oluştuğunu görüyoruz. Araştırmaya katılanların büyük çoğunluğunun Suriyeli sığınmacı algısı olumsuz. Özellikle birçok noktada Suriyelilere ayrıcalık tanındığı düşünülüyor ve bu nok-

tada Suriyelilerin de diğer göçmen ülke vatandaşları ile aynı şartlara tabii olması gerektiği araştırmada öne çıkıyor. Katılımcıların %69,2’si Suriyelilerin işsizlik yaratmış ifade ederken, yine %67,2’lik kısmı kiraların artmasında Suriyeli sığınmacıların rolü olduğunu inanıyor. Araştırmaya katılanların %60’ından fazlası çalışma izni ve vatandaşlık verilmesinde de temkinli hareket edilmesi gerektiğine inanıyor” dedi.

GÜVENLİK SORUNU

Katılımcıların %78,2’si ise asayiş ve güvenlik sorunu çıkabileceğine inandıklarını ifade ettiklerini belirten Dr. Demir: “Öte yandan resmi rakamlara bakıldığında işsizlik ve asayiş açısından Suriyeli sığınmacıların çok az etkisi olduğu görülüyor. Dolayısıyla Türkiye’deki bu

algının bir miktar yanlış anlamalar ve önyargılardan kaynaklandığını söylemek mümkün. Önümüzdeki dönemde diğer bir uyumdan bahsedeceksek kamuya bu algının değiştirilmesi için büyük görevler düşüyor. Aksi takdirde sosyal ve ekonomik açıdan tansiyonun tamamen bu yanlış algılarla artması söz konusu” dedi. Dr. Demir sözlerini şu şekilde tamamladı: “Biz Türkiye’nin orta vadede en önemli ekonomik ve sosyal sıkıntılarının başında bu konunun geldiğini düşünüyoruz. Bu noktada hükümetin elinden geldiğince çaba sarf ettiğinin de farkındayız. Ancak bu çalışmaların belirli bir plan dahilinde yürütülmesi, uyumun iki ayaklı olarak değerlendirilmesi büyük önem taşıyor” dedi.

n AJANSLAR

the article “The research revealed that Syrians cause unemployment and increase in rents.” The information provided in the text is distorted and used in the title in a consciously partial way and the article is constructed with an anti-refugee position, manipulating the reader’s perception. Without reading in detail, a misleading causality between unemployment in Turkey and Syrian refugees is formed. However, there is no finding in the research that would support the claim that “Syrians cause unemployment.” On the other hand, even if there is a relation between migration and unemployment in Turkey, it is still problematic to discuss this issue with arguments labeling refugees, who are often subjected to exploitation of labor, as the source unemployment by omitting all other factors.

As in this article, the discourse of ‘economic threat,’ frequently used in print media in relation to Syrians, often serves to mislead; it makes refugees working as a cheap and precarious labor force a target. Hatice Çoban Keneş, in her work entitled “Metaforun Ayrımcı Hegemonyanın İnşasındaki Rolü: Suriyelilerin Haberleştirilmesinde Metafor Kullanımı” (The Role of Metaphor in Building Discriminatory Hegemony: Use of Metaphor in News Stories on Syrians), states that this situations is used as “shifting strategy.” She writes that:

“With this ‘shifting strategy’ making refugees the target of discriminatory discourses, reasons of class discrimination and conflicts escalated by war economy are rendered invisible on the one hand and Syrians are pointed as the cause of economic recession on the other hand both for avoiding responsibility and disguising the real target to which anger and criticism should be directed. In this way, anger and reaction that should be directed to employers who exploit Syrians and make them work for low wages, landlords who get more rent from Syrians and political actors who force them to work ‘illegally’ as precariat by denying them work permit is directed to refugees who are in the most fragile condition.³⁸

The article titled “Syrians cause unemployment” that is discussed above both misleads the reader and serves for direction of the anger caused by economic concerns to Syrians by using a distorted claim that appeals to the prejudices of the readers in the title.

38 Hatice Çoban Keneş, “Metaforun Ayrımcı Hegemonyanın İnşasındaki Rolü: Suriyelilerin Haberleştirilmesinde Metafor Kullanımı,” *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 15/2 (2016), p. 253-280.

Another point that should be noted is that the Economists Platform Chair, Oğuz Demir's, remarks featured at the end of the article: "On the other hand, when we consider the official figures, it is seen that Syrian refugees have a very little effect in terms of unemployment and public order. Thus, it can be said that this perception in Turkey is caused by misunderstanding and prejudices." If the article had focused on this statement contradicting the distorted information, it could have played a role in questioning the negative perceptions and relieving the created conflict. However, the newspaper chooses to feature a consciously-selected argument by decontextualizing it and omitting statements that do not support it; it manipulates the reader with non-ethical journalism. It points to the perceived 'other' as the source of economic problems and unemployment and causes them to be labeled as a threat against the existence of Turkish citizens. Here, it should be noted that titles are the most important part of the articles. Van Dijk emphasizes the importance of the position of the titles and their role in terms of meaning and cognition.³⁹ Titles summarizing and describing the incident as the newspaper regards it have an important function in the way readers understand and remember the news. Thus, in this article, the perception created by the title is difficult to eliminate though the content has a different discourse.

The article which was shared via *Sözcü* newspaper's Twitter account with the caption "The number of illegal Syrian workers is 650,000 in Turkey where 3,225,000 people are unemployed" covers the findings of various researches on Syrian refugees' living conditions and participation in labor force.⁴⁰ In the social media post including this article, however, the number of unemployed Turkish citizens and the number of 'undocumented' Syrian workers are featured with a contrasting discourse.⁴¹ Causality between two figures is formed in this way. The article shared in this way reduces Syrian refugees to being the source of economic concerns and competition to Turkish citizens.

The article published in *Sözcü* on October 4, 2017 with the title "Taxes rise because of Syrians" also marks Syrians as the 'main reason' of economic problems and serves for a "shifting strategy." The article covers former MP Sinan Oğan's statements as

39 Teun A. Van Dijk, "Racism and the Press" (Londra ve New York: Routledge, 1991), s. 69.

40 Reuters, "Gayriresmi çalışan Suriyeli sayısı 650 bin," *Sözcü*, 16 July 2017, <http://www.sozcu.com.tr/2017/ekonomi/gayriresmi-calisan-suriyeli-sayisi-650-bin-1976195/>.

41 *Sözcü* (@gazetesozcu), "3 milyon 225 bin işsiz olduğu Türkiye'de gayriresmi çalışan Suriyeli sayısı 650 bin!," 16 August 2017, <http://www.twitter.com/gazetesozcu/status/897848052878372865>.

Sözcü @gazetesozcu · 16 Ağu 2017

3 milyon 225 bin işsiz olduğu Türkiye'de gayriresmi çalışan **Suriyeli** sayısı 650 bin!
sozcu.com.tr/2017/ekonomi/g...

Sözcü newspaper's Twitter account, August 16, 2017

Suriyeliler yüzünden vergiler yükseliyor

GIDA Tarım ve Hayvancılık Bakan Ahmet Eşref Fakıbaba'nın, "Suriye'den gelen 3,5 milyon misafirimiz var. Kendileri ülkelerine dönmek istese de, biz onları göndermeyeceğiz, ihtiyacımız var" sözleri tartışma yarattı. MHP İçişleri eski Milletvekili Sinan Oğan "Yüreğiniz yetiyorsa önce Şanlıurfa'lara, sonra da Türk Milleti'ne sorun, bakalım millet ne diyor? MTV zammı da Suriyeliler yüzünden" dedi.

Fakıbaba'nın "Suriyeliler gitmek isteseler bile biz göndermeyiz" sözlerine tepki gösteren Oğan, millete reva gördükleri yüzde 40'lık Motorlu Taşıtlar Vergisi artışının ana sebebinin Suriyelilere harcanan 30 milyar dolar olduğunu söyledi. Oğan, "Kimin parasını koydular" dedi.

108 MİLYAR TL GİTTİ

MHP'den ayrılan Gaziantep Bağımsız Milletvekili Ümit Özdağ

da 8 Temmuz 2017 itibarıyla Suriyeli mültecilere harcanan paranın 30 milyar dolar olduğunu söyledi. Özdağ, "Bunun TL karşılığı yaklaşık 108 milyar liradır. Türkiye, her bir Suriyeli için resmi olarak yıllık 5 bin 97 lira masraf yapıyor. Bu para ile 416 hastane, 2 adet havaalanı, 7 tane Boğaz köprüsü, 498 de üniversite yapılabilir, 6,5 milyon asgari ücretinin, ayda 569 lira daha fazla maaş alması sağlanabilirdi" diye konuştu. Kamil ELİBOL

Sözcü, October 4, 2017

a response to the Minister of Food, Agriculture and Livestock Ahmet Eşref Fakıbaba who said, "We have 3,5 million guests from Syria. We do not allow them to return to their country even if they want to, since we need them." First of all, Fakıbaba's statements may be considered as the reflection of an understanding that does not regard Syrians as individuals who have rights and the power of deciding for themselves. This statement is in contrast with the 'economic burden' discourse frequently expressed in public opinion, and, like a confession admitting that Syrians are 'saviors' since they are used as cheap labor force. The article states that Oğan "reacts" to this statement by saying "Ask Turkish nation and find out what they are thinking. Motor vehicles tax is also because of Syrians." The newspaper affirms statements targeting Syrian refugees and puts them into circulation again by using this statement in the title without

quotation marks and using indirect speech as we see in this sentence: “Oğan said that the main reason of 40% motor vehicles tax that is deemed proper to the nation is 30 billion dollars spent for Syrians.”

Moreover, the article also covers the statement made by MP Ümit Özdağ on July, which positions Syrians as ‘actors damaging economy’ based on a ‘cost’ estimation, with the title “108 billion is gone” and reminded it after months. By affirming the remark “This costs 108 billion liras. Turkey officially spends 5,097 lira per year for each Syrian. With this money, 416 hospitals, 2 airports, 7 Bosphorus bridges, 498 universities can be built, and 6,5 million people working for minimum wage can get a raise of 569 lira,” the newspaper marks Syrians as culprits who become sharers of the limited resources of the ‘inside’ by coming from ‘outside’ and make ‘us’ suffer. Given the ideological positions of the newspaper and politicians whose statements are covered, it can be said that Syrian refugees are turned into objects for criticizing the government. The discourse of ‘economic burden’ seen in this article causes the escalation of discrimination against Syrians on the basis of economic reasons.

The article published in *Şanlıurfa Kent* with the title “Syrians cause increase in rents” serves for holding Syrians responsible for social problems especially on the local level such as the examples above. One of the methods frequently used in the articles that points Syrians as the source of existing problems are the interviews made by local people and shopkeepers. In this article, the claims of a shopkeeper in Şanlıurfa are covered, such as ‘they don’t pay taxes,’ ‘they cause rent increase,’ ‘they are involved in illegal things,’ ‘they make subsistence harder.’ They are all claims that reinforce prejudices against Syrians. The shopkeeper’s statement “They rent a shop for 2,000 which is worth 500 or 300 liras and then rents increase” is regenerated in the title and subheading without quotation marks. The newspaper puts his statement into circulation by affirming it and putting Syrians at the center of problems; local people’s problems related to subsistence like rent increase and income decrease are associated with Syrians. In this way, anger is directed toward Syrians instead of landlords who abuse people who try to meet their need for shelter. The fact that Syrians are deprived of some rights and exploited by landlords is made invisible; the responsibility of the sufferings of the local people, who are positioned as the ‘wronged’ ones, is put on Syrians’ shoulder, legitimizing enmity.

Suriyeliler kiralari yükseltti

Divan yolu esnafı Hamit Etkö Suriyelilerin iş yeri açmaları ile gazetemize değerlendirmelerde bulundu.

Esin Kapaklı'nın haberi

Aşadi yukarı 8 yıla yakın bu divan yolu caddesinde esnaflık yapıyorum. Suriyelilerin mesela esnaflık olarak işyeri açması burada dükkanların kiralarnın daha çok yükselmesine sebep oldu. Mesela 1 veren 2 vermeye başladı. Çünkü niye dükkan yok yani dükkan ancak Urfa'lılara yetiyor. Mesela sen 1'e tuttuğun dükkanı Suriyelilere 2 lira isteyince ne oluyor ister istemez dükkanların fiyatları ister istemez artıyor. Mesela Suriyeli esnafın vergi levhası var mı, yok mu, vergiye tabii mi, biz mesela vergiye tabii vergi levhamız var her satışımızın fiyatını kesiyoruz. On göre vergi ediyoruz

ama onlarda öyle bir şey yok artı Suriyeli esnaf var. Şimdi hepsini söyleyemiyim ama bazı kuyumcular var veya dövizciler diyelim yasadışı para gönderme alma şeyleri var mesela onların denetlenmesini tam olarak yapabile mesela onu bizim bankamız veya postanelerimiz üzerinden gönderiler bizim yerli olarak biz kazanmış oluruz ama onlara gönderdiği için onlar üzerinden gönderdiği için yine onlar kazanmış oluyor. SURIYELİLERİN ÜRETİMLERİNDE URFA'LILARDA ALMAYA BAŞLADI Bende aynı şekilde duyduğum çünkü onlarda kendi aralarında fabrikalar açmışlar. Ambarları varmış ama ne kadar sağlıklı ne kadar sağlıklı

tescillenmiş mi kimse bilmiyor her yaptıklarını şimdi mesela bizim yerilerde artık almaya başlıyor uygun olunca ister istemez yerilerde yöneliyor ama sağlık açısından acaba sağlıklıdır değildir bilmiyoruz ona biraz dikkat edilmesi lazım. SURIYELİLER İŞLERİMİZİ ETKİLEDİ Ya ister istemez düştü hani nasıl düştü dediğim gibi kıyafette olsun gıdasında olsun ya en basiti ya biraz öncede söylediğim gibi en basiti dükkan kiralari ev kiralari hani şurada devletimize sesleniyoruz. Sağlıklı Suriye politikası gibi gündemde şurada bir olay var ona biraz daha dikkat etmeleri lazım ya olaylar Suriyeliler hakkında niye

oluyor. İpiz sapsız Suriyeliler şuan dışarda. Kampırmız var dünya kadar yer var yediyoruz işiyoruz ama adam kamplarda durmuyor. Diğer gıkyor hani biz halk olarak kirmek vermesime belki karşılarım ama öyle bir şey var ama birini vurduğın zaman parmak izi yok kirmek yok adam burada vuruyor Suriye'ye kaçıyor. Bir ay kalıp Suriye'de daha geri gelebiliyor yani Suriye'yi şuan Türkiye gibi düşün Suriye'nin neresinde savaş var örnek veriyorum Halep'te var örnek veriyorum Şam'da var örnek veriyorum şurada var. Türkiye de öyle mesela diyelim ki Urfa'da savaş var Diyarbakır'da savaş var veya Antep'te savaş var ama baktığımız zaman bazı yerleri var düzün ama nedir insanlar oradan da kaçıp geliyor. Buraya ama öyle yapsa burada mesela yasadışı işlerle var herhangi bir suç karşın o adamın parmak izinden bütün bilgileri alırsa bir daha sınır dışı edilse geldiği zamanda artık gerek hapis gerek başka türlü yapılsa daha iyi yani dedi. SUÇ İŞLEYEN SURIYELİLERİ BULMAK ZOR Yani baktığımız zaman daha rahatsız adamlar çünkü adamın bir parmak izi yok herhangi bir şeyi yok yani burada görüyor geçip yine diyorlar yok Suriyeliler Türk vatandaşını vurmuş yok Türkler Suriyeliyi vurmuş hani bu türkün kaçma imkanı yok hani Allah muhafaza burada birini vursak bizim parmak izimiz var bizim kimliğimiz var ama o adamların öle bir şeyi yok burada birini vurdular bıcağıkadiılar kaçırlar gittiler bulamıdılar nasıl bulacaksin onu sen parmak izinden ancak o adamı suçludu bir yerde

yakalayacaksın parmak izini eşleştiriceksin ki bu adamı öyle tespit edebilir. SURIYELİLER KİRA FİYATLARINI YÜKSELTTİ Diyorum ya şimdi herkes aynı değil mesela şikâyet konusuna gelsek benim kira konusunda çok şikâyetim var hani onların gelmiş burada dükkan bulmaları esnaf omaları kiralarnın artmasına sebep çünkü niye adamların bir şey söyleyiyor ama bazılarının yasadışı iş yapmaları yasadışı para transferi para alma para gönderme gibi her gönderdiği liradan 50 lira kazanıyor her gönderdiği dolardan dolar kazanıyorlar adam böyle olduğu için fark etmez diyor ben zaten paradan para kazanacağım diyor 2 lira olmasın üç olsun 500 liralık dükkanı 2 bine tutuyor 300 TL'lik dükkanı 2 milyara tutuyor böyle olunca kiralari yükseliyor URFA KÜLTÜRÜ İLE SURIYE KÜLTÜRÜ ARASINDA FARK VAR Ya onların kıyafetleri daha farklı onların sattıklarını biz satamıyız bizim sattıklarımızı onlar satamaz hani giymci olarak çok bir şey fark etmiyor ama açtığı dükkanlara baktığımız zaman öncelikle bayarlar olsun bayarlar işle biraz daha farklı şekilde. Mesela Urfa'mız kaldırmaz mesela çamaşır olsun gecelik olsun bu olsun su olsun mesela adamlar onine diyor affedersen iş çamaşırının kapının önüne diyorlar bunların olmaması lazım mesela giderlerimizden dolayı yoksa burası New York değil ki Türkiye'nin güneydoğusu Urfa diyaz yani sen niye iş çamaşırını sıyırson ki dedi.

Şanlıurfa Kent, August 5, 2017

The article published in *Urfa Değişim* on June 28, 2017 with the title "Syrians are the number one foreign brides" covers the statement of Turkish Statistics Institute concerning the marriages with non-Turkish citizens. First of all, the "foreign bride" label reinforces describing Syrian women as 'the other' and gives the impression that they are 'troubling.' Furthermore, descriptions on the basis of quantity like "more than 500,000," "highest," "most," "increase in number of Syrians" leads to perception of Syrians as a homogenous mass. It also gives the impression that increasing Syrian population is a negative development that should be prevented. "Syrian women break up families" is a claim expressed frequently especially in local media. Similarly, this article contains an unfounded claim lacking background information and might trigger feelings of panic: "With the migration of Syrians to our country, foreign brides and divorces became an issue in Urfa. Most of the new brides are Syrian in Urfa where some men take second wives." The image used in the article also contributes to this perception of 'danger.' The article leads to formation of causality between Syrian women and divorce rates and also indirectly points to Syrian women as the reason for corruption in the family structure.

Yabancı gelinlerin başını Suriyeliler çekiyor

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) ülkemizde yurt dışından alınan gelin sayısını açıkladı. Açıklanan verilere göre ülkemizde yabancı olarak en çok Suriyeli gelin var.

Suriye iç savaşının başlamasından itibaren ülkemize yığın bir göç oldu. En fazla göç, Suriye sınırındaki illere olurken Urfa da bu illerin başında yer alıyor.

500 binden fazla Suriyelinin yaşamaya başladığı Urfa'da Suriyeliler de Urfa'lıların yaşamına alışmış durumda. Mahallede, semtlerde ve apartmanlarda konuşulan Suriyeliler ile Urfa'lıların arasındaki itibak, gün geçtikçe daha da artıyor.

Sanlıurfa'da Suriyeli gelinlerin sayısının artması ile dolandırıcılık olaylarında da artış yaşandı. Urfa'lı erkeklerle evlenen Suriyeliler, düğünde takılan takılarla arak kayıplara karşın daha defalarca gündem oldu.

ÜLKEMİZDE 3 BİN 569 SURIYELİ GELİN VAR
Suriyelilerin ülkemize göç etmesi ile Urfa'da yabancı gelinler ve boğamalarda da bir kıpırdanma yaşandı. Koma evliliklerin de yaşandığı Urfa'da yeni gelinlerin çoğu Suriyeli oluyor. TÜİK illerdeki yabancı gelinlerin sayısını açıklamazken, ülkemizde olan Suriyeli gelinlerin sayısını 3 bin 569 olarak belirledi. Resmî nikah olmayan evlilikler de bu verinin dışında kaldı.

2 MİLYON 749 BİN 10 Sığınmacı BİZİMLE YAŞIYOR
UNICEF'in Nisan 2016 verilerine göre, Türkiye'de 2 milyon 749 bin 10 sığınmacı var. Kamp alanlarının sayısı sadece 270 bin 380. Yani 2 milyon 478 bin 630 Suriyeli bizimle yaşıyor. Ve bunların tam 1 milyon 490 bin 33'ünü çocuklar oluşturuyor. Bu da Suriyeli nüfusunun yüzde 54'ü olarak belirleniyor.

Haber:Zeki Altundağ

Urfa Değişim, June 27, 2017

The article by Ela Yıldırım titled "Syrian women after Natasha," which is published in *Bizim Anadolu Gazetesi* on June 19, 2017, targets Syrian women more directly compared to the article analyzed above and presents them as if they were 'enemies' that should be defeated. At the beginning of column Yıldırım writes, "Well, now Syrian women are after Turkish men. Once upon a time, Russian women rushed into Turkey after Russia's disintegration. Many families were broken up back then" and likewise labels Russian and Syrian women as a 'threat' against social structure and family throughout the column. She holds Syrian women 'responsible for broken-up families' and being 'immoral' while emphasizing that women should be "self-sacrificing" and "long-suffering," she also claims that Arabic women do not have that 'suffering' and they are 'happy and in high spirits.' Judging Syrian women with her own moral criteria, Yıldırım writes: "There is a war in their country and they barely escaped with their lives. They have lost their jobs and homes. They have lost their loved ones. You think they would be sad, but on the contrary they are happy and in high spirits... Though they live in tent cities, camps and houses, they have comfortable and good lives with their nice clothes, underwear, extreme makeup and most importantly their love of men." With this statement, she implies that Syrian women are 'dangerous' and 'disturbing' whereas they are supposed to be 'suffering,' but instead are being impudent by going on with their daily lives. She also implies that what is natural to 'us' is a favor for 'the other.' Lastly, she calls for a struggle against 'dangerous' Syrian women who 'spoil the happy family picture' and portrays them as enemies in a dangerous way: "Ladies, be careful. Your man might marry a Syrian woman

GÜNDEM

ELA YILDIRIM

Nataşa'dan sonra Suriyeli kadın...

Evet şimdi de Suriyeli kadınlar Türk erkeklerinin peşinde. Bir zamanlar Rusya'nın dağılımıyla tüm Rus kadınları Türkiye'ye akın etti. O zamanlar birçok yuva yıkıldı.

Türk erkekleri şehvetli, güzel, manken gibi Rus kadınlarına dayanamayıp tüm servetlerini, paralarını onların uğruna harcadılar.

Akıllı Rus kadınları gözlerine kestirdikleri Türk erkeklerine nikah kıyarak yaşam seviyelerini yükseltip birde üstüne Türk vatandaşlığı alarak istedikleri gibi yaşama başladılar.

Türk erkeklerinin Rus kadınlarına olan hayranlıkları aile ortamlarındaki huzursuzluğu artırırken, maddi olarak da birçok Türk erkeği zevki sefası ve aşkı uğruna paralarını havaya savurup battılar.

Karadenizli kadınlar başta olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde kadınlar kocalarının elden gitmesiyle feryatlar edip bu konun önüne geçilmesi için mücadele vermeye başladılar.

Türk erkeklerinin Osmanlı'dan günümüze kadar Rus kadınlarına olan aşkları ve hayranlıkları hiç bitmedi.

Uzun zamandan beri süren Rus kadın Nataşa fırtınası tam bitmişken, Suriye savaşı patlak verdi.

Suriyelilere kucak açan Türkiye bütün imkanlarını fazlasıyla seferber ederken, Suriye'de dul kalan veya evlenmemiş kadınları almaları içinde erkekleri seferber etti...

Özellikle Türk erkeklerine karşı büyük hayranlık duyan Suriyeli kadınlar burada evlilik yaparak daha lüks ve güzel bir yaşantı peşine düştüler.

Düşünüyorum da kadınlar fedakar, cefakardır...

Ama Arap kadınlarında nerede...

Ülkelerinde savaş oluyor canlarını zor kurtarmışlar. İşlerinden, evlerinden, baskınlarından olmuşlar. Yakınlarını kaybetmişler. Üzülecekleri yerde tam aksine keyifleri yerinde ve mutlular...

Çadırkentte, kampta, evlerde yaşamalarına rağmen şık giysileri, iç çamaşırları, aşırı makyajları en önemlisi erkeklerle olan düşkünlükleriyle gayet rahat ve güzel sakin yaşıyorlar.

Özellikle Güneydoğu Urfa, Gaziantep Hatay ve ilçelerinde iç huzuru kaçırdıkları gibi, yuvalarda tek tek Arap kadınları sayesinde yıkılmaya başladı.

Özellikle bir konuya çok güldüm.

Adam zengin ve mağazaları var. Eşini mutlu etmek numarasıyla Umre'ye yol-luyor.

Kadıncağız umrede dini ibadetini yerine getirmeye çalışırken uyanık koca çadır kentten genç Suriyeli kadını ikinci eş olarak eve getiriyor. Adam gayet mutlu..

Kadın umreden evine geldiğinde ne görsün. Bir genç kadın suriyeli süslü püslü evde geziyor. "Bu kadında kim " diye sorunca kocası yeni eşim. Bana gençlik aşısı verdi. Suriyeli yeni eşim sözleriyle kadın kalp krizi geçirir.

50 yıllık yuva bir celsede boşanmayla biter...

Her geçen gün yuva yıkılma olayları artıyor.

Yuvaları yıkılmış, çocuklarıyla perişan kadınlarımız maalesef sıkıntı içindeler.

Yakında Suriyelilerin barındığı bölgedeki Türk kadınları bu Suriyeli kadınlar yüzünden ailelerimiz yuvalarımız dağılıyor, kocalarımız elden gidiyor diye bir kıyamet koparır ve ayaklanırlarsa hiç

at any moment. Turkish women must prevent this. They should start fighting. Come on ladies, save your husbands from foreign women.”

As we see in the examples above, many articles and columns spread the idea that Syrian women ‘tempting Turkish men’ are responsible for polygamy and divorce, especially in local media. In such articles, while the ‘us’ and ‘them’ dichotomy is incited, victimization of Turkish women is emphasized; suffering of Syrian women is ignored without a rights-based perspective and the responsibility of men in singular incidents is completely ignored. With the description ‘coming from outside and disturbing inside,’ multi-level discrimination against Syrian women is facilitated.

The articles analyzed in this part serve to direct the anger and hatred caused by social problems to ‘the foreigner coming from outside and for breaking the peace’ instead of the system or authorities preventing a proper understanding of social problems.

Migration as a crime story: Panic created with overrepresentation

Van Dijk states that minorities and migrants are often associated with crime and violence. In this regard, Dijk defines crime reporting as ‘ethniced’ and notes that certain types of criminal actions are frequently and discriminatingly attributed to ‘foreigners’ though the most the of the crimes are committed by the citizens of the country in terms of proportion.⁴²

In that vein, in print media monitoring work carried out for the “Media Watch on Hate Speech” project, representations associating Syrians with crime constitute a considerable part of the news items generating hate speech against Syrians. While the alleged crimes of Syrians are covered, the description “Syrian” is frequently used though it is not directly related to the incident, Syrians are repeatedly associated with crime and mentioned with words like “abuser,” “murderer,” “thief” and “fraud.” With repetitions and metaphors, the perception labeling Syrians as ‘element of threat’ and fear-based representation is generated again and again. In this way, the readers and society in general become used or conditioned to certain metaphors, especially metaphors related to crime in this context, facilitating and fomenting discrimination against refugees.

⁴² Teun A. van Dijk, “The Role of the Press in the Reproduction of Racism” in *Migrations: Interdisciplinary Perspectives*, ed. Michi Messer, Renee Schroeder and Ruth Wodak (Viyana: Springer-Verlag, 2012), p. 23.

For instance, the article published in the newspaper *Yurt* with the title “Syrian bride disappears with the gift jewelries” and the article published in the newspaper *Pusula Haber Konya* with the title “Syrian wife’s scam” covers the allegation that “a Syrian woman ran away with gold coins.” This singular event is covered by at least 27 newspapers with an emphasis on the national identity of the suspect. In all 27 articles, Syrian women are associated with crime with generalizing descriptions and demonized..⁴³ In all 27 articles, Syrian women are associated with crime with generalizing descriptions and demonized.

Syrians are frequently associated with crime and actions defined as illegal, as can be seen in the collage consisting of the following news titles: “Syrian bride horror” (*Star*, February 10, 2017), “Syrian mugger” (*Bursa Kent*, November 1, 2017), “Another victim of Syrian bride!” (*Şok*, November 1, 2017), “That Syrian killer caught on his way to Greece” (*Adana Günaydın*, March 3, 2017), “Syrian suicide bomber killed in Mersin” (*Yurt Gazetesi*, September 7, 2017), “Killed by the Syrians he employed” (*Star*, May 8, 2017), “Assaulter Syrians caught” (*Pusula Haber Konya*, May 10, 2017), “Syrians produced fake olive oil” (*Gaziantep 27*, June 15, 2017), “SYRIAN MURDERS” (*Yurt Gazetesi*, May 16, 2017), “Brutal murder com-

43 Hrant Dink Foundation, *Media Watch on Hate Speech September-December 2015 report*, p. 18.

mitted by Syrians solved with phone signal” (*Kayseri Anadolu Haber*, March 21, 2017), “Syrian abusing girls beaten up” (*Korkusuz*, June 23, 2017), “Syrian workers torture a child” (*Akşam*, April 21, 2017). Although crime is not an action that can be attributed to any identity, media’s emphasis on identity causes the creation of a distorted image of ‘the other.’ Through narrations that attribute an action by a person or group to the identity of the perpetrators, the perception that Syrian identity is behind the action in question is created. It should be noted that articles that associate Syrians with crime are not only published only in newspapers having a certain political stance, but rather almost all national and local newspapers with various editorial policies feature such articles.

In the pre-assessment report of the research entitled “Suriyeli Sığınmacılara Yönelik Algı ve Tutumlar” (Perceptions and Attitudes toward Syrian Refugees) carried by Istanbul Kemerburgaz University and University of Kent in England, stated that 86% of 1224 participants hold Syrians responsible for the increase in crime rates.⁴⁴ However, the Turkish Ministry of Internal Affairs announced that the average rate of criminal incidents involving Syrians between 2014 and 2017 constitute 1.32% of the total criminal incidents in Turkey and the majority of those incidents are caused by personal problems among Syrians.⁴⁵ Media’s frequent use of certain ways of representation has a remarkable effect in creating a gap between the data and the perception, though it is not the only factor. Indeed, journalists, reporters, editors and columnists defined as the media elite play an important role in making up opinions concerning minorities; narrations seen in media everyday facilitate the confirmation of prejudices in daily life.⁴⁶

The article published in *Aydınlık* on July 6, 2017 covers the statement of the Ministry of Internal Affairs emphasizing “hospitality” and “Ansar spirit” after “escalating tension between Syrians and citizens” in summer of 2017. The statement featured in the article notes that the Syrians crime rate is low, ‘tensions’ are exaggerated and used as a “tool for causing unrest and discord, and domestic politics material.” It is also stated that Syrians “are registered after their fingerprints are taken and security clearance are completed” and “necessary investigations and legal proce-

44 University of Kent and İstanbul Kemerburgaz University, *Suriyelilere yönelik algı ve tutumlar araştırması ön değerlendirme raporu*, (December, 2016), p. 9.

45 Turkish Republic Ministry of Internal Affairs, 5 July 2017, www.icisleri.gov.tr/basin-aciklamasi05072017.

46 Eser Köker and Ülkü Doğanay, *İrkçi değilim ama... Yazılı Basında İrkçi-Ayrımcı Söylemler* (Ankara: İHOP, 2010), p. 4.

SURİYELİLERİN SUÇA KARIŞMA ORANININ YÜZDE 1,32

Gerginlik iç siyasete malzeme yapıyor

İçişleri Bakanlığınca Türkiye'deki Suriyelilerin nüfusa göre suça karışma oranlarının oldukça az olduğunu belirtildi. Ayrıca bu oranın geçen yılın ilk 6 ayına göre yüzde 5 azaldığı vurgulandı

İÇİŞLERİ Bakanlığı'ndan Suriyeliler ile vatandaşlar arasında son dönemlerde artan gerginliğe ilişkin açıklama yapıldı. Suriyelilerin suça karışma oranının yüzde 1,32 olduğu belirtilen açıklamada, "Gerginlikler iç siyaset malzemesi haline getiriliyor" denildi.

İçişleri Bakanlıği'ndan yapılan açıklamada sunlara vurgu yapıldı: "3 milyon üzerinde Suriyeliyi misafir etmekteyiz. Halihazırda ülkemizde gerek kamplarda gerek kamp dışında kalan Suriyeli misafirlerimiz, parmak izleri alınıp güvenlik soruşturmaları yapıldıktan sonra kayıt altına alınarak 'Geçici Koruma Kimlik Belgesi' verilmektedir. Suriyeli misafirlerimizle gerek kendi aralarında gerekse vatandaşlarımızla zaman zaman yaşanan gerginlikler son günlerde çarpıtılarak, abartılarak toplum içinde infial yaratacak bir dille aktarılmakta; misafirperverlik ve ensar ruhuyla bağdaşmayacak şekilde, başka bir boyuta taşınmak istenmekte; bu konu bir fitne, nifak ve iç siyaset malzemesi haline getirilmeye çalışılmaktadır.

"Buna karşın, Suriyeli misafirlerimizin suç işleme ve suça karışma oranları, elimizdeki verilerle karşılaştırıldığında, kamuoyuna yanlışlıkla verilerle örtüştürmemekte, rakamlar bunun tam tersini göstermektedir. Suriyelilerin Türkiye'de işlenen toplam suçlara oranı Türkiye'deki toplam nüfusa göz önünde bulundurulduğunda ülkemiz genel suçlarına göre oldukça azdır.

SUÇA KARIŞMA YÜZDE 5 AZALDI

Suriyelilerin kanstıklan olayların Türkiye'deki toplam sayısına oranının 2014-2017 arasında yıllık ortalama yüzde 1,32 olduğu dikkat çekilen açıklamada, bu olayların önemli bir kısmının Suriyelilerin kendi aralarındaki anlaşmazlıklar olduğu vurgulandı. Öte yandan açıklamada 2017'de Suriyelilerin kanstıklan suç olaylarında, nüfuslarındaki artışta rağmen bir önceki yılın ilk 6 ayına oranla yüzde 5'lik bir azalma tespit edildiği belirtildi.

SURİYELİ KILIĞINDA DİLENCİLİK

Açıklamada şu ifadeler yer verdi: "Ölke genelinde 17 ve 27 Mayıs tarihlerinde 2 defa gerçekleştirilen Huzuru Sokaklar uygulamalarında dilencilik suçuyla ilgili olarak top-

Türkiye'ye dönen Suriyeliler 27 bini aştı

RAMAZAN Bayramı'nı ülkelerinde geçiren 68 bin 238 Suriyeli'den Kilis'teki Öncüpınar Sınır Kapısı üzerinden Türkiye'ye dönenlerin sayısı 27 bini aştı. Halep'in Azez ilçesindeki Babul Selam Sınır Kapısı'na gelen Suriyeliler, Türkiye'ye gelmek için uzun kuyruklar oluşturuyor. Suriyeliler'in Türkiye'ye girişlerinde eşyaları arandıktan sonra, Göç İdaresi Müdürlüğü tarafından işlemleri yapılıyor.

lam 3 bin 46 kişiye işlem yapılmış, bunlardan ilk uygulamada 149 kişinin, ikinci uygulamada ise 230 kişinin Suriyeli olduğu tespit edilmiş, gerekli adli ve idari işlemler yapılmıştır. Ayrıca yakalananlardan bazılarına Suriyeli kılığında girmiş şahıslardan oluştuğu anlaşılmıştır. Bu veriler dikkate alındığında, zaman zaman yaşanan gerginliklerin, kamuoyunda trmandırılmak istendiği açıkça gözlemlenmektedir. Suça karşın kişilerle ilgili gerekli kovuşturma ve adli işlemler derhal yapılmakta, ülkemizin ve vatandaşlarımızın huzur ve güvenliği açısından da her türlü tedbir alınmaktadır."

Bıçaklı kavga olay yarattı

KASTAMONU'nun Taşköprü İlçesi'nde Murat A., tartıştığı Suriye uyruklu kişi tarafından bıçakla yaralandı. Yaralanan Murat A., ambulansla Taşköprü Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı, buradaki il müdahalesinin ardından Özel Kastamonu Anadolu Hastanesi'ne sevk edildi. Suriyeli ise gözaltına alındı. Bazı vatandaşlar, ka-

rakol önünde toplanarak tepki gösterdi. Suriyeli'nin kendilerine verilmesini isteyen öfkeli kalabalık ile polisler arasında zaman zaman tartışma yaşandı. Bunun üzerine ilçeye Kastamonu'dan takviye polis ekipleri sevk edildi ve geniş güvenlik önlemleri alındı. Kalabalık, bir süre daha bekledikten sonra dağıldı.

Aileler kavga etti

GAZİANTEP'te, önceki gece Ünalı Mahallesi'nde Suriyeli ve Türk iki aile arasında bilinmeyen nedenle çıkan kavgada 3 Türk vatandaşı yaralandı. Kavganın mahalleli tepki gösterirken polis tedbir aldı ve Suriyeli aile tahliye edildi. Kardeş oldukları belirtilen yaralı 3 Türk vatandaşı hastaneye götürülerek tedaviye alındı. Yaralıların sağlık durumlarının iyi olduğu belirtirken, polisin mahalledeki güvenlik önlemleri sürüyor.

dures are carried out immediately concerning the ones who committed crimes.” The article reflects a security-oriented perspective as can be seen in the following remark: “All kinds of measures are taken for the peace and safety of our country and citizens.”

Implicitly calling for ‘common sense,’ the article has an interesting aspect: it is featured with two other articles with the titles “Fight with knives causes a fuss” and “Families fight each other”, which triggers the perception of ‘danger’ concerning Syrians. These articles contain statements that directly associate Syrians with crime like the following: “Murat A. is stabbed by the Syrian with who he argued” and “Three Turks injured in a fight between Syrian and Turkish families.” Some statements in these articles like “Syrian detained,” “Locals react against the fight, police forces took precautions and moved the Syrian family away” and “Other police teams were sent from Kastamonu and tight security precautions are taken” support the security precautions mentioned in the main article and emphasis on ‘social order.’

Sözcü newspaper’s Facebook post⁴⁷ shared on July 2, 2017 with the caption “Syrian abusing a female university student beaten up!,” directs the reader to the article on the newspaper’s website that covers the story of a Syrian refugee who was lynched by the locals because he was accused of abusing a female university student.⁴⁸ The Facebook post featuring the article is an important example as it gives an idea concerning the discourses found in articles that cover a singular incident and pave the way for negative generalizations in users’ comment on the posts in different forms. The social response to such discourses can also be understood from this example. 119 comments out of 226 contain negative generalizations concerning Syrians. In 64 comments, enmity and violence against Syrians is incited with provocative language and dehumanizing depictions of Syrians. With comments like “We should send all of these Syrians to a desert island,” “These Syrians should be immediately evacuated from these precious lands,” “Send back the Syrians who betrayed their own country, it’s enough,” and “Syrians are everywhere, when will they shove off,” a call for deporting or

47 Sözcü Newspaper, “Üniversiteli kızı taciz eden Suriyeli’ye dayak!,” Facebook, 2 July 2017, <https://www.facebook.com/sozcu gazetesi/photos/a.152006974850540.38272.151997251518179/1817432101641344/?type=3&theater>.

48 DHA, “Üniversiteli kızı taciz eden Suriyeli’ye dayak,” Sözcü, 2 July 2017, <http://www.sozcu.com.tr/2017/gundem/universiteli-kizi-taciz-eden-suriyeliye-dayak-1916982/>.

Sözcü Gazetesi
2 Temmuz 2017

Üniversiteli kızı taciz eden Suriyeli'ye dayak
<http://www.sozcu.com.tr/.../universiteli-kizi-taciz-eden-sur.../>

Sözcü newspaper's Facebook post, July 2, 2017

excluding Syrians is made. Furthermore, not the suspect in question but Syrian identity, to which the description 'crimina'" is attributed, is accused and Syrians are insulted in the comments, as can be seen in the following examples: "Perversion of Syrians is all over the news," "We are fed up by the incidents caused by these scumbag Syrians!" and "This is enough. Is abuse the only thing that these perverts do."

A similar case can be seen in a post shared on the Facebook page named *TCvatanım* on July 2, 2017, in which an allegation of abuse is covered and a video that showing the alleged lynching attempt is featured.⁴⁹ While the frequency of incidents in which Syrians are involved is emphasized with the remark "Here is another incident of abuse and yet again they are involved," perception of 'threat' concerning Syrians is reinforced with the remark "They expect us to stay home just because of the fear of Syrians." The comments on this post are similar to those made on the post shared with the caption "The Syrian abusing a female university student beaten up!". Again, 60 comments out of 81 regenerate prejudices against Syrians. In some comments made on both posts, it is seen that hatred against Syrians is combined with hatred and enmity against the government and their electorate. Although it cannot be claimed that these comments reflect all circles of society, it is safe to say that such articles and comments reinforce negative perceptions and discriminatory and racist practices in society.

49 TCvatanım, "Yine taciz, yine onlar. Suriyelilere Sahilde Dayak.," Facebook, 2 July 2016, <https://www.facebook.com/163571153808974/videos/816222568543826/>.

TCvatanım
2 Temmuz 2017 · 🌐

Yine taciz, yine onlar.

Suriyelilere Sahilde Dayak.

Kocaeli Kandıra Cebeci sahilinde vatandaşlar ile suriyeliler arasında kavga
Sokağa sırf Suriyeli korkusu yüzünden çıkmamamız isteniyor, olmaz hafız
olmaz.

Gece Modu.

TCvatanım Facebook page, July 2, 2017

In explaining the notion “moral panic,” Stanley Cohen emphasizes the role of media.⁵⁰ According to Cohen, when a certain group is featured in media in an exaggerated and constantly negative way, a sense of threat and panic is born in society. All of these examples covering singular incidents render the stories covered in these articles meaningless in the face of the distorted ‘Syrian’ image; they play a part in labeling Syrian identity as ‘potential criminals threatening us,’ leading the construction of Syrians as an object of ‘fear.’ These representations that lead to prejudices through generalizations alienate Syrians from society, giving way to marginalization, and justification of discrimination.

50 Stanley Cohen, *Folk Devils and Moral Panic, The Creation of Mods and Rockers* (Taylor & Francis e-Library, 2011), https://infodocks.files.wordpress.com/2015/01/stanley_cohen_folk_devils_and_moral_panic.pdf.

EXAMPLES COMBATING DISCRIMINATION

"Human rights journalism is a type journalism that does not ignore violations of rights. It covers the stories involving persons or groups whose rights are violated. In other words it covers the stories of the others, but does not wait for a violation take place to cover their stories, and does not cause any violation of right when covering a story."⁵¹

Among the articles analyzed for this report, there are some examples having the potential of forming a basis for combating discrimination against Syrians. The article published in *Evrensel* newspaper's front page on the occasion of World Refugee Day on June 20, 2017 with the title "SYRIANS: HATRED IS THE MOST SADDENING PART" covers Syrians' demands for right, especially gaining refugee status.

Suriyeliler: Nefret bizi daha çok üzüyor

Ali Güzel
Urfa

DÜNYA bir mülteciler gününü 60 milyon üzerinde mülteci ile karşılar. Suriyelilerin bugün için çeşitli talepleri var. 400 binin üzerinde Suriyelinin bulunduğu Urfa'daki Suriyelilerin talepleri mülteci statüsü kazanmak ya da bir an önce savaştan sona ermesi ve ülkelerine dönmek. En çok sitem ettikleri sorunlardan biri ise kendilerine nefretle bakılması.

2001 yılında ilan edilen Dünya Mülteciler Günü, 2017 yılında 60 milyon fazla mülteci ve halihazırda devam eden savaşlarla karşılanıyor. Suriye'deki savaşla birlikte 3 milyona yakın insan ülkesini terk etmek zorunda kalarak Türkiye'ye sığındı. Birçok il Suriyelilerin yaşadığı drama tanık olurken, bu durumun en fazla hissedildiği şehirlerin başında Urfa geliyor. Ülkelerindeki savaşın sürmesinin yanı sıra, kaldıkları şehirdeki çeşitli sorunlarla karşılaşan Suriyelilerin en fazla yakındıkları konuların başında misafir sta-

tüsüne sahip olmaları geliyor. Bu duruma bağlı olarak da ekonomik sorunlar yaşıyorlar. Olası bir gerginlikle tüm Suriyelilere nefretle bakılması da en çok üzdükleri konuların başında geliyor.

'MAZLUM ZULME UĞRUyor'

Misafir statüsünde olmaları, çoğu Suriyelinin özellikle kendi işini kurmaları konusunda sorunlarla karşılaşmasına neden oluyor. 29 yaşındaki Kobaneli diş hekimi Tima Kino da bu sorunu yaşayanlardan biri. 2013 yılında mezun olması gerektiği Halep Üniversitesindeki eğitimini Suriye'deki savaş nedeniyle 3 yıl aksadı. 2014 yılında IŞİD'in saldırısına uğrayan Kobane'den ailesiyle birlikte Türkiye'ye geldi. Urfa'da kaldığı yaklaşık 3 yıl içerisinde üniversiteyi tamamlamak üzere 4 kez Suriye'ye gitti ve 2016 yılında mezun oldu. Ruhsat alamadığı için kendi kliniğini açamadığı gibi bir bekinim yanında bulabildiği işte 3 ay çalışabili. 5 kardeşi savaştan dolayı Avru-

pa'nın çeşitli ülkelerinde olan Kino, 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü için şu isteklerde bulunuyor: "Avrupa'daki mülteciler haklarını alma konusunda bizden avantajlı bir durumda. Biz Türkiye'de misafir konumdayız. Bu da mülteci haklarından faydalanabilmemizin önüne geçiyor. Suriyeliler ucuz paralarla çalıştırılıyorlar. Bu da mazlum durumunda olan bizler için bir zulüm oluyor. Sadece Suriyelileri muayene edebilmemiz için bile klinik açsak bize yeterli. Bu konuda bizim için bir şeyler yapılabilse bu durumda çok iyi olurdu."

ÜLKESİNE DÖNMEK İSTİYOR AMA...

Mahmud Seyho'nun mesajı ise savaşın sona ermesi yönünde oluyor. 29 yaşında evli ve bir çocuk babası olan Seyho da 3 yıldır Urfa'da yaşıyor. Mısır'daki El Ezher Üniversitesini bitirmiş olan Seyho'nun babası Suriye'de kurmayken, şu an ikisi de işsiz ve savaştan bitmesini bekliyor. Geçim kaynakları ise Almanya'da çalışan kardeşleri. Bir an önce ül-

kesine dönmek isteyen Seyho, "Türkiye hükümetinin kendilerine verdiği sözleri de hatırlatıyor. "Vatandaşlık sözü yerine getirilse ekonomik sıkıntılarımızı gidermemizin önü de açılmış olur" diyor ve şu istekleri dile getiriyor: "Vatandaşlık hakkıyla buradaki hayat bizim için kolay olurdu. En azından savaş bitene ve ülke-

mize dönene kadar iş bulabilirdik. Bize bir statü verilmesi koşulların çok fazla zorlaştırıyor."

Seyho, Suriyelilere yapılan çeşitli yardımların da adil olmadığını savunarak şunları belirtiyor: "Dernekler eliyle yapılan gıda yardımları yetersiz kalıyor. Çadır kamplarda kalkanları bir şekilde gıda ihtiyaçlarını karşılıyor. Ancak kamplardan dışarda yaşayanlar için yaşam koşulları zor geçiyor. Yardımlar kaç kişiye ulaşmıyor bile."

'GENELLEMELER NEFRETİ GELİŞTİRİYOR'

33 yaşındaki Hasan Ahmed'in sitem ettiği konu ise nefret oluyor. "Bazen Suriyeliler ile yerel halk arasında sorunlar yaşanabiliyor. Elbette Suriyeliler arasında suç işleyenler var ama bu bütün Suriyeliler suçludur anlamına gelmiyor. Herhangi bir sorunda hepimizi suç etmek istiyorlar. Nüfuzlanıncemelerle bize karşı bir nefret geliştiriyor. Bu bizi daha da çok üzüyor" diye belirtiyor.

Bir 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü daha yaklaşıncem, Urfa'da Suriyelilerin kendi aylarından çıktığı tablolarda yer alan temel sorunlara ve Suriyelilerin bir arada yaşamalarını kolaylaştıracak gibi görünüyor.

Tima Kino

Evrensel, June 20, 2017

51 Sevda Alankuş, "BİA VE HAK HABERCİLİĞİ EĞİTİM ÇALIŞMALARINI ÜZERİNE" in *İnsan Hakları Haberciliği*, ed. Sevda Alankuş (İstanbul: IPS İletişim Vakfı Yayınları, 2007), p. 22.

The article combats the perception “Syrians who threaten and victimize us,” as it is based on the accounts of Syrians who are systematically silenced by media and focuses on their struggle for life. Starting with a focus on causes and effects of migration, the article is constructed from a perspective against hatred and discrimination and covers the problems of refugees with a rights-based approach. In

Mülteciler için statü ve bakanlık talebi

Halkların Köprüsü Derneği tarafından hazırlanan Türkiye Mülteci Raporu'nda, mülteci sorunu hakkında yapsal çözümlerin üretilmesi gerektiğine yer verilerek, bu amaçla ilgili bir bakanlık kurulması istendi

E. ÇAĞLA GENİŞ

İzmir'de mülteci sorunu üzerine yaptıkları çalışmalarla tanınan Halkların Köprüsü Derneği, 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü'nde Türkiye Mülteci Raporu'nu açıkladı. Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın da imzacı olduğu basın toplantısında raporu sunan Demek, Başkanı Prof.Dr. Cem Terzi, mültecilere statü verilmesi, Geçici Koruma Statüsü'nün tanıdığı kısıtlı haklar, vatandaşlığın sadece diploması ve zengin Suriyelilere verilme istenmesini eleştirdi. Mülteci sorunu da çözüm önerilerinin de yer aldığı raporda, Orta Doğu'da barışçıl çözümün sağlanması, mültecilerin yaşadıkları sorunlar karşısında yapıcı çözümlerin üretilmesi, Göç Bakanlığı'nın kurulması, coğrafi çekenin kaldırılarak bütün mültecilere statü verilmesi, yeni istihdam alanlarının yaratılması ve selfaflı bir politika izlenmesi şeklinde maddeler yer aldı. 7 yıldır devam eden savaşta 500 bin insanın hayatını kaybettiği ve 6 milyondan fazla Suriyeli'nin evini terk etmek zorunda kaldığını ifade eden Terzi, “Kayıtsız olanlar da dahil edilmişinde şu anda 3,5 milyon Suriyeli Türkiye'de yaşamaktadır. Resmî veriler göre Türkiye nüfusunun yaklaşık yüzde 4'ünü, gerçek rakamlara göre ise yaklaşık yüzde 5'ini Suriyeli mülteciler oluşturmaktadır. Bugün mülteci kabul etmeme konusunda tüm dünya devletleri birbirleriyle yarışmaktadır. Batı ne savaşı sona erdirmek ne de mülteci göçünü paylaşmak niyetindedir. Oysa mülteci göçünü azaltmanın, bu kişilerin ihtiyaçlarını karşılamının ve geri dönüş dahil tüm haklarını korumanın sadece Suriye'deki savaşın sona erdirilmesi ile mümkün olduğunu herkes biliyor” diye konuştu.

MÜLTECİLERİN ÇALIŞMA YAŞAMI

Haziran 2016'dan bu yana Suriyelilere koşullu çalışma izni verilmişse de sadece yaklaşık 10 bin Suriyeli mültecinin resmî belirlen Terzi, şunları kaydetti: “Ocak-kasım 2016 arasında yaklaşık 10 bin kişinin resmî kayıtlı çalıştığı biliniyor. Kayıt dışı çalıştığı tahmin edilen Suriyeli sayısı ise 300 bin ila 500 bindir. Türkiye, Suriyeliler ile ilgili istihdam politikası geliştirmedeği için pek çok insan işsizliğini yarattığı mecburiyetten, nitelikli ve eğitilmiş bir kısım

Halkların Köprüsü Derneği tarafından kamuoyu ile paylaşılan raporda mültecilerin sorunlarına yer verilerek, çözüm önerileri sıralandı.

da uygun iş bulamamak yüzünden yasal ya da kaçak yollarla Avrupa ülkelerine göç ettir. Türkiye'de kalan Suriyelilerin büyük çoğunluğu kayıt dışı sektörde, çok kötü koşullarda çalışıyor. Suriyelilerin normal bir yaşam için gelir sağlayacakları sigortalı, güvenceli istihdamla ihtiyaçları vardır. Böyle büyük ve ani bir istihdam gereksinimi özel sektörün eline ve piyasaya kuralları bırakılmaz. Devletin uzun vadeli kamucu bir istihdam stratejisi geliştirmesi şarttır. Aksi takdirde Türkiye emek piyasasının var olan yapsal sorunları derinleşecek ve içinden çıkılmaz bir hal alacaktır.”

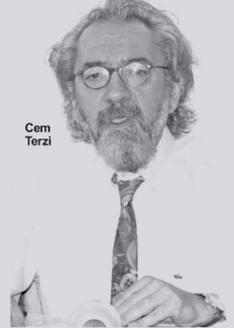
SAĞLIK HİZMETLERİNE ERİŞİM

Suriyeli mültecilerin sağlık hizmetlerine erişiminde hala ciddi engeller yaşadıklarına vurgu yapan Terzi, “Sağlık hizmetleri ve eğitim hakkı gibi temel haklara erişmek için geçerli kimlik kartına sahip olmak bir ön koşuldur. Kimlik çıkana dek mülteciler kamusal hizmetlerden faydalanamamaktadırlar. Bu işlemler özellikle yoksul, dil bilmeyen mülteciler için büyük zorluk içermekte ve genellikle iş bulmak için il değiştiren mülteciler yeni yerleşim yerinde kayıt yaptırılmamaktadırlar. Mülteci çocukların aşlanması ve belgelik tabiki gibi önleyici sağlık hizmetlerinin sunulmasında büyük problemler yaşanmaktadır. Özellikle hastanelerde tercümanlık hizmeti sunulmadığı için mültecilerin nitelikli hizmet alma konusunda sıkın-

tlar yaşamaktadırlar. Türkiye'de hali hazırda kapasitelerini zorlayanlar hizmet veren hastaneler özellikle sınır illerinde Suriyeli mülteci nüfusunun eklenmesi ile ciddi bir kapasite sorunu yaşamaktadırlar. Mülteciler ilaca erişiminde de bürokratik engellerle karşılaşmaktadırlar; ya ilaçsız kalmakta ya da kısıtlı bütçelerinden harcama yapmak zorunda kalmaktadırlar. Kronik hastalıkları olanlar için bu durum büyük bir sorundur. Engeller için rehabilitasyon hizmetlerine erişim çok kısıtlıdır” dedi.

GÖÇ BAKANLIĞI KURULMALI

Suriye'de ve Orta Doğu'da devam eden savaş ve çatışmaların barışçıl yollarla çözülmesi gerektiğine dikkat çeken Terzi, “Türkiye dış politikasını, Suriye'de ve Orta Doğu'da barış tesis etmek üzere oluşturmalıdır. Şimdiye kadar misafir söylemi ile yürütülen hayırsızlık, din kardeşliği dayatması, komşuluk dayatması gibi yaklaşımlar ter edilmeli devletin mülteci meselesinde siyasi, kültürel, sosyal ve ekonomik düzeylerde yapsal çözümler üretmesine hızla başlanmalıdır. Bu amaçla ilgili bir bakanlık, Göç Bakanlığı kurulması düşünülebilir. Mültecilere mülteci statüsü verilmesi sosyal entegrasyonun ölümlü en önemli engeldir ve Türkiye BM Sözleşmesi'ne koyduğu coğrafi sınırlamayı kaldırmalıdır. Vadede Suriyelilerin değil tüm mültecilerin sosyal entegrasyon ölümlü engeller kaldırılmalıdır. Vatandaşlığa geçiş kolaylaştırılmalı ve eşit

Cem Terzi

vatandaşlık için Anayasa'da bu yönde demokratik değişiklikler yapılmalıdır. Mültecilerin barınma, eğitim ve sağlık hizmetlerinde vatandaşlar ile eşit haklar ve imkanlara kavuşması gerekir. Mültecilerin emek piyasasına entegrasyonu için devlet etkin rol oynamalı ve kamuda yeni istihdam yaratılmalı, informal sektör ve kayıt dışı istihdam ile etkin mücadele etmelidir. Mültecilerin sendikalara üye olmalarının ölümlü engeller kaldırılmalıdır” açıklamasında bulundu.

the article, firstly how and why the interviewee refugees came to Turkey is covered. Then, refugees' problems such as "cheap labor," "unemployment" and "not being able to get license," thought to be caused by the 'guest' status, are covered. In the section entitled "GENERALIZATIONS LEAD TO HATRED," the troubles caused by generalizations are told with Syrians' voice: "Of course there are Syrians committing crime, but this doesn't mean that all Syrians are criminals. They want to lynch us all when there is a problem." The article paves the way for carrying the stories, demands for rights, criticisms and solution offers of Syrians to public sphere and also for seeking for ways of coexistence.

The article published in *İlkses Gazetesi* on June 21, 2017 with the title "Demands of status and ministry for refugees" is given wide coverage both on the front page and inside. The article covers the statements of Halkların Köprüsü Derneği (Peoples' Bridge Association), which is known for its works on refugee rights, on "Refugee Rights Report" covering problems of refugees. The Association Chair, Cem Terzi, in a statement criticizes issues impeding decent human life such as "lack of employment policy," "giving citizenship to Syrians with degrees and wealth only," "and obstacle in accessing healthcare and education services," "absence of a ministry of migration." Emphasizing that Syrians should gain status that would provide them with rights, the article also covers possible solutions along with criticisms.

Last example is the article published in *Karabük Postası* on June 2, 2017 with the title "Syrians are exploited for the sake of economic gains," which covers the findings of the report entitled "Perceptions and Attitudes toward Syrian Refugees." The article involves the statements of the research coordinator Banu Kavaklı Birdal who emphasizes prejudices and discrimination and states that economic concerns are associated with Syrians especially in places with a large Syrian population. It is particularly stated that increase in rents and undocumented and cheap labor of Syrians are not "problems caused by Syrians" but on the contrary, it is about "complete exploitation of a highly fragile group for the sake of economic gains." The article also covers Birdal's statements emphasizing the role of media, state, NGOs and local government in formation of negative opinions concerning Syrians in society. The article highlights refugees' violated rights with wide coverage of statements and subheadings like "Society's prejudices and discrimination against Syrians revealed," "Higher rents, lower wages," and "We are misinformed by media," and takes a contrary position to the news items generating inequality.

“Suriyeliler, ekonomik çıkar uğruna sömürülüyor”

“Toplumda Suriyelilere karşı önyargı ve ayrımcılık ortaya çıktı”

Yapmış oldukları araştırma ile birlikte Suriyelilere karşı bir önyargı ve ayrımcılığın ortaya çıktığını belirten Banu Kavaklı Birdal, “Türkiye’deki in sanların Suriyeli mültecileri na sıl algıladığını ve nasıl yakla şımlar içinde olduklarını anla mayaya çalıştık. Tabi bu araştırmalar sonucunda önyargı ve ayrımcılık ortaya çıktı. Ortada ciddi bir siyasi, ekonomik ve sosyal sorun var. Bir savaştan kaçıp gelmiş olan insanlar söz konusu. O insanların savaşta böl gesinde olmasını bekleyemeyiz. Zaten bu, onların uluslara rası hukukun da tanımladığı en temel haklardan. Komşu ülke ve bu kadar uzun bir kara sınırı na sahip olarak bu insanlara tabi ki de kapıların açılması ge rekiyordu. O yüzden burada olmaları bir ‘sorun’ olarak değil ‘zaten olmaları gerekiyor’ ola rak algılanmalı” ifadelerini kul landı.

“Kiralalarını yükseltip, az parayla çalıştırılıyorlar”

“Bu doğrultuda birlikte yaşamayı nasıl daha kolay ha

le getirilmeli diye çözümler üret meliyiz” diye konuşan Birdal ay nı zamanda ortaya çıkan kriz- lerin Suriyelilerden kaynaklan- madığına dair örneklemelerde de bulundu. Birdal, “Kimi temel gündelik hayattaki sorunlar ö zellikle yerel nüfusun ekonomik ve güvenlik kaygılarından dola yı ortaya çıkabiliyor. Örneğin Suriyelilerin yoğun olarak yaşa dığı bölgelerde kiralaların arttığı nı görüyoruz. Fakat bu onların varlığından kaynaklanan veya onların oluşturduğu bir sorun değil. Bu ev sahiplerinin zor du rumda olan insanların maddi imkansızlıkları sebebiyle birkaç ailenin bir araya gelmesi gerek tiği durumlarda bunu bir kar mekanizması haline getirmeye çalışması. Kiraları yükseltme leri, o evlerde daha önceden oturan insanların çıkarılarak Suriyeli ailelere kiraya verilme- si gibi sorunlar ne önceki kira cıların ne de Suriyelilerin se bep olduğu bir sorun değil.

Diğer bir sorunsu, Su riyeli mültecilerin kayıt dışı ve düşük paralarla çalıştırılması. Burada yine bu durumdan do layı eskiden orada çalışan in sanlar işinde oluyor. Bu da yi ne Suriyelilerden kaynaklanan

bir problem değil baktığımızda. Son derece korunmasız bir nü fusun ekonomik çıkar için sonu na kadar sömürülmesi hali. Bu uygulamaların ve kar sağlama ya çalışan çıkarıcı durumların önüne geçilmesi gerekiyor. Devlet kontrolleri ve bunların engellenmesi gibi önlemlerle birlikte çalışma ve oturma izin- lerinin ve uluslararası hukukta mültecilere verilen hakların ve rilmesi en temel adım olacaktır diye düşünüyorum” şeklinde ko nuştular.

“Medya tarafından eksik ve yanlış bilgilendiriliyoruz”

Yine de toplumsal an lamda bu kadar sorun çıkması nın asıl nedenlerinden biri ola rak medyayı gösteren Birdal son olarak da, “Toplum olarak mültecileri özellikle mağdur et me isteğinin olduğunu düşün- müyorum. Medya tarafından eksik ve yanlış bilgilendirme söz konusu. Medya aracılığı ile sunulan haberlerde seçici ve olumsuz bir şekilde Suriyeliler le ilgili şeylerin abartılarak yan- sıtılması problemi var. Devlet, sivil toplum kuruluşları ve yerel yönetimler tarafından yapılan yardımların abartılı ve onlara odaklanılarak verilen haber- lerde vatandaş olarak kendi hakları olan kimi imkânlarla Suriyelilerin eriştiği ve bundan dolayı haklardan mahrum ol duklarını düşünüyoruz.

Bunların hepsi de in sanlarımızda onlar hakkındaki düşüncelerde yanlış bir algı o luşmasına sebep oluyor” diye rek sözlerini tamamladı.

Given the insufficient coverage of refugees and NGOs focusing on human rights, these rights-based articles are important, since they contribute to recognition of refugees' rights, acknowledging that they are not the reasons but the victims of problems and relieving social conflicts.

CONCLUSION

Certainly, media is not alone in shaping the attitude towards refugees. However, media, with its conventional and digital means, is still decisive in forming public opinion and continues to shape social perception and behaviors. This report aimed to analyze how distortion, claims and misinformation in news items about Syrian refugees trigger and popularize discrimination against them. Prejudices integrated with incorrect and distorted information concerning Syrians keep fear and polarization between groups alive. The spread of such information leads to a justification of discrimination. However, it should be kept in mind that narrations structured by media, which rarely reflect the truth, attribute meanings to provided information. Narrations concerning Syrians hinder coexistence by alienating them from society. Thus, the role that media play in ensuring the protection of refugees' human rights and fostering coexistence should not be ignored. For this reason, media elite and public figures should act responsibly in light of the potential that discriminatory discourse has in facilitating serious violations of rights.

Although new media is not the focus of this report, it has a remarkable influence over regeneration, popularization and acceptance of discriminatory discourse against Syrians. Advancing technology enables a more direct interaction between the users and the content released on news portals or social media accounts of media outlets and gives users the opportunity to produce content. New media enables articles containing, consciously or unconsciously, misleading information concerning refugees spread much faster, leads readers to accept such information without questioning and because of controlling difficulties, and makes discourses that are evolved in much more dangerous form visible. Thus, new media may cause circulation of the discourses in question in a broader public sphere, make them easier to be generated and internalized, since it enables interaction and gives users the impression that they have no responsibility. While the opportunities provided by new media facilitate the spread of discourse targeting Syrians labeled as 'the other' in society, they also bring an undeniable potential for paving the way for combating discriminatory discourse. In other words, new media constitutes an important

space for enabling refugees who are relatively less represented in print media to have their own voice, making voices against discrimination and respecting fundamental rights and freedoms heard, and facilitating organizations of these groups. However, to benefit from this space constituted by new media more effectively, readers and users should adopt critical media literacy and question the information concerning Syrians. In this light, it should be noted that social media platforms like teyit.org and [Doğruluk Payı](http://DogrulukPayi.org)⁵², which confirm information and provide the reader with correct information, are making great contributions to a critical perspective with their contents covering the claims about Syrian refugees.

In conclusion, conventional and new media might have two contrasting effects: it might play a role in solidifying the negative image of ‘newcomer’ and popularizing anti-refugee discourse or it might contribute to the prevention of fear based on incorrect perceptions and prejudices by covering ‘their’ stories with a rights-based approach. We believe that a type of journalism adopting a rights-based perspective that creates a platform for refugees to express themselves, focuses on their struggle for life and facilitates dialog between societies is possible. We hope this report contributes to development of a human rights-based journalism that highlights a common ground without ignoring the differences in news items covering groups that are fragile and at risk of marginalization like refugees.

52 Doğruluk Payı, is an initiation of İzlemedeyiz Derneği (On Watch Association) which aims to force political actors in Turkey to act more responsibly and to make the electorate more informed in political matters. Since 2014, it monitors political statements and promises from open sources. Findings are released on dogrulukpayi.com and various social media channels.

OVERVIEW

Discourses that spread racism, ethnic discrimination, anti-Semitism, homophobia and other types of intolerance are on the rise in Turkey as it is all around the world. Hate speech and polarization continue to affect especially the lives of disadvantaged groups along with political and socioeconomic developments, refugee crisis and states' refugee policies, civil wars and armed conflict, and the rise of far-right and nationalist political parties in many countries. Though targeted groups vary in accordance with countries and socioeconomic contexts, this does not mean that hate speech is not a global problem. Therefore, it is necessary to observe the effects of racism, discrimination, xenophobia and prejudices in different contexts and trace their latent connections with a global perspective. In this vein, this report, a compilation of 2017 findings of Turkey, analyses and discriminatory discourse reports produced in the scope of "Media Watch on Hate Speech" project, is issued with the purpose of making a broader assessment.

Considering print media of Turkey in 2017, it is seen that more than 14 news items generate hate speech in a day and a total of 79 different groups are subjected to hate speech throughout the year. A high number of targeted groups and the frequency of hate speech show that this discourse is a rooted part of daily life. Media monitoring work is not able to reveal reasons of hate speech and discriminatory discourse directly, but it provides important indicators. Annual findings concerning targeted groups indicate that certain groups are frequently and repeatedly subjected to hate speech and discriminatory discourse. Furthermore, certain times of the year and items on agenda affect which groups will be targeted to a great extent. As the case of Buddhists targeted by the media of Turkey in 2017 shows, hate speech and discriminatory discourse are not caused only by a rooted enmity against certain groups. With the influence of current issues, new 'enemies' are created beyond geographical and historical connection.

Although hate speech is found less frequently in mainstream media, this does not change the seriousness of the situation. On the contrary, it shows the pow-

er of hate speech and the ideology generating such discourse within relatively small groups. Furthermore, the direct relationship of local press with the regions it reached increases the qualitative importance of the generated discourse and lead to grave consequences with the use of enmity discourse. Thus, the fact that the majority of news items generating hate speech against Syrians are published by local press increases the possibility of hate crimes.

When social and political problems revert to the 'us' and 'them' dichotomy, actual agents of the actions are ignored and an imaginary enmity is created between peoples. Just like the discourse of "traffic monster" that takes the blame from us and transfers it to an imaginary 'monster,' in hate speech, members of certain groups are marked as the culprit/enemy, and states, governments, authorities or individuals are never held responsible. For instance, the 'giaour' discourse frequently used in 2017 is employed as a political propaganda tool in criticisms against Western states. It escalates the 'us' and 'them' dichotomy and portrays non-Muslims as enemy by bringing connotations in social memory and a historical background along.

Considering the topics facilitating hate speech, it is seen that hate speech is not an emotional expression, but rather an ideological tool used for inciting the separation of different groups. One of the most concrete examples is the increase of hate speech against Syrians who came to Turkey because of the war. While there were a few articles on Syrians 4 or 5 year ago, in 2017 Syrians were among the groups who had the largest number of hate speech items against them. It should be remembered that this is a reflection of current policies and misinformation circulating in society. It is seen that covering the problems caused by massive migration in a short time without reducing them to a hierarchy of identities and conflict is necessary. Transformation of these problems into hate speech towards 'Syrian' identity indicates that media has a shallow understanding. In addition to ideological aspects nurtured by racism and nationalism, this situation can also be regarded as an indication of the lack of rights-based approach and practice in journalism.

Insisting on rights-based peace journalism instead of a journalism that has an ideological and political agenda escalating and regenerating social polarization is necessary. Promoting a journalism that does not use conflict discourse, gives priority to informing aspects of news items and aims to inform, finds solutions and contributes to coexistence instead of triggering emotions is highly import-

ant. We hope this report contributes to creating a new discourse free from discrimination, racism and violence.

© HRANT DINK FOUNDATION PUBLICATIONS, 2018

aş·u·lis DISCOURSE
DIALOGUE
DEMOCRACY
LABORATORY

nefret söylemi